

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. ΠΑΝΤΑΖΗ

Καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς.

ΝΕΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

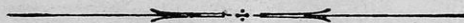
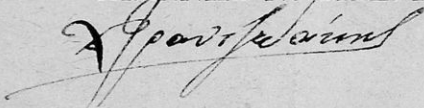
ΕΓΚΡΙΘΕΙΣΑ

ἐν τῷ τελευταίῳ διαγωνισμῷ τῶν διδακτικῶν βιβλίων
κατὰ τὸν νόμον ΒΤΓ' ἐπὶ πέντε ὀχολικὰ ἔτη

1905—1910

ΕΚΔΟΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΣΙΔΕΡΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ,, ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΙΔΕΡΗ

15—ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ—15

1905

Ἀριθ. πρωτ. 3664

Διεκ. 6285

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸν κ. Δ. Α. Πανταζῆν, καθηγητὴν.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν νόμον ΒΤΓ' τῆς 12 Ἰουλίου 1895, περὶ διδακτικῶν βιβλίων τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τὸ Β. Διάταγμα τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1895, καὶ τὴν ἐκθεσιν τῆς οἰκείας ἐπιτροπείας τῶν κριτῶν τῶν διδακτικῶν βιβλίων τῶν εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα εἰσακτέων, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἐγκρίνομεν τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπείας ταύτης, ὅπως τὸ ὑμέτερον σύγγραμμα **Γολλικὴ Γραμματικὴ** τὸ κατὰ τὸν εἰρημένον Νόμον ἐγκριθῆν, εἰσαχθῆ ἔν τοῖς δημοσίοις, δημοσυντηρήτοις καὶ ἰδιωτικοῖς ἑλληνικοῖς σχολείοις ἐπὶ πέντε σχολικὰ ἔτη ἀπὸ τοῦ 1905—1910.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαΐου 1905.

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

Σ. Παρίσης

Πᾶν ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ συγγραφέως καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ ἐκδότου.

ΤΥΠΟΙΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ

Char. P. Panthelms
Char. Anthelm ρ

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Anthelm
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Περὶ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς προφορᾶς αὐτῶν.

1. Τὰ γράμματα τῆς γαλλικῆς γλώσσης εἶναι εἴκοσι πέντε, τὰ ἐξῆς:

A a	B b	C c	D d	E e
F f	G g	H h	I i	J j
K k	L l	M m	N n	O o
P p	Q q	R r	S s	T t
U u	V v	X x	Y y	Z z

Προφέρονται δὲ κατὰ τὴν νέαν ὀνομασίαν ὡς ἐξῆς, α, μπέ, σέ, ντέ, ε, φέ, γκέ, ἢ χέ, ι, ζέ, κέ, λέ, μέ, νέ, ο, πέ, κέ, ρέ, σέ, τέ, ιού, βέ, ξέ, υ, ζέ, καὶ εἶναι γένους ἀρσενικοῦ.

Τὰ γράμματα ταῦτα διαιροῦνται εἰς φωνήεντα (voyelles) καὶ εἰς σύμφωνα (consonnes).

Τὰ φωνήεντα εἶναι a, e, i, o, u, y, τὰ δὲ σύμφωνα τὰ ἐξῆς, b, c, d, f, g, h, j, k, l, m, n, p, q, r, s, t, v, x, z.

Περὶ τόνων καὶ γραμματικῶν σημείων.

2. Οἱ τόνοι εἶναι τρεῖς· ἡ ὀξεῖα (´) accent aigu, ἡ βαρεῖα (˘) accent grave, καὶ ἡ περισπωμένη (ˆ) accent circonflexe. Ἄλλ' ἢ χρήσις αὐτῶν δὲν εἶναι ἡ αὐτὴ ὡς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ. Οἱ τόνοι ἐν τῇ Γαλλικῇ δεικνύουσι τοὺς φθόγγους τῶν φωνηέντων· τινὲς δὲ χρησιμεύουσι πρὸς διάκρισιν ἀπλῶς λέξεων ὁμοίως μὲν προφερομένων, ἀλλὰ διαφόρου σημασίας.

Ἡ ὀξεῖα τίθεται ἐπὶ τοῦ e καὶ δίδει εἰς αὐτὸ ὄξυν φθόγγον, προφέρεται δὲ τότε ὡς τὸ ἑλληνικὸν ε, ὡς été θέρος, vérité ἀλήθεια.

Ἡ βαρεῖα τίθεται ἐπὶ τοῦ e καὶ δίδει εἰς αὐτὸ ἀνοικτὸν φθόγγον, ὡς siècle αἰὼν, progrès πρόοδος. Τίθεται προσέτι ἐπὶ τοῦ à = εἰς, là = ἐκεῖ, où = ὅπου καὶ dès = ἄμα, πρὸς διάκρισιν τῶν λέξεων a = ἔχει, la = ἡ, αὐτή, αὐτήν, ou = ἢ καὶ des = τινές.

Ἡ περισπωμένη τίθεται ἐπὶ τῶν μακρῶν φωνηέντων, ὡς grâce χάρις, bête ζῷον, tête κεφαλή, apôtre ἀπόστολος, âge ἡλικία, gîte οἴκημα, flûte αὐλός, κλπ.

Περὶ τονισμοῦ τῶν λέξεων.

3. Ὁ τονισμὸς τῶν συλλαβῶν λέξεώς τινος γίνεται ἐπὶ τῆς ληγούσης, ἢ ἐπὶ τῆς παραληγούσης. ἂν ἡ λέξις λήγῃ εἰς e ἄφωνον, ὡς maison οἰκία, ἐπὶ τοῦ on, faible ἀδύνατος, ἐπὶ τοῦ fai.

Περὶ τῶν γραμματικῶν σημείων.

4. Ἐκτὸς τῶν τόνων εἶναι ἐν χρήσει καὶ τὰ ἐξῆς γραμματικὰ σημεία.

α') ἡ ἀπόστροφος (') (apostrophe), ἣτις δεικνύει τὴν ἐκθλιψιν τοῦ ληκτικῆς φωνηέντος εἰς τὰς ἐξῆς λέξεις, le ὁ, la ἡ, je ἐγώ, me ἐμέ, te σέ, se ἑαυτόν, de ἐκ, ce αὐτός, ὁ, ne δέν, que ὅτι, ὅταν ἢ ἐπομένη λέξις ἄρχεται ἀπὸ φωνηέντος ἢ h ἄφωνου, ὡς l'âge ἢ ἡλικία, ἀντὶ le âge, l'honneur, ἀντὶ le honneur ἢ τιμὴ.

Ἡ ἐκθλιψις τοῦ i γίνεται εἰς τὸ si = ἐάν, μόνον πρὸ τοῦ il, ils αὐτός, οἱ· ὡς s'il vient ἐάν ἔλθῃ, s'ils consentent ἐάν συναίνωσιν εἰς αὐτό.

β') ἡ ὑπόστιξις (,) (cédille) τίθεται ὑπὸ τὸ C πρὸ τῶν φωνέντων a, O, u, πρὸς ἐνδειξιν ὅτι τὸ C πρέπει νὰ προφερθῇ ὡς σ' π.χ. εἰς τὸ ca=τοῦτο, garçon ἀγόρι, reçu ληφθεῖς.

γ') τὸ διαιρετικὸν σημεῖον (· ·) tréma, σημαίνει ὅτι τὸ φωνῆεν ἐπὶ τοῦ ὁποίου κεῖται, πρέπει νὰ προφερθῇ χωριστὰ ἀπὸ τοῦ προηγούμενου φωνήεντος, ὡς naïvité ἀφέλεια, je haïs ἐμίσησα.

δ') τὸ ἐνωτικὸν σημεῖον (-) tiret ἢ trait d'union, χρησιμεύει εἰς ἔνωσην δύο ἢ πλείονων λέξεων, ὡς arc-en-ciel ἴρις, c'est-à-dire ἤτοι.

Περὶ ἐνώσεως τῶν λέξεων.

5. Ἴνα ἐμποδίζηται ἡ χασμφθία, ἥτις ἤθελε προκύψει ἐκ τῆς συναντήσεως δύο φωνέντων, τὸ τελικὸν σύμφωνον τῆς λέξεως συνεχφωνεῖται μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ φωνήεντος τῆς ἐπομένης· οἶον les amis =le-zamis οἱ φίλοι, ton amitié ἢ φιλία σου.

Ἐν τέλει λέξεως πρὸ τοῦ φωνήεντος τῆς ἐπομένης λέξεως τὸ s καὶ x προφέρονται ὡς ζ, τὸ d ὡς τ, τὸ g ὡς κ, καὶ τὸ f ὡς β εἰς τὸ neuf ἑννέα, πρὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου. Τὸ t τοῦ συνδεσμοῦ et=καί, οὐδέποτε ἐνοῦται μετὰ τοῦ ἐπομένου φωνήεντος· π.χ. Nous avons =nou-zavon ἔχομεν, rang élevé=ran-κελδὲ ὑψηλὸς βαθμὸς, neuf ans=neu-βαν 9 ἔτη, neuf heures ἑννέα ὥρα, gloire et immortalité δόξα καὶ ἀθανασία.

Περὶ προφορᾶς τῶν ὄφωνέντων.

6. Τὸ a προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν α, ἀλλ' ἄλλοτε μακρῶς, ὡς pâte ζύμη, âne ὄνος, âme ψυχή, καὶ ἄλλοτε βραχέως, ὡς la, ma, sa, ta, papa, il va, κλπ.

Τὸ a εἶναι ἄφωνον εἰς τὰς λέξεις taon οἶστρος, Saône Ἄραρις, ποταμὸς τῆς Γαλλίας, Aoūt Αὐγουστος, toast πρόποσις.

Τὸ e ἄνευ τόνου, ὅπερ καλεῖται ἄφωνον (e muet) προφέρεται ὡς eu εἰς τὰς μονοσυλλάβους λέξεις, τὰς ληγούσας εἰς e, ὡς me, ne, ce, se, de, le, te, que, καὶ εἰς λέξεις ἀρχομένας ἀπὸ me, pe ἢ re κλπ. ὡς mesure μέτρον, peser ζυγίζειν, refuse ἄρνησις, ἢ δὲν προφέρεται ποσῶς ἢ εἶναι μόλις ἀκουστόν, ὅταν εὐρίσκηται ἐν μέσῳ ἢ ἐν τέλει λέξεως· π.χ. venir ἔρχεσθαι, village χωρίον, porte θύρα, revenir ἐπανάρχεσθαι..

Τὸ ε ἄφωνον ἀκούεται ὡς an καὶ ὑπορίνως πρὸ τοῦ m ἢ n ἂν δὲν ἔπηται φωνῆεν ἢ h ψιλόν, ὡς comment? πῶς; exemple παράδειγμα.

Τὸ ε ἄφωνον δὲν προφέρεται εἰς τὰς καταλήξεις τῶν ῥημάτων, e, es, ent, π. χ. j'aime, tu aimes, il aime, ils aiment ἀγαπῶ, ἀγαπᾶς, ἀγαπᾷ, ἀγαπῶσι.

ε. Τὸ ἐ ὀξύτονον, ὅπερ καλεῖται κλειστόν (é fermé), προφέρεται ὡς ε μὲ τὸ στόμα σχεδόν κλειστόν, ὡς café καφές, aimé ἠγαπημένος, ἐπὶ στάχυν.

Ὡς ἐ κλειστόν προφέρεται καὶ τὸ ε ἄφωνον α' εἰς τὰ εἰς er λήγοντα ὀνόματα, ὡς rocher=roché βράχος, boulanger=boulangé ἄρτοποιός, κτλ. β') εἰς τὰ ἀπαρέμφοτα τὰ λήγοντα εἰς er, ὡς chanter=chanté ἄδειν, parler=parlé ὁμιλεῖν. γ') εἰς τὰς εἰς ez ληγούσας λέξεις· οἷον nez ξίς=νέ, vous parlez=parlé ὁμιλεῖτε. δ') εἰς τὰς λέξεις, τὰς ἀρχομένας ἀπὸ ε ἀτόνου, μεθ' ὅ ἔπεται τὸ αὐτὸ σύμφωνον διπλοῦν, ὡς effet=effé ἀποτέλεσμα, ἐκτὸς ἐὰν τὸ σύμφωνον ᾖται m.

ε. Τὸ ἐ ἀνοικτόν, ὅπερ φέρει βαρεῖαν, προφέρεται μὲ μεῖζον ἀνοιγμα τοῦ στόματος καὶ μεῖζονα ἔντασιν τῆς φωνῆς. α') εἰς τὰς λέξεις père=πέρ πατήρ, mère=μέρ μήτηρ. β') ὡς ἀνοικτόν ἐ προφέρεται καὶ τὸ ἄτονον e, ὅταν ᾖται ἐν μέσῳ λέξεως καὶ πρὸ διπλασιασθέντος συμφώνου, ὡς cruelle=κρουιέλ σκληρά, tonnerre=τοννέρ βροντή. γ') εἰς τὴν λήγουσαν τῶν εἰς et καὶ el λέξεων. π.χ. cruel=κρουιέλ σκληρός, objet=objèt ἀντικείμενον. δ') εἰς τὴν λήγουσαν μονοσυλλάβων τινῶν λέξεων εἰς er, ὡς mer θάλασσα, cher προσφιλής, fier ὑπερήφανος.

ε. Τὸ ἐ περισπώμενον προφέρεται α') λίαν ἀνοικτόν καὶ μακρῶς ὡς tempête τρικυμία, tête κεφαλή.

β') εἰς τὰς μονοσυλλάβους λέξεις ces, des, les mes, ses, tes =mēs, tēs, sēs κτλ.

γ') Οὕτω προφέρεται καὶ τὸ ἐ ἀνοικτόν, ὅταν ᾖται ἐν τέλει λέξεως, μεθ' ὅ ἔπεται s· ὡς abcès ἀπόστημα, procès δίκη.

ι. Τὸ i προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικόν i· εἶναι δὲ ἢ βραχύ, ὡς joli νόστιμος, ami φίλος, ἢ μακρόν, ὡς abime ἄβυσσος.

Πρὸ τῶν συμφώνων m ἢ n, ἐὰν δὲν ἔπηται φωνῆεν, προφέρεται ὡς e καὶ ὑπορίνως· ὡς importer=inporté εἰσάγειν, indocile=ἐντοσίλ ἀπειθής.

Τὴν φυσικὴν του προφορὰν ἔχει ἐπ' ἴσης τὸ i εἰς τὰ ξενικὰς λέξεις τῆς Γαλλικῆς· ὡς Ibrahim. Sélim, κτλ.

Ἐὰν μετὰ τὸ i ἔπηται ἐν m ἢ ἐν n καὶ μετ' αὐτὸ φωνῆεν, τὸ i

φυλάττει τὴν φυσικὴν του προφορὰν ὡς imitation μίμησις, imitation ἀνισότης.

Όταν τὸ i ἔχη διαιρητικὰ καὶ ἀκολουθῆται ὑπὸ ἄλλου τινὸς φωνήεντος, ἀποσπᾶται ἀπ' αὐτοῦ καὶ προφέρεται ὡς δύο i, ὡς glaioul = glaiueul σπαθόχορτον· aioul πάππος = a-iueul. Τὸ i εἶναι ἄφωνον εἰς τὰς λέξεις moignon στέλεχος, oignon κρόμμυον, poignant ἀλγεινός, poignée δράξ, poignard ἐγχειρίδιον, poignarder πλήττω δι' ἐγχειρίδιου, poignet καρπὸς τῆς χειρός.

●. Τὸ o προφέρεται ὡς τὸ ἐλληνικὸν ο· εἶναι δὲ ἢ βραχύ, ὡς noble εὐγενής, homme ἄνθρωπος, botte ὑπόδημα· ἢ μακρόν, ὡς rose ῥόδον, chose πρᾶγμα, nôtre ἡμέτερος, apôtre ἀπόστολος, ἢ ὅταν ἀκολουθῆται ὑπὸ s, π. χ. oser = ozé τολμᾶν, repos = repô ἀνάπαυσις κτλ.

Τὸ o εἶναι ἄφωνον εἰς τὰς λέξεις paon = pan ταῶς, faon = fan νεβρός, Laon = lan (πόλις τῆς Γαλλίας) καὶ τὰ παράγωγα αὐτοῦ.

■. Ἡ προφορὰ τοῦ u διδάσκεται μόνον διὰ ζώσης φωνῆς· ἀκούεται δ' ὡς προφέρεται ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων τὸ u τῶν λέξεων ἄχυρα = ἄχιουρα, σῦκα = σιουκα, κυρά = κιουρά. Όταν ἔχη περισπωμένην, προφέρεται μακρῶς, ὡς flûte αὐλός. Πρὸ τῶν συμφώνων m ἢ n, εἶναι δὲν ἐπηται φωνῆεν, ἀκούεται ὡς e ὑπόρρινον ὡς parfum = parfeyn εὐωδία, un = eun εἷς, ἐν. Εἰς ξενικὰς τινὰς λέξεις προφέρεται ὡς o βραχύ· π. χ. album = albou, Te Deum δοξολογία.

Τὸ u μετὰ τὸ g καὶ q εἶναι συνήθως ἄφωνον, ὡς prodigue σπάταλος· συντελεῖ δ' ὅπως τὸ g διατηρῆ τὸν ἦχον γκ.

Τὸ u ἔχει τὴν φυσικὴν του προφορὰν εἰς τὰς λέξεις arguer, ἐξελέγχειν, aiguille βελόνη, aiguillon κέντρον, linguiste γλωσσολόγος, aiguiser ἀκονᾶν, Guise, Guizot, κτλ. Εἰς τὰς λέξεις alquazil κατάσκοπος, Guadeloupe καὶ ἄλλας τινὰς προφέρεται ὡς ou.

Τὸ u συνοδεύει τὸ q ἐκτὸς τοῦ coq ἀλέκτωρ καὶ cinq πέντε. Τότε δὲ ἢ εἶναι ἄφωνον, ὡς quatre 4, ἢ προφέρεται ὡς u, ὡς ἐν τῇ λέξει équestre = é-cu-estre ἱππικός, ἢ προφέρεται ὡς ou, ὡς ἐν τῇ λέξει équation = é-couacion ἐξίσωσις. (Ἴδὲ τὰ περὶ προφορᾶς τοῦ q).

Όταν το u ἦναι τελικὸν ἢ προηγῆται τοῦ è, προφέρεται κατὰ τὸν φυσικὸν αὐτοῦ ἦχον ὡς aiguë ὄξεια (τὸ è δὲν ἀκούεται).

γ. Τὸ y προφέρεται ὡς ἀπλοῦν i ἐν ἀρχῇ, ἐν τέλει λέξεως καὶ μετὰξὺ δύο συμφώνων ὡς yeux ὀφθαλμοί, analyse ἀνάλυσις, symetrie συμμετρία.

Μεταξὺ δύο φωνηέντων ἀντιστοιχεῖ πρὸς δύο i, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἐνοῦται μετὰ τοῦ προηγουμένου φωνήεντος, τὸ δὲ μετὰ τοῦ ἐπομένου· προφέρεται δ' ὡς γιά, γιέ, π. χ. rayon=rai-ion ἀκτίς, aboyer=aboi-ier ὑλακτεῖν, payer=pai-ier=παιγέ πληρώνειν, citoyen=σιτογὲν πολίτης, Bayard=Bai-iard.

Τὸ y πρὸ τοῦ m ἢ n προφέρεται ὡς e ὑπόρρινον, ἐὰν συλλαβιζήται μετ' αὐτοῦ, ὡς sympathie=σενπατί, nymphe=νέμφ, syn-taxe=σεντάξ σύνταξις. Εἰς τὰς Ἑλληνικὰς λέξεις, τὰς γραφομένας διὰ τοῦ u, τὸ y προφέρεται ὡς i, προτάσσεται δὲ τοῦ y, h εἰς ἔνδειξιν τοῦ δασυσμοῦ, ὡς hymen ὑμέναιος.

Περὶ προφορᾶς τῶν διφθόγγων.

7. Δίφθογγοι καλοῦνται οἱ συνδυασμοὶ δύο φωνηέντων, τρίφθογγοι δὲ αἱ ἀποτελούμεναι ὑπὸ τριῶν φωνηέντων.

Αἱ δίφθογγοι, ὅπως οἱ Ἕλληνες ἐνοοῦσιν αὐτὰς εἶναι αἱ ἐξ ἧς· ai, au, eau, ei, eu, oeu, oei, oi, ou.

ai. Ἡ δίφθογγος ai προφέρεται ὡς ἡ Ἑλληνικὴ ai, ὡς aimer ἀγαπᾶν, laine ἔριον. Ἐὰν ἐπὶ τοῦ i ὑπάρχωσι τὰ διαιρετικὰ, ἕκαστον φωνῆεν προφέρεται κατὰ τὸν φυσικὸν τοῦ φθόγγου, ὡς hair μισεῖν. Τὸ ai πρὸ τοῦ l προφέρεται ὡς a, τὸ δὲ i ὑγραίνεται, ἥτοι ἐκφωνεῖται ὡς αγ)ιέ, μὴ ἀκουομένου τοῦ ie, π.χ. travail=τραβάγ-ιε ἐργασία, corail=κοράγ-ιε κοράλλιον· ὡς a προφέρεται καὶ εἰς τὴν λέξιν douairière ἐπίκληρος χήρα, καὶ τινὰ Κύρια ὀνόματα, ὡς Montaigne, Cavaignac.

Ἡ ai εἰς τὴν λέξιν faisan φασιανός, faisant πράττων, καὶ ὄλον τὸν παρατατικὸν τοῦ faire πράττειν, προφέρεται ὡς e ἄφωνον· πρὸ δὲ τοῦ n, ἐὰν δὲν ἔπηται φωνῆεν, ὡς e ὑπόρρινον, ὡς pain (=πέν) ἄρτος, craintif=κρεντίφ, ψοφοδεής.

ae. Ἡ ae προφέρεται ὡς ε̄ ἀνοικτὸν, ὡς aegopode αἰγόπους. ὡς a δὲ εἰς τὴν λέξιν Caen=Kan. Ὅταν τῆς διφθόγγου ταύτης τὸ e φέρη ὀξεῖαν, τὰ δύο φωνήεντα αὐτῆς ἐκφωνοῦνται χωριστὰ· ὡς aérer=a-é-ré ἀερίζειν. Τὸ ae προφέρεται ὡς a εἰς τὸ Κύριον ὄνομα Staël=Stal. (Mme de Staël).

au, eau. Αἱ δίφθογγοι αὗται προφέρονται ὡς ω μακρὸν· π.χ. pauvre πτωχός, bateau πλοῖον. Ὅταν τὸ u τῆς au ἔχη διαιρετικὰ, τὰ φωνήεντα αὐτῆς χωρίζονται κατὰ τὴν προφοράν· ὡς Saül=Sa-ül Σαούλ. Ὅταν δὲ τῆς eau τονίζεται τὸ e, καὶ αὐτῆς χωρίζονται τὰ φωνήεντα· ὡς fléau=flé-au μάστιξ.

ei, ey. Αἱ δίφθογγοι αὗται προφέρονται ὡς ε̄ λίαν ἀνοικτὸν· π.χ.

peine=rène κόπος, λύπη, reine=rène βασίλισσα, Ney=Nè, Volney=Volnè.

Ἡ δίφθογγος ει καθιστᾷ ὑγρὸν τὸ μετ' αὐτὴν l καὶ προφέρεται λιὰ, λιέ, ἢ γιὰ, γιέ. ὡς soleil ἥλιος, conseil συμβουλή, accueil =akeu-iiε ὑποδοχή, treille ἀναδενδράς.

Πρὸ τοῦ η, ἐὰν δὲν ἐπηται φωνῆεν, προφέρεται ὡς ε ὑπόρρινον, ὡς sein=σέν κόλπος.

eu. Ἡ προφορὰ τῆς δίφθογγου ταύτης μόνον διὰ ζώσης φωνῆς δύναται νὰ παρασταθῇ, σαλεύει δὲ μεταξὺ τοῦ ε καὶ ου· ὡς feu πῦρ, fleur ἄνθος.

Εἰς τὴν παθ. μετοχὴν, τὸν ἀόριστον καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ χρόνους τοῦ avoir ἔχειν, τὸ eu προφέρεται ὡς u· π. χ. j'eus, j'ai eu, eu, κτλ. ὡς u προφέρεται καὶ εἰς λέξεις, ὅπου τὸ e εἶναι εὐφωνικόν, ὡς gageure=gajure στοίχημα, mangeure=manjure φάγωμα.

Ὅταν τὸ u τῆς δίφθογγου ταύτης ἔχη περισπωμένην, προφέρεται μακρῶς, ὡς jeûne νηστεία, ἔτι δ' εἰς λέξεις ληγούσας εἰς eur, ὡς trompeur ἀπατεών.

oe. Ἡ δίφθογγος oe ἀπαντᾷ εἰς λέξεις Ἑλληνικὰς ἀρχομένας ἀπὸ οἰ· προφέρεται δ' ὡς e, ὡς Oedipe Οἰδίπους, oedème οἰδημα, oesophage=ésofage οἰσοφάγος.

Ἐν τῷ μέσῳ λέξεως τὸ o καὶ e τῆς oe προφέρονται κεχωρισμένως, καὶ ὅταν ἔπώνται δύο ὅμοια σύμφωνα· ὡς le poêle ἢ θερμάστρα, la poêle (ποέλ καὶ ποάλ) τὸ τηγάνιον· moelle (μοέλ καὶ μουάλ) μυελός.

oei. Ὅταν ἡ δίφθογγος oei ἀκολουθῆται ὑπὸ l ὑγροῦ, τὸ oe προφέρεται ὡς eu· π. χ. oeil=eu-iiε ὀφθαλμός, oillet=eu-iié καρυόφυλλον.

oen, eui, uei. Αἱ δίφθογγοι αὗται προφέρονται ἐπίσης ὡς eu βραχύ· καὶ τὸ l ὑγραίνεται· π. χ. oeuvre ἔργον=euvre, oeuf=euf ὠόν, boeuf=beuf βοῦς, soeur=seur ἀδελφή, feuille φύλλον, orgueil ὑπεροψία, κτλ

oi. Ἡ δίφθογγος oi προφέρεται ὡς oa ἢ oua· π.χ. moi ἐγώ, loi νόμος. Ἄλλοτε ἢ οἰ ἐτίθετο ἀντὶ τῆς ai εἰς τὰς καταλήξεις τοῦ Παρατατικῆς τῆς Ὀριστ. καὶ τοῦ Ἐνεστῶτος τῆς ὑποθετικῆς· ἔτι δ' εἰς τὰς καταλήξεις ἐθνικῶν ὀνομάτων· ὡς j'étois ἀντὶ j'étais, Anglois ἀντὶ Anglais.

oy. Ἡ δίφθογγος oy προφέρεται ὡς ἡ οἰ, ἀλλ' ὅταν ἀκολουθῆται ὑπὸ φωνήεντος, τὸ y ἰσοδυναμεῖ πρὸς δύο i, ἐξ ὧν τὸ ἐν ἐνού-

μενον μετὰ τοῦ O ἀποτελεῖ τὴν δίφθογγον Oï, τὸ δ' ἕτερον ἀκούεται κατὰ τὴν προφορὰν· ὡς employé=au-ploi-ié ὑπάλληλος, royal=roi-ial βασιλικός, boyau=boi-io ἔντερον.

ou. Ἡ δίφθογγος ou προφέρεται ὡς ἡ Ἑλληνικὴ ου· π. χ. doux γλυκός. Ἐὰν τὸ u φέρῃ διααιρετικά, ἐκάτερον τῶν φωνηέντων διατηρεῖ τὸν φυτικόν του ἤχον, ὡς Acheloüs Ἀχελῷος· ὅταν δὲ φέρῃ περισπωμένην, ἐκφωνεῖται μακρῶς· ὡς vouïte θόλος, gouït γεῦσις.

oui. Ἡ δίφθογγος oui προφέρεται ὡς ου, τὸ δὲ μετ' αὐτὴν I ὑγραίνεται· ὡς citrouille κολοκύνθη, souiller μολύνειν κτλ.

Περὶ προφορᾶς τῶν συμφώνων.

8. B. b. Τὸ b προφέρεται ὡς μπ, μὴ ἀκουομένου τοῦ μ, ὡς ἐν τῇ λέξει ἄμπελος· π. χ. belle ὡραία, barbare βάρβαρος. Ὅταν μετὰ τὸ b ἔπηται s ἢ t, τὸ b προφέρεται ὡς π· ὡς absent ἀπὼν = apsent, obtenir ἀπολαύειν=optenir, observer παρατηρεῖν. Ἐν τέλει λέξεως τὸ b εἶναι ἄφωνον· ἀκούεται ὅμως ἐν τέλει τῶν κυρίων ὀνομάτων· ὡς Iacob, Iob, Moab, κτλ. Εἶναι ἄφωνον προσέτι εἰς τὰς λέξεις plomb, μόλυβδος, à plomb, καθέτως, fil à plomb βολίς.

C. c. Τὸ c πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u, καὶ τῶν συμφώνων l, m, r, t, καὶ ἐν τέλει τῶν λέξεων προφέρεται ὡς κ· π. χ. café, καφές, colère ὀργή, curé ἐφημέριος, élément, πρᾶος, cri, κραυγή, acte πρᾶξις. Πρὸ δὲ τῶν φωνηέντων e, i, y, καὶ τῶν ἄλλων φωνηέντων, ὅταν ἔχη ὑπόστιξιν, (cédille). προφέρεται ὡς s· π. χ. cerise κεράσιον, cendre τέφρα, cinq πέντε, cynips κώνωψ, façade πρόσοψις, façon τρόπος, reçu ληφθεῖς.

Ἐν τῇ λέξει second δεύτερος καὶ τὰ παράγωγα ἐξ αὐτῆς προφέρεται ὡς γκ. Οὕτω προφέρεται καὶ πρὸ τοῦ z· ὡς czar=γκζάρ, Tsáρος, czarine Tsαρίνα, (Αὐτοκράτωρ, Αὐτοκράτειρα).

Ὅταν δύο ce προηγῶνται τοῦ e ἢ i, ἀμφοτέρω ὁμοῦ προφέρονται ὡς ξ· π. χ. accès, προσπέλασις, accident, συμβάν.

Τὸ c εἶναι ἄφωνον ἐν τέλει τῶν ἐξῆς λέξεων· arc-boutant ἀντηρίς, banc βάθρον, blanc λευκός, broś οἰνοχόη, caoutchouc ἐλαστικὸν κόμμι, cleric γραφεύς, eric βαρουλικόν, croc ἄγκιστρον, echecs ζατρίκιον, (εἰς τὸν ἐνικὸν προφέρεται), escroc λωποδύτης, franc εἰλικρινής, porc χοῖρος, tabac νικοτιανή, tronc κορμός, καὶ ἄλλας τινάς.

Τὸ c μετὰ h (ch) ἀποτελεῖ ἤχον, ὅστις μόνον διὰ ζώσης φω-

νης δύνανται να παρασταθῇ· ὡς εἰς τὰς λέξεις, cheval ἵππος, chat γαλῆ, chameau κάμηλος. κτλ.

Εἰς πολλὰς λέξεις εἰλημμένας ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἢ Ἑβραϊκῆς τὸ ch προφέρεται ὡς εἰς τὴν λέξιν cheval· π. χ. chimie χημεία, chirurgien χειρουργός, Achille Ἀχιλλεύς, chérubin χερουβίμ, Michel Μιχαήλ, Achéron Ἀχέρων κτλ. Εἰς ἄλλας δὲ προφέρεται ὡς κ· orchestre ὀρχήστρα, archange ἀρχάγγελος, archéologie ἀρχαιολογία, κτλ. Ὡς κ προφέρεται καὶ εἰς τὰς λέξεις varech φύκη, yacht δρόμων καὶ τὰ κυρία ὀνόματα Michel-Ange Μιχαήλ-Ἄγγελος, Machiavel Μακιαβέλης κτλ. Τὸ ch εἶναι ἄφω-
νον ἐν τῇ λέξει almanach ἡμερολόγιον.

Τὸ χ τῶν Ἑλληνικῶν λέξεων ἐκφέρεται γαλλιστὶ διὰ τοῦ ch.

D, d. Τὸ d προφέρεται ὡς τὸ ντ ἐν τῇ λέξει Ἀντώνιος, μὴ ἀκου-
μένου τοῦ ν· ὡς donner δίδειν, darder ἀκοντίζειν. Τὸ τελικὸν d μένει ἄφωνον· ὡς pied ποῦς=pié, froid=φροά, ψῦχος, nid=νὶ φωλεά, chaud=cho θερμότης· ἐξαιροῦνται αἱ λέξεις sud νό-
τος, καὶ τὰ κυρία ὀνόματα, ὅταν πρὸ τοῦ d ὑπάρχη φωνῆεν ὡς David Δαβίδ, Nemrod, Conrad, Alfred, Cid, κτλ.

Τὸ d ἐν τέλει τῶν ἐπιθέτων καὶ τῶν ῥημάτων συνεκφωνεῖται μετὰ τοῦ ἐπομένου φωνήεντος ὡς τ· π.χ. entend-il? =entan til? ἀκούει; grand homme=gran thomme ἐξοχος ἀνὴρ. Ἄλλ' εἰς τὸ nord est βορειοανατολικὸς ἀκούεται d καὶ ὄχι t.

F, f. Τὸ f ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως προφέρεται ὡς τὸ Ἑλ-
ληνικὸν φ· ὡς façon τρόπος, surface ἐπιφάνεια, κτλ.

Τὸ τελικὸν f προφέρεται, ὡς seif δούλος, chef ἀρχηγός, vif ζωηρός· μένει δ' ἄφωνον εἰς τὰς λέξεις clef κλείς, cerf ἔλαφος, chef-d'œuvre ἀριστούργημα, bœufs βόες, œufs ᾠά, nerfs νεῦρα, neuf ἐννέα, (ἐὰν ἀκολουθῇ σύμφωνον ἢ h δασύ), bœuf gras παχὺς βούς, bœuf salé βοῦς ἡλατισμένος, nerf-de bœuf βούνευρον (μόνον τὸ f τοῦ nerf), œuf dur ᾠον σκληρόν, œuf frais ᾠον νωπὸν. Τὸ f τοῦ neuf 9 προφέρεται εἰς τὰ φράσεις neuf du mois ἢ ἐννάτη τοῦ μηνός, ils sont neuf εἶναι ἐννέα, neuf et demi ἐννέα καὶ ἡμίσεια.

Τὸ f, ἐπομένου φωνήεντος ἢ h ἀφώνου, προφέρεται ὡς β, π.χ. neuf ans 9 ἔτη, neuf-hommes 6 ἄνθρωποι. Ἄλλ' ἀποσιωπᾶται ὅταν ἔπηται σύμφωνον· ὡς neuf livres 9 βιβλία.

Τὸ διπλοῦν ff προφέρεται πάντοτε ὡς ἐν f π.χ. greffe=gréf ἐγκεντρισμός, ἐμβόλιον.

G, g. Τὸ g μετὰ τῶν φωνήεντων e, i, y, προφέρεται ὡς ζ ἐλ-
ληνικόν, ἀλλὰ δασύτερον, ὡς George Γεώργιος, gilet περιστέρ-

νιον, gymnase γυμνάσιον. Μετὰ δὲ τῶν φωνέντων a, o, u, καὶ τῶν συμφώνων l, m, r, ὡς γγ ἢ γκ· ὡς ἐν τῇ λέξει ἐγκόλιον· π.χ. galant κομψός, philérasτος, gorge λάρυγξ, guttural λαρυγγικός, gloire δόξα, agréable εὐχάριστος, augmenter αὐξάνειν. Ἐξαιροῦνται τὰ Κύρια ὀνόματα Gessner, Bergen καὶ αἱ λέξεις, εἰς ἃς μεταξὺ τοῦ g καὶ τοῦ e, i, y, εἶναι παρεντεθειμένον h· π.χ. Enghien.

Εἰς τὰς συλλαβάς gue, gui, τὸ u μένει ἄφωνον, τὸ δὲ g ἀκούεται ὡς γκ, ὡς guide ὀδηγός, guérir θεραπεύειν, προφέρεται ὁμως εἰς τὰς ἐξῆς λέξεις aiguille βελόνη, aiguillon κέντρον, aiguiser, ἀκονᾶν, arguer ἐλέγχειν καὶ πολλὰς ἄλλας, ὡς εἶδομεν.

Τὸ u εἰς τὴν συλλαβὴν gua προφέρεται ὡς ou εἰς τὰς ἐξῆς λέξεις Alguazil, Guadeloupe, Guano, Guatémala, lingua καὶ ἄλλας τινάς.

Τὸ gn προφέρεται δι' ὑγράς φωνῆς καὶ ἀκούεται ὡς νιά, νιέ· π.χ. agneau=ἀνιό ἀρνίον, gagné=γκανιέ κερδημένος, compagnon σύντροφος, dignité ἀξιοπρέπεια, ignorant ἀμαθής κ.τ.λ.

Ἐν ἀρχῇ λέξεως τὸ gn προφέρεται ὡς γκ· ὡς gnomon γνώμων, ἔτι δ' ἐν μέσῳ λέξεως, ὡς stagnant στάσιμος, igné πυρώδης, inépugnable ἀπόρθητος.

Τὸ ἀρχικόν g προφέρεται ὡς k εἰς τὰς λέξεις gangrène (=κανγκρέν) γάγγραινα, καὶ gangrener (=κανγκρενέ) γαγγραινιάζειν.

Εἰς τὰ Κύρια ὀνόματα Régnard, Régnaud, Clugny, signet σελιδοδείκτης τὸ g εἶναι ἄφωνον, ἔτι δὲ εἰς τὴν λέξιν Magdelaine (γαφρομένην καὶ Madelaine).

Τὸ τελικὴν g προφέρεται ὡς γκε, ὡς joug ζυγός, grog ποτὸν (εἶδος). Ἀλλὰ δὲν ἀκούεται εἰς τὰς ἐξῆς κυριωτέρας λέξεις· bourg κώμη (κατὰ τινὰς προφέρεται), étang λίμνη, poing πυγμή, coing κυδώνιον, faubourg προάστειον, hareng μαινίς, doigt δάκτυλος, vingt εἴκοσι, legs κληροδοτήμα, seing ὑπογραφή, rang βαθμός, sang froid ψυχραιμία, sang sue θδέλλα κτλ.

Κατὰ τὴν συνεχφώνησιν τῶν λέξεων, ἐπομένου φωνήεντος, προφέρεται ὡς k, ὡς long-intervalle μακρὸν διάστημα, lon κεντεροβάλλ, ἐπομένου δὲ συμφώνου ἀποσιωπᾶται· ὡς long chemin μακρὸς δρόμος=lon chemin. Ἄν τὸ e τῆς ληγούσης gue ἔχη διαίρετικά, τὸ u ἀκούεται, ὡς ciguë, κώνειον. Τὸ δὲ e μένει ἄφωνον.

II. h. Τὸ h ποτὲ μὲν εἶναι δασύ καὶ προφέρεται ὡς χ Ἑλληνικόν, ἀλλὰ λεπτότερον καὶ σχεδὸν ἀνεπαίσθητον, ὡς la haine, τὸ μῦθος, le héros ὁ ἥρωες· ποτὲ δὲ ψιλὸν ἢ ἄφωνον· οἶον l'habit τὸ ἔνδυμα.

Τὸ δασύ h ἐμποδίζει τὴν συνεχφώνησιν συμφώνου μετὰ τοῦ ἀρκτι-

κοῦ φωνήεντος τῆς ἐπομένης λέξεως και τὴν ἔκθλιψιν τοῦ προηγούμενου φωνήεντος, ὡς les hameaux τὰ χωριδία, ὅχι ὁμως και τὸ ψιλὸν h, ὡς les-hommes οἱ ἄνθρωποι, le grand-homme ὁ ἔξοχος ἀνὴρ, l'histoire ἡ ἱστορία.

Αἱ Ἑλληνικαὶ λέξεις, αἱ ἔχουσαι δασεῖαν, γράφονται ἐν τῇ Γαλλικῇ μὲ h, ὡς hymne ὕμνος, ἀλλὰ τὸ h μένει ἄφωνον. Τὸ χ ἐκφέρεται γαλλιστὶ διὰ τοῦ ch, ὡς Chio Χίος.

J, j. Τὸ j προφέρεται ὡς ζ Ἑλληνικόν, ἀλλὰ δασύτερον και παχύτερον ὡς jardin κήπος, jeter ρίπτειν.

Τὸ j οὐδέποτε εἶναι ἄφωνον, οὐδέποτε διπλασιάζεται, και οὐδέποτε εὐρίσκεται πρὸ τοῦ i ἢ y ἢ ἐν τέλει λέξεως.

K, k. Τὸ k προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον κ· εἶναι δ' ἐν χρήσει εἰς ξενικὰς λέξεις και μάλιστα Ἑλληνικὰς ὡς kyste κύστις, kilogramme χιλιόγραμμον, kilomètre χιλιόμετρον, Can χάν, Ké-dive ἀντιβασιλεύς, Koran Κοράνιον, κτλ.

L, l. Τὸ l προφέρεται ὡς τὸ Ἑλληνικὸν λ· ὡς lait γάλα, égalité ἰσότης,

Ἐν τέλει λέξεως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον προφέρεται π.χ. fil νῆμα, bal χορός, il ἐκεῖνος, Nil Νεῖλος, κτλ.

Δὲν προφέρεται ὁμως εἰς ὀλίγας τινὰς ὡς aulx (πληθ. τοῦ ail) σκόροδα, baril βαρέλιον, chenil σηκός, outil ἐργαλεῖον, émeril σμύρις, fournil ἀρτοποιεῖον, fenil χορτοβολών, feusil ὄπλον, grésil (προφέρεται ὑγρῶς) λεπτὴ χάλαζα, gril ἐσχάρα, nombril ὀμφαλός, persil πετροσέλινον, pouls σφυγμός, souil μεθυσμένος, sourcil ὄφρυς, κτλ. Εἰς τὸ gentil ἐπίχαρις, τὸ l εἶναι ὑγρόν. Τὸ fils προφέρεται fis.

Τὸ l μετὰ τὸ i ὑγραίνεται, ἤτοι προφέρεται ὡς λιά, λιè ἢ γιά, γιέ, ὡς εἰς τὰς λέξεις, λιάπης, μαλιά, ἥλιος· π. χ. soleil ἥλιος, détail λεπτομέρεια, bataille μάχη, bouteille φιάλη, famille οἰκογένεια, feuille φύλλον κτλ.

Τὸ l δὲν εἶναι ὑγρόν α') εἰς τὰς ἀπὸ ill, il, yl, ἀρχομένας λέξεις, ὡς illustre ἔνδοξος· β') εἰς τὰ ῥήματα distiller διηθεῖν, osciller δονεῖσθαι, scintiller σπινθηροβολεῖν, vasiller κλονιζεσθαι· γ') εἰς τὰς λέξεις Achille, codicille κωδίκελλος, idylle εἰδύλλιον, ville πόλις, Lille Λίλη, mille χίλια, pupille κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, pusillanime μικρόψυχος, syllabe συλλάβη, syllogisme, tranquille ἡσυχος, imbecille μωρός, βλάξ, κτλ.

M, m. Τὸ m προφέρεται ὡς τὸ Ἑλληνικὸν μ, ὡς mère μήτηρ, aimer ἀγαπᾶν· πρὸ δὲ τῶν συμφώνων h, p, t, ἀκούεται ὡς ὑπόρρινον n· οἶον emporter=ανπορτέ, ἀπάγειν.

Τὸ m ἐν τέλει λέξεως προφέρεται ἐπ' ἴσης ὡς η ὑπόρρινον, ὡς faim=φαῖν πείνα, parfum εὐωδία, thym θύμος, ἐκτὸς τῶν ξενικῶν ὀνομάτων, ὡς Sem, Cham, Priam, Abraham κτλ. καὶ τῶν λατινικῶν καταλήξεων im, em, um, οἷον interim, idem, decemvir, Te Deum, ultimatium,=ultimatium κτλ.

Τὸ m πρὸ τοῦ η ἔχει τὸν φυσικὸν του ἤχον· ὡς indemnite ἀποζημίωσις, amnistie ἀμνηστεία, πλὴν τοῦ damner κολάζειν, καὶ τῶν συνθέτων αὐτοῦ ἢ παραγῶγων, ὡς condamner, ὅπου τὸ m μένει ἄφωνον=daner, condaner, ἔτι δὲ εἰς τὴν λέξιν automne,=autone, φθινόπωρον.

Τὰ δύο mm ἐκφωνοῦνται ὡς ἐν m, ὡς commode ἀνετος· εἷς τινὰς ὅμως λέξεις ἀκούονται διακεκριμένως, ὡς immortal ἀθάνατος, immatériel ψῦλος, κτλ.

Ἡ λατινικὴ κατάληξις um προφέρεται om ἀνευ ὑπορρίνου φθόγγου, ὡς album=albom λεύκωμα, muséum=muséom.

N. n. Τὸ η προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον·ν, ὡς nourrir τρέφειν, Nicée Νίκαια. Τὸ ληκτικὸν η ἀνευ φωνήεντος ἢ προηγουμένου συμφώνου προφέρεται ὑπορρίνω· ὡς le mien τὸ ἐμόν, content εὐχαριστημένος, ἐκτὸς τῶν λέξεων, ἐν αἷς ἀκούεττι καθαρῶς ὡς η· ὡς abandonem ὑπογάστριον, hymen ὑμέναιος, specimen δεῖγμα, Phe-lopoemen Φιλοποίμην, Eden, κλ.

Τὸ διπλοῦν nn προφέρεται κατὰ τὸν φυσικὸν φθόγγον· ἔχει δ' ἔρρινον φθόγγον πρὸ ἄλλου η μόνον εἰς τὰς λέξεις ennoblir ἐξευγενίζειν, ennui ἀνία, πρὸ φωνήεντος δ' εἰς τὸ enivrer μεθύσκειν, καὶ enorgueillir, ὡς=an noblir, an-nui, an-ivre. Πρὸ τοῦ δασέος δὲ h εἰς τὸ ῥῆμα enhardir καθιστᾶν τολμηρόν, καὶ enharnacher, ἐπισάττειν.

Τὸ η εἶναι ἄφωνον ἐν τῇ λέξει monsieur=mossieu κύριος, καὶ εἰς τὸ γ' πληθ. πρόσ. τῶν ῥημάτων, (ὅπου τὸ ὄλον ent δὲν ἀκούεται), ὡς ils aiment=il jaim.

P, p. Τὸ p προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν π, οἷον papier χάρτης· εἶναι ἄφωνον εἰς τὰς λέξεις sculpteur γλύπτης, sculpter γλύφω, sculpture γλυπτική, baptême βάπτισμα, baptiser βαπτίζειν, Baptiste Βαπτιστής, baptistaire βαπτισματολόγιον, sept ἑπτὰ, septième 7ος, dompter δαμάζειν, compte λογαριασμός, comptable λογιστής, escompte προεξόφλησις, indomptable ἀδάμαστος, temps χρόνος, longtemps ἐπὶ πολὺν χρόνον, printemps ἔαρ, prompt ταχύς, exempter ἐξαιρεῖν, exempt ἀπηλλαγμένος, je romps, tu romps θραύω, εἰς, κτλ. corps σῶμα, coup

κτύπημα, beaucoup πολύ, trop ἄγαν, camp στρατόπεδον, champ ἀγρός, loup λύκος, galop καλπασμός, cer κλήμα, sirop σιρόπιον, drap ἔρσε.

Εἰς τὰ ἐπιρρήματα beaucoup καὶ trop ἀκούεται, ὅταν ἐπηται φωνῆεν ὡς il a beaucoup étudié ἐσπούδασε πολύ, il est trop entêté εἶναι πολὺ ἰσχυρογνώμων, πείσμων. Εἰς τὰ ὀνόματα Alep Χαλέπιον, jalap ἰαλάπη, cap ἀκρωτήριο, Cécrops Κέκροψ, Pélops Πέλοψ τὸ p προφέρεται πάντοτε.

Τὸ ph ἀντικαθιστᾷ τὸ ἑλληνικὸν φ, ὡς phare φάρος, philosophe φιλόσοφος, phosphore φωσφόρος, κτλ.

Φ, γ. Τὸ γ προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν κ καὶ συνοδεύεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ υ, ὅπερ δὲν ἀκούεται, ἐκτὸς τοῦ coq ἀλέκτωρ καὶ τοῦ cinq, 5, ὡς quitter ἀφήνειν, question ἐρώτησις.

Τὸ γ εἶναι ἄφωνον εἰς τὸ οὐσιαστικὸν coq d'Inde προφέρεται ὅμως εἰς τὰς λέξεις coq ἀλέκτωρ, coq de bruyère τέτραξ, coq à l'âne μωρολογία. Ἀκούεται προσέτι εἰς τὸ cinq 5, ἐκτὸς ἐὰν ἐπηται σύμφωνον ἢ h δασύ, ὡς cinq francs 5 φράγκα, cinq hameaux 5 χωρίδια (=cin francs, cin hameaux).

Τὸ ληκτικὸν γ συνεχφωνεῖται πάντοτε μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήεντος τῆς ἐπιφερομένης λέξεως καὶ προφέρεται ὡς κ· π.χ. cinq enfants 5 παιδία.

Β, ρ. Τὸ ρ προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν ρ, π.χ. rat μῦς, route δρόμος, voir βλέπειν, art τέχνη.

Εἶναι ἄφωνον α') εἰς τὰς εἰς ger ληγούσας λέξεις, ὡς berger ποιμήν· β') εἰς τὰς ληγούσας εἰς ier ἢ ver, ὡς sentier ἀτραπός, ἐκτὸς τοῦ avant-hier προχθές, fier ὑπερήφανος, hier χθές· γ') ἐὰν ᾖναι ληκτικὸν γράμμα οὐσιαστικοῦ, ἐπιθέτου ἢ ῥήματος τῆς α' συζυγίας εἰς er π. χ. rocher βράχος, léger ἐλαφρὸς, préparer ἐτοιμάζειν, parler ὁμιλεῖν (=parlé, préparé). Προφέρεται ὅμως, α') ὅταν ἀκολουθῆται ὑπὸ s ἢ t, ὡς Univers τὸ σύμπαν, désert ἔρημος· β') εἰς τὰ κύρια ὀνόματα, ὡς Jupiter, Schiller, Dniéper· γ') εἰς τὰς ἐξῆς εὐχρηστοτέρας λέξεις amer πικρὸς, aster ἀστήρ, belvédér καλλισκοπεῖον. cancer καρκίνος, cher προσφιλές, cuiller κοχλιάριον, enfer ἄδης, éther αἰθήρ, fer σίδηρος, hiver χειμῶν, Lucifer ἑωσφόρος. mer θάλασσα, ver σκώληξ, vesper ἔσπερος, tiers τρίτος, fier ὑπερήφανος, hier χθές· δ') εἰς τὰ εἰς eur, ir καὶ oir ὀνόματα π.χ. bonheur εὐτυχία, plaisir ἡδονή, miroir κάτοπτρον, καὶ τὰ ἀπαρέμφοτα τῆς β' συζυγίας, ὡς finir τελειοῦν.

Τὸ r δὲν προφέρεται εἰς τὴν λέξιν monsieur, κύριος καὶ τοῦ πληθυντικοῦ αὐτοῦ messieurs, κύριοι.

S. s. Τὸ s προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν σ, ὡς sucre ζάχαρις, si εἶν, sonner ἤχεῖν. Προφέρεται ὅμως ὡς ζ, ὅταν εὐρίσκηται μεταξύ δύο φωνηέντων ἢ μεταξύ φωνήεντος καὶ h ἀφώνου, ὡς rose = rōze ῥόδον, extase = ex-ta-ze ἔκστασις, déshonorer = dé-zo-no-rér ἀτιμάζειν.

Ἐξαιροῦνται αἱ σύνθετοι λέξεις, τῶν ὁποίων τὸ ἀπλοῦν ἀρχεται ἀπὸ s, ὡς monosyllabe, antisocial, préséance πρωτοκαθεδρία, vraisemblable πιθανός· β') εἰς τὴν συλλαβὴν trans, ἀκολουθουμένην ὑπὸ φωνήεντος, ὡς transaction σύμβασις, transit διάβασις, κλ. ἐξαιροῦνται λέξεις τινές, ὡς transe φρίκη, Transylvanie κλ. γ') εἰς τὰς λέξεις Alsace, Balsamique, balsamine = Al-zace bal-zamik, bal-zamine· δ') εἰς τὰς εἰς isme ληγουσας, ὡς christianisme χριστιανισμός, mécanisme μηχανισμός, κτλ.

Τὸ sh προφέρεται ὡς ch, ὡς Bishop Ἐπίσκοπος, Shakspeare, Σακεσπῆρος.

Τὸ s εἶναι ἄφωνον α') εἰς τὰς συλλαβὰς τὰς ἀρχομένας ἀπὸ sc) μεθ' ὃ ἔπεται e, i, y, π.χ. scène σκηνή, science ἐπιστήμη· β'), εἰς τὰς συλλαβὰς schi, sche, π.χ. schisme, σχίσμα· γ') ἐν τῷ μέσῳ πολλῶν λέξεων, ὡς Descartes, Destuches κλ. δ') ὅταν ᾖναι διακριτικὸν σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ· ε') εἰς τὰς λέξεις dès que ἄμα, tandis que ἐν ᾧ, mes demoiselles δεσποινίδες, mes dames δέσποιναί.

Ἄσάτως εἶναι ἄφωνον ἐν τέλει τῶν λέξεων. Ἐξαιροῦνται τὰ κύρια ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς as, ès, is, ys, os καὶ us, π.χ. Pallas, Cérés, Thémis Argos, Brutus. Ἐξαιροῦνται ἐν τούτοις τὰ Barabas, Jésus, Judas, Nicolas, Denis, Louis, Palus.

Τὸ τελικὸν s ἀκούεται εἰς τὰς ἐξῆς κυριωτέρας λέξεις· as ἄσος, hélas! φεῦ! bis δῖς, lis κρίνον, mais ἀραβόσιτος, oasis ὄασις, vis ἔλιξ, pathos πάθος, blocus ἀποκλεισμός, hiatus χασμωδία, plus πλέον, plus que parfait ὑπερσυντελικός, est ἀνατολή, ouest δύσις, ours ἄρκτος, cholera morbus χολέρα, foetus ἔμβρυον, gratis δωρεάν, fils καὶ εἰς τὸ tous, ὅταν ᾖναι ἐν τέλει τῆς φράσεως, ὡς nous voilà tous ἰδοὺ ὅλοι.

T. t. Τὸ t ἐν γένει προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον τ, ὡς tyran τύραννος, châtier τιμωρεῖν· ὅταν δὲ παρακολουθῆται ὑπὸ φωνήεντος, προφέρεται ὡς σ.

α') Εἰς ἐπίθετα λήγοντα εἰς tial, tiel, tiaire, tieux, ὡς partial μεροληπτικός, essentiel οὐσιώδης, ambitieux φιλόδοξος.

β) Εἰς τὰς πλείστας τῶν λέξεων τῶν εἰς tion καί τινα εἰς tie προηγουμένου φωνήεντος, μὴ προηγουμένου δὲ s ἢ x· π.χ. action πράξις, inertie ἀδράνεια, démocratie δημοκρατία.

γ) Εἰς τὰς λέξεις satiété κόρος, patient καρτερικός, balbutier ψελλίζειν, initier μυσταγωγεῖν.

δ) Εἰς τὰ εἰς tien, tienne, κύρια καὶ ἐθνικά· ὡς Gratien, Dioclétien, Vénitien. Τὰ λοιπὰ εἰς tien ἔχουσι τὴν προφορὰν τοῦ t, ὡς soutien ὑποστήριγμα, maintien διατήρησις, ciretien χριστιανός, Etienne Στέφανος.

ε) Εἰς πᾶν οὐσιαστικὸν εἰς tion λήγον, οὐτινος ὁ πληθυντικὸς γράφεται ὡς ῥηματικὸς τις τύπος, ὡς invention=invan-sion, relation=rela-sion. Ἄλλὰ τὸ t προφέρεται ὡς τ εἰς τὰς λέξεις question, digestion, bastion, gestion, mixtion, διότι ἔχει πρὸ αὐτοῦ s ἢ x. Εἰς πάσας τὰς ἄλλας περιπτώσεις τὸ t ἀκολουθούμενον ὑπὸ φωνήεντος προφέρεται μετὰ τοῦ φυσικοῦ αὐτοῦ ἤχου, πρὸ πάντων α') ὅταν ἔχη ἀμέσως πρὸ αὐτοῦ s, x ἢ y. β') ὅταν ἔπηται μετὰ τὰς συλλαβάς ar, or, καὶ ἀκολουθῆται ὑπὸ ie, ἢ ier τελικῶν ἢ ière, ὡς partie, sortie, quartier, portière. γ') εἰς τὰ ῥήματα, π.χ. nous portions, κτλ.

Τὸ th προφέρεται ὡς τ, καὶ ἀναπληροῦ τὸ ἐλλ. θ. ὡς thé τέτον, théâtre θέατρον. Ἄλλὰ τὸ t ἢ th εἰς τὰς λέξεις asthme, ἄσθμα, isthme ἰσθμός, μένει ἄφωνον.

Τὸ ληκτικὸν t εἶναι ἐν γένει ἄφωνον, ὡς respect, aspect· ἀλλὰ προφέρεται εἰς τὰς ἐξῆς λέξεις, τὰ κύρια ὀνόματα Calicut, Christ, abject, abrupt, Août, balast, brut, cobalt, confact, correct, deficit, direct, distinct, dot, est, exact, fat, granit, huit, (ἐν τέλει φράσεως ἢ μετὰ τοῦ ἄρθρου le), intact, intellect, lest, mast, mat, ouest, pat, préterit, sept, strict, toast, transit, vingt, vivat. whist, yacht, zénith, zest, zist.—(περὶ τοῦ sept, huit καὶ vingt ἰδὲ τὰ ἀριθμητικά).

Τὸ nt εἶναι ἄφωνον εἰς τὸ γ' πληθ. προσ. τῶν ῥημάτων, ὡς ils aiment, κλ. Ἄλλὰ τὸ n προφέρεται εἰς τὸ α' πληθ τοῦ μέλλοντος ὡς nous parlerons. Τὸ ts εἶναι ἄφωνον εἰς τὸ puits φρέαρ, rests δίκτυον, καὶ εἰς τὸν πληθυντ. τῶν ὀνομάτων forêts δάση. Τὰ δύο τελικὰ γράμματα ἀκούονται εἰς τὰς ἐξῆς λέξεις abject, abrupt, balast, Christ, contact, correct, direct, est, exact, indirect, intact, intellect, lest, mast, ouest, parc, qu-artz, rapt, sart, strict, taic, toast, Turc, whist, zest, zist, suspect, circonspect.

V, v. Τὸ v προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν β, ὡς vie βίος. Διὰ τοῦ w γράφονται λέξεις γαλλικαὶ Ἀγγλικῆς ἢ Γερμανικῆς καταγωγῆς.

X, x. Τὸ x προφέρεται α') ὡς ξ, οἷον excuse πρόφασις, extrême ἄκρος· β') ὡς γζ, ὡς examen ἐξέτασις, Xenophon· γ') ὡς σ, οἷον soixante 60, Bruxelles, six, dix (περὶ τοῦ six καὶ dix βλέπε τὰ ἀριθμητικά).

Τὸ τελικὸν x εἶναι ἄφωνον, ὡς prix τιμὴ, perdrix πέρδιξ. Προφέρεται ὅμως εἰς τὰς λέξεις préfix ῥητός, six, dix (sis, dis)· climax κλίμαξ, index πίναξ, phénix φοῖνιξ, sphinx σφίγξ, thorax θώραξ, lynx λύγξ, onyx ὄνυξ, pharynx φάρυγξ, styx Στύξ. Καὶ εἰς τὰ κύρια ὀνόματα Fox, Pollax, Φόξ, Πολυδεύκης.

Z, z. Τὸ z προφέρεται ὡς ζ, ὡς zèle ζήλος, zone ζώνη. Τὸ τελικὸν z εἶναι ἄφωνον, ὡς vous aimez· ὅταν δὲ συνεχφωνῆται μετὰ τοῦ ἐπομένου φωνήεντος, προφέρεται ὡς ζ, ὡς un nez aquilin ῥίς ἀετώδης, γρυπῆ· εἶναι ἄφωνον προσέτι εἰς τὰς λέξεις riz ὄρυζα, nez ῥίς καὶ asseze, ἀρκούντως. Τῶν κυρίων ὀνομάτων τὸ z προφέρεται ὡς z· τὰ δὲ κύρια ὀνόματα Metz, Seltz, Sedlitz, Austerlitz, προφέρονται Mess, Sels, Sedliss, Austerliss.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΡΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

9. Τὰ μέρη τοῦ λόγου εἶναι δέκα, τὰ ἐξῆς· τὸ ἄρθρον (l'article), τὸ ὄνομα ἢ οὐσιαστικὸν (le substantif), τὸ ἐπίθετον (l'adjectif), ἢ ἀντωνυμία (le pronom), τὸ ῥῆμα (le verbe), ἢ μετοχὴ (le participe), τὸ ἐπίρρημα (l'adverbe), ἢ πρόθεσις (la préposition), ὁ σύνδεσμος (la conjonction), τὸ ἐπιφώνημα (l'interjection). Ἐκ τούτων τὰ ἕξι πρῶτα εἶναι κλιτά, τὰ δὲ λοιπὰ ἄκλιτα.

10. Τὰ γένη εἶναι δύο· ἀρσενικὸν (masculin) καὶ θηλυκὸν (feminin).

11. Οἱ ἀριθμοὶ εἶναι δύο, ἐνικός (singulier) καὶ πληθυντικός (pluriel).

12. Αἱ πτώσεις εἶναι ἕξ· ὀνομαστικὴ (nominatif), γενικὴ (génitif), δοτικὴ (datif), αἰτιατικὴ (accusatif), κλητικὴ (vocatif), καὶ ἀφαιρετικὴ (ablatif).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ τοῦ ἄρθρου καὶ κλίσεως αὐτοῦ
μετ' ὀνομάτων.

13. Ἐν τῇ Γαλλικῇ γλώσσῃ ὑπάρχουσι τρία ἄρθρα, τὸ ὀριστικόν, τὸ ἀόριστον καὶ τὸ μεριστικόν.

Περὶ τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου.

14. Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον εἶναι ἐν χρήσει ἐπὶ γνωστῶν καὶ ὀρισμένων προσώπων ἢ πραγμάτων· εἶναι δὲ τὸ ἐξῆς· le διὰ τὸ ἀρσενικόν, la διὰ τὸ θηλυκόν, καὶ les διὰ τὸ πληθυντικὸν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν.

15. Τὸ ἄρθρον συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται· οἷον le cheval ὁ ἵππος, la maison ἡ οἰκία, les hommes οἱ ἄνθρωποι, l'esprit τὸ πνεῦμα.

Σημ. Τὸ l' πρέπει νὰ προφέρηται μετὰ τοῦ ὀνόματος, ὡς ν' ἀπετελεῖ μετ' αὐτοῦ μίαν λέξιν, l'esprit, les hommes.

16. Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον πάσχει ἐκθλιψιν καὶ κρᾶσιν. Ὅταν τὸ le ἢ la κῆται πρὸ οὐσιαστικοῦ ἀρχομένου ἀπὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου, τὸ φωνῆεν e ἢ a ἐκθλίβεται καὶ ἀντ' αὐτοῦ τίθεται ἀπόστροφος· οἷον l'amour ὁ ἔρως, ἀντὶ le amour, l'envie ὁ φθόνος, ἀντὶ la envie, l'honneur ἡ τιμὴ, ἀντὶ le honneur.

Σημ. Δὲν γίνεται ἐκθλιψις πρὸ τοῦ h δασέος, οὐδὲ πρὸ τῶν ἐξῆς λέξεων onze ἑνδεκά, onzième ἑνδέκατος, ouate βάτα, oui ναί, yacht δρόμων, καὶ ἄλλων τινῶν.

17. Ἡ πρόθεσις de μετὰ τοῦ le συγκρινᾶται εἰς du, μετὰ τοῦ les εἰς des.

Ἡ πρόθεσις à μετὰ τοῦ le συγκρινᾶται εἰς au, μετὰ δὲ τοῦ les εἰς aux· οἷον du père, au héros, τῷ ἥρωϊ, ἀντὶ à le héros, au livre τῷ βιβλίῳ ἀντὶ à le livre, des arbres τῶν δένδρων, ἀντὶ de les arbres, aux pères τοῖς πατράσιν, ἀντὶ à les pères,

Σημ. Ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα στερούμενη πτωτικῶν καταλήξεων ἐκφέρει τὰς διὰ τῶν πτώσεων δηλουμένας σχέσεις διὰ τῶν προθέσεων de καὶ à. Ἡ αἰτιατικὴ εἶναι ὁμοία πρὸς τὴν ὀνομαστικὴν, ἢ δὲ ἀφαιρετικὴ πρὸς τὴν γενικὴν.

Κλίσις τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου.

Ἐνικός

Πληθυντικός

Πρὸ συμφώνου ἢ ἡ δασέας

Ἄρσενικόν.

Θηλυκόν.

Ἵν.	Αἰτ.	le	ὁ	la	ἡ	les	οἱ, αἱ
Γεν.	Ἄφ.	du	τοῦ	de la	τῆς	des	τῶν
Δοτ.		au	τῷ	à la	τῆ	aux	τοῖς, ταῖς

Πρὸ φωνήεντος ἢ ἡ ἀφώνου.

Ἄρσενικόν καὶ θηλυκόν.

Ἵν.		l'		les
Γεν.	Ἄφ.	de l'		des
Δοτ.		à l'		aux

Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον μετ' ὀνομάτων
ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένων.

Ἄρσενικόν.

Θηλυκόν.

Ἵν.	Αἰτ.	le père	ὁ πατήρ	la mère	ἡ μήτηρ
Γεν.	Ἄφ.	du père	τοῦ πατρὸς	de la mère	
Δοτ.		au père	τῷ πατρὶ	à la mère	
Κλ.		ὁ père		ὁ mère	

Πληθυντικός.

Ἵν.	Αἰτ.	les pères	οἱ πατέρες	les mères
Γεν.	Ἄφ.	des pères		des mères
Δοτ.		aux pères		aux mères

Ἵνομα ἄρσενικὸν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον.

Ἐνικός.

Πληθυντικός.

Ἵν.	Αἰτ.	l'enfant	τὸ παιδίον	les enfants
Γεν.	Ἄφ.	de l'enfant		des enfants
Δοτ.		à l'enfant		aux enfants
Κλ.		ὁ enfant		ὁ enfants.

Όνομα άρσενικόν άρχόμενον από η άφώνου.

		<i>Ένικός.</i>	<i>Πληθυντικός.</i>
Όν.	Αίτ.	l'huile τὸ ἔλαιον	les huiles
Γεν.	Άφ.	de l'huile	des huiles
Δοτ.		à l'huile.	aux huiles.

Όνομα άρσενικόν άρχόμενον από η δασέος.

		<i>Ένικός.</i>	<i>Πληθυντικός.</i>
Όν.	Αίτ.	le héros ὁ ἥρωσ	les héros
Γεν.	Άφ.	du héros	des héros
Δοτ.		au héros	aux héros

Όνομα θηλυκόν άρχόμενον από ὄωνίεντος.

		<i>Ένικός.</i>	<i>Πληθυντικός.</i>
Όν.	Αίτ.	l'orange τὸ πορτοκάλιον	les oranges
Γεν.	Άφ.	de l'orange	des oranges
Δοτ.		à l'orange.	aux oranges.

Όνομα θηλυκόν άρχόμενον από η δασέος

		<i>Ένικός.</i>	<i>Πληθυντικός.</i>
Όν.	Αίτ.	la harpe ἡ κινύρα	les harpes
Γεν.	Άφ.	de la harpe	des harpes
Δοτ.		à la harpe.	aux harpes.

Ι. Άσκησις

(Συμπληρώσατε τὰς τελείας διὰ τοῦ ἀρμόζοντος ἄρθρου).

...père ὁ πατήρ, ...mère ἡ μήτηρ, ...mère τῆς μητρός,
 ...enfants τὰ παιδιά. — ...soleil, ... lune, ...et ...
 étoiles ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες. — ...encre et...
 pupitre ἡ μελόνη καὶ τὸ γραφεῖον. — ...porte ...jardin ἡ
 θύρα τοῦ κήπου. — ...arbres ...parc τὰ δένδρα τοῦ παραδεί-
 σου. — ...doigts ...main οἱ δάκτυλοι τῆς χειρός. — ...son
 ...trompette εἰς τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος. — ...bord ...mer
 εἰς τὴν ὄχθην τῆς θαλάσσης. — ...amour ...vertu ὁ ἔρωσ τῆς
 ἀρετῆς. — ...bonheur ...homme ἡ εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου. —

sagesse est... santé... âme ἡ φρόνησις εἶναι ἡ ὑγεία τῆς ψυχῆς.
 —...fils doit obéir... père ὁ υἱὸς ὀφείλει νὰ ὑπακούῃ εἰς τὸν
 πατέρα.—....éclat... étoiles ἡ λάμπις τῶν ἀστέρων.—Faites l'
 aumône... indigents κάμνετε ἐλεημοσύνην εἰς τοὺς ἐνδεεῖς.

2. "Αόκησις.

(Συμπληρώσατε τὰς τελείας διὰ τοῦ ἁρομοδίου ἄρθρου
 ὀδηγούμενοι ἐκ τῆς μεταφράσεως).

...oiseau (*) . . . bois τὰ πτηνὰ τῶν δασῶν.— . . .cruauté
 . . . tigre ἡ σκληρότης τῆς τίγρεως.— . . . lune est . . . cause
 . . . eclipses ἡ σελήνη εἶναι ἡ αἰτία τῶν ἐκλείψεων.— . . . men-
 songe peut être regardé comme . . . marche pied de tous
 . . . vices τὸ ψεῦδος δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἡ βραχυὶς ὅλων τῶν
 κακῶν.—On doit des regards . . . vieillards ὀφείλομεν νὰ σε-
 βώμεθα τοὺς γέροντας.— . . . oisivité est . . . mère de tous
 . . . maux ἡ ἀργία εἶναι ἡ μήτηρ ὅλων τῶν δεινῶν.— . . . mo-
 dération est pour . . . bonheur . . . ce que . . . tempérance
 est pour . . . santé ἡ μετριότης εἶναι διὰ τὴν εὐτυχίαν ὅ,τι εἶ-
 ναι ἡ ἐγκράτεια διὰ τὴν ὑγείαν.

Ἄοριστον ἄρθρον.

18. Τὸ ἀόριστον ἄρθρον εἶναι κυρίως τὸ ἀριθμητικὸν un (εἷς, ἐν),
 une (μία), πληθυντικῶς des, ἀλλὰ μὲ τὴν σημασίαν τῆς ἀορίστου
 ἀντωνυμίας τις εἶναι δ' ἐν χρήσει ἐπὶ ἀορίστων προσώπων ἢ πραγ-
 μάτων ὡς un livre βιβλίον τι, un homme ἄνθρωπός τις, des
 nouvelles fâcheuses εἰδήσεις δυσάρεστοι.

Κλίσις τοῦ ἀορίστου ἄρθρου.

Ἄρσενικόν.		Θηλυκόν.
Ἐνικός		Πληθυντικός
Ὅν. un τις	une	des
Γεν. d'un	d'une	de
Δοτ. à un	à une	à des

(*) Τὸ α σημαίνει ἄρσενικόν, τὸ θ θηλυκόν.

Μετ' ὀνομάτων ἀορίστως λαμβανομένων.

Ἑνικός.

Ὅν. Αἰτ. un livre βιβλίον	une table τράπεζα
Γεν. Αἰτ. d'un livre	d'une table
Δοτ. à un livre	à une table

Πληθυντικός.

Ὅν. Αἰτ. des livres	des tables τράπεζαι
Γεν. Ἀφ. de livres	de tables
Δοτ. à des livres	à des tables

Σημ. Τὰ ἀνάρθως ἐκφερόμενα ὀνόματα προσώπων, πόλεων, νήσων, ἐξαιρουμένων τινῶν, κλίνονται ὡς ἐξῆς·

Ὅν. Socrate	Paris
Γεν. Ἀφ. de Socrate	de Paris
Δοτ. à Socrate	à Paris

Τὰ δὲ ἐνάρθως ἐκφερόμενα κλίνονται ὡς τὰ κοινά· ὡς

La Grèce, de la Grèce, à la Grèce.

La Havane, de la Havane, à la Havane.

Le Japon, du Japon, au Japon.

3. Ἀόκησις.

(Ἀναπληρώσατε τὰς τελείας ὀδηγούμενοι ἐκ τῆς μειωγράφου).

Voici...couteau (α)·...fourchette, (θ)·...verre et...tasse (θ), ἰδοὺ μαχαίριον, πηρούριον, ποτήριον καὶ κύπελλον.—Voilà...tasses et...couteaux, ἰδοὺ κύπελλα καὶ μαχαίρια.—...lame (θ)·...couteau, ἡ λεπίς τοῦ μαχαίριου.—vous avez...vertus et...défauts, ἔχετε ἀρετὰς καὶ κακίας (ἐλαττώματα).—...fruit·...travail·...est le plus doux·...plaisirs, ὁ καρπὸς τῆς ἐργασίας εἶναι ἡ γλυκυτάτη τῶν ἡδονῶν.—...Il a·...talents ἔχει προτερήματα.—J'ai·...patience ἔχω ὑπομονήν.—Il a·...avenir ἔχει μέλλον.—Ils ont·...honneur ἔχουσι τιμὴν.—...année (θ)·...mois·...semaine·...instant est·...partie·...temps aussi bien qu'·...siècle, ἔτος, μῆν, ἐβδομάς, στιγμή, εἶναι μέρος τοῦ χρόνου καθὼς καὶ αἰῶν.

Μεριστικὸν ἄρθρον.

19). Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον σημαίνει ἀορίστως μέρος πράγματός τινος ὑποκειμένου εἰς διαίρεσιν, ὅπερ ἑλληνιστὶ ἐκφράζεται δι' οὐσιαστικοῦ ἀνάρθρου ἢ διὰ τῆς λέξεως ὀλίγον· ἐκφέρεται δὲ διὰ τῆς γενικῆς τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου, du, de la, de le, ἐπαναλαμβάνομένου πρὸ ἐκάστου οὐσιαστικοῦ· π. χ. donnez moi du pain δότε μοι ἄρτον, prenez de la salade λάβετε σαλάταν, buvez de l'eau πίετε ὕδωρ.

Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον εἶναι ἀπλῶς τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον μετὰ τῆς προθέσεως de καὶ σημαίνει χωρισμὸν ἢ μέρος, ποσότητά τινα ἐξ ὅλου τινός. Donnez moi du pain σημαίνει donnez-moi une partie du pain δότε μοι μέρος, ποσότητά τινα ἄρτου.

Σημ. Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον κατὰ τὸ ἀόριστον des παραλείπονται καὶ ἀντ' αὐτῶν τίθεται ἡ πρόθεσις de.

α'). Ὅταν προηγήται τοῦ οὐσιαστικοῦ ἐπίθετον, ὡς donnez-moi de bon vin δότε μοι καλὸν οἶνον, de bons fruits καλοὺς καρπούς, de bonne bière καλὸν ζῦθον.

β'). Ὅταν προηγήται τοῦ οὐσιαστικοῦ ἐπίρρημα ποσότητος· οἶον il écrivit beaucoup de lettres ἔγραψε πολλὰς ἐπιστολάς, peu de fruits ὀλίγοι καρποί, j'ai mangé beaucoup de viande ἔφαγον πολὺ κρέας.

γ'). Ὅταν τὸ ῥῆμα ἦναι ἀρνητικόν· ὡς vous n'avez pas fait de fautes δὲν ἐκάμετε λάθην, nous n'avons pas de temps δὲν ἔχομεν καιρόν.

Κλίσις τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου.

Ὅταν τὸ ὄνομα ἦναι ἀρσενικὸν καὶ ἄρχηται ἀπὸ συμφώνου ἢ ἠδασέος, προτάσσεται αὐτοῦ τὸ ἐξῆς μεριστικὸν ἄρθρον.

Ἄρθρον·**Μετ' οὐσιαστικοῦ·**

Ὀν. Αἰτ. du

du pain, ἄρτος, ἄρτον,

Γεν. de

de pain, ἄρτου,

Δοτ. à du

à du pain, ἄρτω.

Μετ' οὐσιαστικοῦ ἀρχομένου ἀπὸ ὀμωνήεντος.

Ὀν. de l'or χρυσός,

Γεν. d'or χρυσοῦ,

Δοτ. à de l'or εἰς χρυσόν.

4. "Αδκνδς.

(*Ἀναπληρώσατε τὰς τελείας δι' ἁρμοδίου ἄρθρου ἢ προθέσεως ὀδηγούμενοι ἐκ τῆς μεταφράσεως*).

Avez-vous... argent? ἔχετε χρήματα; — Elle a... aiguilles ἔχει βελόνας. — Nous avons... eau (θ) ἔχομεν ὕδωρ. — Avez-vous... bière? ἔχετε ζυθον; — Avez-vous... vieux vin? ἔχετε παλαιὸν οἶνον; — Nous n'avons pas... temps, δὲν ἔχομεν καιρόν. — Vous avez... amis ἔχετε φίλους. — Avez vous... bons amis? ἔχετε καλοὺς φίλους; — Vous n'avez pas... amis δὲν ἔχετε φίλους. — J'ai vu... belles maisons εἶδον ὠραίας οἰκίας. — Il a... papier... encre et... plumes ἔχει χάρτην, μελάνην καὶ γραφίδα. — Chapeau... papier πῖλος ἐκ χάρτου. — Mouchoir... soie ῥινόμακτρον ἐκ μετάξης. — Beaucoup... courage πολὺ θάρρος. — Multitude... peuples πλῆθος λαῶν. — Nous avons... beau temps ἔχομεν καλὸν καιρόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ὀνόματος.

20. Τὰ ὀνόματα διαιροῦνται εἰς κύρια καὶ προσηγορικά. Ἡ κατάληξις τῆς ὀνομαστικῆς τῶν ὀνομάτων φυλάττεται ἢ αὐτὴ κατὰ πάσας τὰς πτώσεις· ἢ μόνη μεταβολὴ εἰς ταῦτα εἶναι ἢ προσθήκη s εἰς τὸν πληθυντικόν, ἐὰν δὲν ὑπάρχη εἰς τὸν ἐνικόν· ὥστε ὁ γινώσκων τὴν κλίσιν τοῦ ἄρθρου δύναται νὰ κλίνη καὶ τὰ οὐσιαστικά καὶ τὰ ἐπίθετα.

Περὶ γένους τῶν ὀνομάτων.

21. Ἐν τῇ Γαλλικῇ γλώσσῃ ὑπάρχουσι δύο μόνον γένη, ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν.

Τὰ εἰς ἄρρενα ὄντα ἀναφερόμενα ὀνόματα εἶναι γένους ἀρσενικοῦ, ὡς le père ὁ πατήρ, le fils ὁ υἱός, le berger ὁ ποιμὴν· τὰ δὲ ἀναφερόμενα εἰς θηλυκὰ ὄντα εἶναι γένους θηλυκοῦ· οἷον la mère ἢ μήτηρ, la fille ἢ θυγάτηρ, la femme ἢ γυνή, une bergère ποιμενίς.

Τὰ ὀνόματα, τὰ σημαίνοντα ἄρρενα ζῶα εἶναι ἀρσενικά· ὡς le lion ὁ λέων, le chien ὁ κύων, le coq ὁ ἀλέκτωρ.

Τὰ σημαίνοντα θήλεα ζῶα εἶναι γένους θηλυκοῦ· ὡς la lionne

ἡ λέαινα, la biche ἡ ἔλαφος, la chienne ἡ κύων, la poule ἡ ὄρνις.

Σημ. Πολλὰ ὀνόματα συγχρόνως σημαίνουνσι καὶ τὰ δύο γένη, ὡς le pigeon ἡ περιστέρα, le serpent ὁ ἡ ὄφις, la mouche ἡ μυῖα. κτλ

22. Ἀμφοτέρα δὲ τὰ γένη ἐδόθησαν καὶ εἰς τὰ ὀνόματα τῶν ἀψύχων ἀντικειμένων. π.χ. le village τὸ χωριόν, la ville ἡ πόλις, le vice ἡ κακία, la vertu ἡ ἀρετή, le papier ὁ χάρτης, la plume ἡ γραφίς.

Σημ. Τὸ οὖς, ἡ τριβὴ καὶ ἡ ἀσκησις εἶναι οἱ ἀσφαλέστεροι ὁδηγοὶ εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ γένους· ὡς μικρὸν δὲ βοήθημα δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν οἱ ἐξῆς κανόνες.

Ἀρσενικὰ εἶναι·

α') Τὰ ἄρρενα ὄντα, ὡς l'homme ὁ ἀνὴρ.

β') Τὰ ὀνόματα τῶν καιρῶν τοῦ ἔτους καὶ τῶν μηνῶν, le printemps τὸ ἔαρ, Janvier Ἰανουάριος, Fevrier Φεβρουάριος.

γ') Αἱ ἡμέραι τῆς ἐβδομάδος, ὡς Lundi Δευτέρα, Mardi Τρίτη κτλ.

δ') Τὰ ὀνόματα τῶν ἀνέμων καὶ τῶν 4 σημείων τοῦ ὀρίζοντος· ὡς le nord ὁ βορρᾶς, l'est ἡ ἀνατολή, l'ouest ἡ δύσις κτλ.

ε') Τὰ ὀνόματα τῶν μετάλλων καὶ τῶν χρωμάτων, ὡς le fer ὁ σίδηρος, le plomb ὁ μόλυθος, le vert τὸ πράσινον, le jaune τὸ κίτρινον κλ.

στ') Τὰ ὀνόματα τῶν Κρατῶν, τὰ λήγοντα εἰς σύμφωνον, ὡς le Japon, le Danemark, ἡ Ἰαπωνία, ἡ Δανιμαρκία, κτλ.

ζ') Τὰ ὀνόματα τῶν ποταμῶν, τῶν ληγόντων εἰς σύμφωνον, ὡς le Rhin ὁ Ρῆνος, le Nil ὁ Νεῖλος,

η') Τὰ ὀνόματα τῶν δένδρων καὶ θάμνων, ὡς le chêne ἡ δρυς, le rosier· ἐξαιροῦνται τὰ ἐξῆς, aubépine λευκάκανθα, bourdaine ράμνος, épine ἀκανθα, ronce βάτος, yeuse πρένος, vigne ἀμπελος καὶ ἄλλα τινά.

θ') Τὰ ὀνόματα τῶν γλωσσῶν, ὡς le français ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα, l'allemand ἡ Γερμανικὴ, κλ.

ι') Τὰ μέρη τοῦ λόγου τὰ λαμβανόμενα ὡς οὐσιαστικά, ὡς le boire τὸ πίνειν, le manger τὸ τρώγειν.

ια') Τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου· ὡς un a, un z, τὸ a τὸ z. Θηλυκὰ εἶναι·

α') Τὰ θηλυκὰ ὄντα, ὡς la femme ἡ γυνή, la lionne ἡ λέαινα κτλ.

β') Ἀντικείμενα, εἰς ἃ ἀποδίδονται ἰδιότητες θηλυκῶν, ὡς la fée ἢ νηρηίς, la lune ἢ σελήνη.

γ') Αἱ ἀρεταὶ καὶ κακίαι, ὡς charité ἢ ἐλεημοσύνη, la fierté ἢ ὑπερηφανία, κτλ.

δ') Τὰ ὀνόματα τῶν ἑορτῶν. ὡς St. Jean τοῦ ἁγ. Ἰωάννου. Ἐξαιρεῖται τὸ Noël Χριστοῦγεννα.

ε') Τὰ ὀνόματα τῶν χωρῶν, αἵτινες λήγουσιν εἰς ε ἄφωνον· ὡς la France ἢ Γαλλία, l'Espagne ἢ Ἰσπανία. Ἐξαιροῦνται τινα, ὡς le Péloponèse ἢ Πελοπόννησος, le Hanovre τὸ Ἀνόβερον, le Bengale ἢ Βεγγάλη, le Mexique τὸ Μεξικόν.

στ') Τὰ ὀνόματα τῶν ποταμῶν, τῶν ληγόντων εἰς ε ἄφωνον· ὡς la Seine ὁ Σηκουάνας, la Loire ὁ Λείγηρ. Ἐξαιροῦνται le Rhone, le Danube ὁ Δούναβις, le Tibre ὁ Τίβερις.

ζ') Τὰ πλεῖστα ὀνόματα τῶν καρπῶν, la pomme τὸ μῆλον, la poire τὸ ἄπιον· ἐξαιροῦνται le raisin ἢ σταφυλή, l'abricot τὸ βερούκοκκον.

Τὸ γένος τῶν ὀνομάτων δύναται νὰ διακριθῇ καὶ ἐκ τῶν καταλήξεων. Ἀρσενικὰ εἶναι·

α') Τὰ εἰς at, ir, ier, fice λήγοντα, ὡς état κατὰστασις, soldat στρατιώτης, désir ἐπιθυμία, ouvrier ἐργάτης, office χρέας, πλὴν τοῦ office σκευοθήκη, artifice τέχνασμα

β') Τὰ εἰς ment,ème, au, eau, age, ège, ent· π.χ. âge ἡλικία, collègue σχολεῖον, jugement κρίσις, diadème διάδημα, vent ἄνεμος, bateau πλοῖον, chapeau πῖλος, noyau σωλήν, Ἐκτὸς τῶν eau ὕδωρ, peau δέρμα, chaux ἄσβεστος, faux δρέπανον, cage κλωβός, image εἰκὼν, rage λύσσα, nage νῆξις, page σελίς, plage αἰγιαλός.

γ') Τὰ λήγοντα εἰς a, i, o, u, ἢ δίφθογγον· ἐκτὸς τῶν virago ἀνδρογυνή, fourmi μύρμηξ, bru νύμφη, glu ἰξός, tribu φυλή, vertu ἀρετή, foi πίστις, loi νόμος.

δ') Τὰ εἰς asme, isme, aume, ème καὶ ome, ὡς spasme σπασμός, patriotisme φιλοπατρία, baume βάλσαμον, dôme θόλος, idiomε ἰδίωμα· ἐξαιροῦνται τὰ crème ἀνθόγαλα, trirème τριήρης, paume μῆλον.

ε') Τὰ εἰς iste, ὡς artiste καλλιτέχνης·

Θηλυκὰ εἶναι :

α') Τὰ εἰς ion λήγοντα· ὡς opinion γνώμη, ambition φιλοδοξία. Ἐξαιροῦνται τὰ bastion προμαχών, καὶ τινα κύρια ὀνόματα ἑλληνικῆς ἢ λατινικῆς καταγωγῆς ὡς Phocion Φωκίων, Endymion Ἐνδυμίων, Scipion Σκηπίων, κτλ.

β') Τὰ ἀφρημένα ὀνόματα, τὰ σημαίνοντα ποιότητα ἢ ιδιότητα.

γ') Τὰ εἰς esse, ité, ise, tude, ance, ence, anse, ense, ure, ὡς vitesse ταχύτης, utilité ὠφελιμότης, bétise ἀνοησία, solitude μοναξία, importance σπουδαιότης, diligense ἐπιμέλεια, πλὴν τοῦ silence σιωπή, danse χορός, dépense δαπάνη, figure σχῆμα, culture καλλιέργεια, murmure ψίθυρος.

δ') Τὰ εἰς rie, iére, καὶ ette, eur καὶ ade· ὡς furie μανία, barbarie βαρβαρότης, priére δέησις, crevette καρίς, ἐκτὸς τῶν cimetiére νεκροταφεῖον, derrière τὰ νῶτα, squelette σκελετός, ambassade πρεσβεία, valeur ἀνδρία, douceur πραότης. Ἐξαίρουνται τὰ ἐξῆς κυριώτερα, coeur καρδία, honneur τιμή, bonheur εὐτυχία, malheur δυστυχία, labour κόπος, danseur χορευτής,

ε') Τὰ εἰς x, ὡς faux δρέπανον, toux βήξ, Ἐξαίρουνται τὰ flux πλημμύρα, prix τίμημα, choix ἐκλογή, taux ἐπιτόκιον, καὶ ἄλλα τινά.

στ') Τὰ εἰς e ἄφωνον, ὅταν προηγῆται φωνῆν· ὡς rue ὁδός, vue θέα, roue τροχός. Ἐξαίρουνται τὰ foie ἥπαρ, génie περίνοια, incendie πυρκαϊά, parapluie ἀλεξίθεροχον.

ζ') Τὰ εἰς ée καὶ ie, ὡς idée ἰδέα, armée στρατός, érée ξίφος, envie φθόνος, jalousie ζηλοτυπία.

Περὶ ὀχηματισμοῦ τοῦ θηλυκοῦ τῶν οὐσιαστικῶν.

23. Τὰ ὀνόματα τῶν προσώπων καὶ ζώων μεταβάλλουσιν ἐν γένει τὴν κατάληξιν αὐτῶν εἰς τὸ θηλυκόν.

Πολλὰ ὀνόματα σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν προσθήκη θ ἀφώνου εἰς τὸ ἀρσενικόν· ὡς voisin γείτων, voisine ἡ γείτων, ours ὁ ἄρκτος, ourse ἡ ἄρκτος, ami φίλος, amie φίλη,

24. Τὰ ἐξῆς τροπῇ τῆς κατάληξεως θ εἰς esse, ὡς prêtre ἱερεὺς, prêtresse ἱέρεια, tigre τίγρις, tigresse τοῦ δὲ en εἰς enne ὡς chien κύων, chienne ἡ κύων.

25. Τὰ εἰς eur εἰς euse ἢ rise· ὡς flatteur κόλαξ, flatteuse, acteur ἡθοποιός, actrice, tuteur κηδεμῶν tutrice.

26. Τὰ λήγοντα εἰς x τρέπουσιν αὐτὸ εἰς se, τὰ δὲ λήγοντα εἰς f εἰς ve· ὡς époux ὁ σύζυγος, épouse ἡ σύζυγος, veuf ὁ χῆρος, veuve χήρα.

27. Τὰ λήγοντα εἰς en, on, ot καὶ et διπλασιάζουσι τὸ σύμφωνον καὶ προσθέτουσιν e ὡς baron βαρῶνος, baronne, lion,

λέων, lionne λέαινα, sot μωρός, sotte μωρά, sujet ύπήκοος, sujette ή ύπήκοος.

28. Πολλά ουσιαστικά έχουν διαφόρους τύπους εις τὸ ἀρσενικόν καὶ τὸ θηλυκόν· ὡς père πατήρ, mère μήτηρ, frère ἀδελφός, sœur ἀδελφή, oncle θείος, tante θεία, cheval ἵππος, jument σαρβάς, empereur αὐτοκράτωρ, impératrice αὐτοκράτειρα, bœuf κριός, brebis προβατίνα, roi βασιλεύς, reine βασίλισσα, paysan χωρικός, paysanne χωρική, coq ἀλέκτωρ, poule ὄρνις.

Ὀνόματά τινα ζῳῶν ἔχουσιν ἓν μόνον ὄνομα διὰ τὰ δύο γένη, ὡς castor κάστωρ, écureuil σκίουρος, éléphant ἐλέφας, κτλ. Εἰς τὰ τοιαῦτα ὀνόματα πρὸς ἔνδειξιν τοῦ γένους προστίθεται ἡ λέξις mâle διὰ τὸ ἄρρεν, καὶ femelle διὰ τὸ θῆλυ, ὡς un éléphant femelle, un girafe mâle, ἐλέφας θήλεια, καμηλοπάρδαλις ἄρρην.

29. Πολλά ὀνόματα λήγοντα εις e δὲν μεταβάλλονται εις τὸ θηλυκόν· ὡς un Russe ρῶσσοσ, une russe ρωσσίς, un malade ἀσθενής, une malade.

Τὰ ἐξῆς ὅμως ἔχουσιν εις τὸ θηλυκόν esse ὡς abbé ἡγούμενος, abesse, âne ὄνος, ânesse ἡ ὄνος, comte κόμης, comtesse κόμησσα, maître κύριος, maîtresse, prince πρίγκηψ, princesse πριγκήπισσα, Suisse Ἑλβετός, Suisse femme Ἑλβετίς, κλ.

Σημ. Τὰ ἐξῆς ὀνόματα σχηματίζουν τὸ θηλυκόν τρέποντα τὸ eur εις rice ἢ erness, ὡς exécuteur ἐκτελεστής, exécutrice, inspecteur ἐπόπτης, inspectrice, persecuteur διώκτης, persecutrice, enchanteur μάγος, enchantresse, pêcheur ἀμαρτωλός, pécheresse, vengeur ἐκδικητής, veugeresse.

Τὸ chasseur, ἔχει καὶ ἄλλο θηλυκόν chasseresse, καὶ τὸ chanteur ἐκτὸς τοῦ chanteuse καὶ cantatrice, ὅπερ ἐφαρμόζεται εις ἐξόχους ἀοιδούς ἐξ ἐπαγγέλματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ πληθυντικοῦ τῶν ὀνομάτων.

30. Γενικὸσ κανὼν. Ὁ πληθυντικὸσ ἀριθμὸσ τῶν οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων σχηματίζεται προσθέσει s ἐν τέλει τοῦ ὀνόματος· π. χ. le vice τὸ ἐλάττωμα les vices τὰ ἐλαττώματα, un homme ἄνθρωποσ, des hommes ἄνθρωποι.

Ὁ τύποσ τοῦ ἄρθρου, le, la, γίνεται les.

31. Ἐξαιρέσεις α'. Τὰ λήγοντα εἰς s, x, z, μένουσιν ἀμετάβλητα· ὡς le bas τὸ περιπόδιον, les bas, la voix ἡ φωνή, les voix, le nez ἡ ρίς, les nez.

32. Ἐξαιρέσεις β'. Τὰ λήγοντα εἰς au, eau, eu, oeu καὶ τὰ ἐξῆς εἰς ou προσλαμβάνουσι x εἰς τὸν πληθυντικόν· π. χ. le chapeau ὁ πῆλος, les chapeaux οἱ πῆλοι, le tuyau ὁ σωλὴν, les tuyaux οἱ σωλῆνες, le feu τὸ πῦρ, les feux τὰ πυρά. le chou ἡ κράμβη, les choux, le bijou κειμήλιον, les bijoux, le caillou ὁ χάλιξ, les cailloux, le genou τὸ γόνυ, les genoux, le joujou ἄθουμα, les joujoux, le hibou ἡ γλαύξ, les hiboux.

Τὸ landau (εἶδος ἀμάξης) καὶ τὸ ἐπίθετον bleu ἔχουσιν εἰς τὸν πληθυντικόν s, ἔτι δὲ τὸ feu (ὁ μακαρίτης).

33. Ἐξαιρέσεις γ'. Τὰ εἰς al λήγοντα σχηματίζουσι τὸν πληθυντικόν εἰς aux· π. χ. cheval ἵππος, chevaux ἵπποι, général στρατηγός, généraux.

Τὰ ὀνόματα bal χορός, cal τύλος, carnaval ἀπόκρως, chacal θῶς, festival ἑορτή, narval ἀρκτοφάλαινα, nopal κάκτος, pal σκόλοψ, régal εὐχαρία, serval ἀγρία γαλιῆ, ἀκολουθοῦσι τὸν γενικὸν κανόνα.

34. Ἐξαιρέσεις δ'. Τὰ εἰς ail λήγοντα τρέπουσι τὸ ail εἰς aux· οἷον bail ἐκμίσθωσις, les baux, le corail κοράλλιον, les coraux, l'émail ἡ μίλτος, les émaux, le soupirail ὁ φεγγίτης, les soupiraux, le travail ἡ ἐργασία, les travaux, le vantail τὸ θυρόφυλλον, les vantaux, le vitrail ὕελος κηλιδωτή, les vitraux.

Πάντα τὰ λοιπὰ εἰς ail λαμβάνουσι s.

Σημ. τὸ ail ἔχει πληθυντικὸν ails καὶ auls.

Τὸ δὲ bétail ἀγέλη, δὲν ἔχει πληθυντικόν.

35. Τὰ ὀνόματα ciel οὐρανός, oeil ὀφθαλμός, aïeul πάππος, ἔχουσι πληθυντικὸν cioux, yeux καὶ aïeux (πρόγονοι). Τὸ aïeul ἔχει πληθυντικὸν aïeuls, ὅταν σημαίνῃ τοὺς πάππους, π. χ. Ses deux aïeuls étaient présents, οἱ δύο τοῦ πάπποι ἦσαν παρόντες καὶ aïeux, ὅταν σημαίνῃ πρόγονοι. Οἱ τύποι les ciels, les oeils, λέγονται ἐπὶ μεταφορικῆς σημασίας· π.χ. les ciels de lit ὀροφὰὶ κλίνης, des oeils de boeuf φεγγῆται, des oeils de chat πολύτιμοι λίθοι.

5. "Ασκαθίς

(Σχηματίσατε τὸν πληθυντικὸν τῶν ἐξῆς ὀνομάτων).

un sofa ἀνάκλιτρον. un banc θρανίον, un hibou γλαυζ, un fils υἱός, un hôpital νοσοκομεῖον, le journal ἡ ἑφημερίς, le neveu ὁ ἀνεψιός, le repas τὸ γεῦμα, la perdrix ἡ πέρδιξ, le genou τὸ γόνυ, la croix ὁ σταυρός, le milieu τὸ μέσον, le chou ἡ κράμβη, le tas ὁ σωρός, le couteau τὸ μαχάριον, le cheval ὁ ἵππος, le détail ἡ λεπτομέρεια, l'oeil ὁ ὀφθαλμός, un moineau στρουθός,

6. "Ασκήσις

(Ἀναπληρώσατε τὰς τελείας ὀδηγούμενοι ἐκ τῆς μεταφράσεως).

L'excessive joie arrache plus souvent des larme... que des ris... ἡ ὑπερβολικὴ χαρὰ ἀποσπᾷ συχνότερον δάκρυα ἢ γέλωτας.— La morale enseigne à modérer les passion..., à cultiver les vertu... et à réprimer les vice... ἡ ἠθικὴ διδάσκει νὰ μετριάζωμεν τὰ πάθη, νὰ καλλιερῶμεν τὰς ἀρετὰς καὶ νὰ καταστέλλωμεν τὰς κακίας.— La flatterie est pour le sot le meilleur de tous les régal... ἡ κολακεία εἶναι διὰ τὸν ἀνόητον ἡ καλλιτέρα πικτῶν τῶν εὐωχιῶν.— Tout homme a ses revers... Πᾶς ἄνθρωπος ἔχει τὰ δεινὰ του.

7. "Ασκήσις.

(Νὰ σχηματισθῆ ὁ πληθυντικός).

Les objet... admirable... fatiguent les oeil... de l'esprit, τὰ θαυμαστὰ ἀντικείμενα κουράζουσι τοὺς ὀφθαλμούς. — Comme le soleil fatigue les oeil... du corps ὡς ὁ ἥλιος κουράζει τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ σώματος.— Conservons toujours pure la gloire de nos aieul... ἄς διατηρῶμεν πάντοτε καθαρὰν τὴν δόξαν τῶν προγόνων ἡμῶν.— Les art... sont les enfant... de la nécessité αἱ τέχναι εἶναι τὰ τέκνα τῆς ἀνάγκης.— Les joueur... ne connaissent pas le prix de repos... οἱ παῖκται ἀγνοοῦσι τὴν ἀξίαν τῆς ἀναπαύσεως.— Il était plus facile à l'homme d'influer sur la nature des animal... que sur celle des végétal... ἤτο εὐκολώτερον εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῶν ζώων ἢ ἐπὶ τῶν φυτῶν.

Περὶ τοῦ πληθυντικοῦ τῶν συνθέτων ὀνομάτων.

36. Δύο γαλλικαὶ λέξεις ἀποτελοῦσαι σύνθετον ὄνομα λαμβάνουσι τὸν τύπον τοῦ πληθυντικοῦ κατὰ τὰς ἐξῆς περιστάσεις.

α') Όταν τὸ σύνθετον ὄνομα σύγκηται ἐκ δύο οὐσιαστικῶν, καὶ τὰ δύο λαμβάνουσι τὸν τύπον τοῦ πληθυντικοῦ· π. χ. un chou-fleur ἀνθοκράμβη, πληθυντικός des choux-fleurs.

β') Όταν τὸ σύνθετον ὄνομα ἀποτελεῖται ἐξ οὐσιαστικοῦ καὶ ἐπιθέτου, ἀμφότερα λαμβάνουσι τὸν τύπον τοῦ πληθυντικοῦ, ὡς une basse-cour ὀπισθαύλιον, des basses-cours.

γ') Όταν τὸ σύνθετον ἀποτελεῖται ἐκ δύο οὐσιαστικῶν συνδεομένων διὰ προθέσεως, (à, de), μόνον τὸ πρῶτον ἐκφέρεται πληθυντικῶς π.χ. un ver à soie μεταξοσκώληξ, des vers à soie μεταξοσκώληκες.

δ') Όταν τὸ σύνθετον ὄνομα σύγκηται ἐξ οὐσιαστικοῦ καὶ ρήματος, προθέσεως ἢ ἐπιρρήματος, μόνον τὸ οὐσιαστικὸν λαμβάνει τὸν τύπον τοῦ πληθυντικοῦ· ὡς tire-bouchon ἐκπωμαστήρ, des tire-bouchons· un avant-coureur πρόδρομος, des avant-coureurs πρόδρομοι κτλ.

Σημ. Τὰ ὀνόματα madame δέσποινα, mademoiselle δεσποινίς, monsieur κύριος, ἔχουσι πληθυντικὸν mesdames, mesdemoiselles, messieurs.

8. Ἔδκησις.

(Σχηματίσατε τὸν πληθυντικὸν τῶν ἐντὸς τῶν παρενθέσεων λέξεων).

Les (chat huant) sont des oiseaux que nous devons protéger, par ce qu'ils font la chasse aux souris et aux rats, οἱ αἰγωλιοὶ (εἶδος γλαυκῶν) εἶναι πτηνά, τὰ ὅποια ὀφείλομεν νὰ προστατεύωμεν, διότι διώκουσι τοὺς μικροὺς καὶ μεγάλους μῦς.—(Les basse-cour) sont peuplées d'animaux utiles, τὰ ὀπισθαύλια κατοικοῦνται ὑπὸ ζώων ὀφελίμων.—(Les laurier-rose) sont de charments arbrisseaux, αἱ ροδοδάφναι εἶναι θελκτικοὶ θάμνοι.—La paresse et le jeu ont été les (avant-coureur) de la ruine de cet homme, ἡ ἀνηγρία καὶ τὸ χαρτοπαίγνιον ὑπῆρξαν οἱ πρόδρομοι τῆς καταστροφῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου.—Les tableaux de ce peintre sont des (chef-d'œuvre) αἱ εἰκόνες τοῦ ζωγράφου τούτου εἶναι ἀριστουργήματα.—La magnanerie est l'endroit où l'on élève les (ver-à soie), τὸ βομβυκοτροφεῖον εἶναι τὸ μέρος, ὅπου ἀνατρέφουσι τοὺς μεταξοσκώληκας. Les (oiseau-mouche) sont les bijou... de la nature, τὰ κολύβρια εἶναι τὰ κειμήλια τῆς φύσεως.

Περὶ ὀνομάτων ἄνευ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ.

37. Ὄνόματα μὴ ἔχοντα πληθυντικὸν εἶναι τὰ ἑξῆς·

α'). Τὰ ὀνόματα τῶν μετάλλων, ὡς l'or ὁ χρυσός, le fer ὁ σιδηρός, κτλ.

β'). Τὰ ὀνόματα τῶν ἀρετῶν καὶ κακιῶν, ὡς la pudeur ἡ αἰδώς, l'orgueil ἡ ὑπερηφανία, la charité ἡ ἐλεημοσύνη. Τινὰ ὅμως ἀπαντῶσι καὶ εἰς τὸν πληθυντικὸν π.χ. les beautés de la nature αἱ καλλοκαὶ τῆς φύσεως· les cruautés des Bulgares.

γ'). Τὰ ὀνόματα τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, ὡς la peinture ἡ ζωγραφικὴ, la chimie ἡ χημεία, ἐκτὸς τοῦ mathématiques τὰ μαθηματικά.

δ'). Τὰ ἐπιθέτα καὶ ἀπαρέμφρατα, τὰ ἔχοντα σημασίαν οὐσιαστικοῦ· π.χ. le manger τὸ τρώγειν, le boire τὸ πίνειν, le beau τὸ ὠραῖον, l'utile τὸ ὠφέλιμον.

ε'). Τὰ ὀνόματα τῶν ἀρωμάτων· ὡς le baume τὸ βάλσαμον, l'encens ὁ λίβανος, κλπ.

στ'). Ἄλλα τινὰ μέρη τοῦ λόγου, φράσεις, γράμματα, καὶ μουσικὰ σημεῖα ἐν χρήσει ὡς ὀνόματα· ὡς les si τὰ ἑάν, les car τὰ διότι, les a τὰ α, κλ.

Περὶ ὀνομάτων ἄνευ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ.

38. Πολλὰ ὀνόματα στεροῦνται ἐνικοῦ ἀριθμοῦ· ὡς les annales τὰ χρονικά, les décombres τὰ ἐρείπια, les ancêtres οἱ πρόγονοι, les depens αἱ δαπάναι, les entrailles τὰ σπλάγχνα, les alentours καὶ environs τὰ περίχωρα, les fiançailles οἱ ἀρραβῶνες, les frais τὰ ἐξοδα, les mœurs τὰ ἤθη, les funeraillies ἡ κηδεῖα, les vivres τὰ τρόφιμα, les proches οἱ συγγενεῖς, κλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ ἐπιθέτου.

39. Τὰ ἐπιθέτα διακίρουνται ἐν τῇ Γαλλικῇ γλώσσῃ εἰς ποιοτικά καὶ προσδιοριστικά. Τὰ ποιοτικά σημαίνουσι τὴν ποιότητα ἢ ιδιότητα τῶν οὐσιαστικῶν, ὡς bon père ἀγαθὸς πατήρ, un bel ar-

bre ώρατον δένδρον· τὰ δὲ προσδιοριστικὰ προσδιορίζουσιν αὐτά, ὡς cette maison ἡ οἰκία αὕτη, ce livre τοῦτο τὸ βιβλίον.

Περὶ τῶν ποιοτικῶν ἐπιθέτων.

40. Τὸ ἐπίθετον συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν πρὸς τὸ οὐσιαστικόν, εἰς τὸ ὅποτον ἀναφέρεται· ὡς un homme élégant ἀνὴρ χαρίεις, une femme élégante γυνὴ χάρισσα

Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ θηλυκοῦ τῶν ἐπιθέτων.

41. Γενικὸς κανὼν. α') Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ θηλυκοῦ τῶν ἐπιθέτων προστίθεται α') ε εἰς τὸ ἀρσενικόν, ὡς un garçon diligent παῖς ἐπιμελής, une fille diligente κόρη ἐπιμελής, mon pays natal ὁ τόπος τῆς γεννήσεώς μου, ma ville natale ἡ πόλις τῆς γεννήσεώς μου.

β') Τὰ λήγοντα εἰς ε ἄφωνον διατηροῦσι τὴν κατάληξιν ταύτην καὶ εἰς τὸ θηλυκόν· π.χ. mon fils est sage ὁ υἱός μου εἶναι φρόνιμος, ma fille est sage ἡ θυγάτηρ μου εἶναι φρόνιμος.

γ') Τὰ εἰς el, eil, ien, on, et λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν διπλασιάζοντα τὸ τελικὸν σύμφωνον καὶ προσθέτοντα ε ἄφωνον· π.χ. cruel σκληρός, cruelle σκληρά, vermeil ροδόχρους, vermeille ἡ ροδόχρους, ancien ἀρχαῖος, ancienne ἀρχαία, bon ἀγαθός, bonne ἀγαθή, net καθαρός, nette καθαρά.

Ἐξαιρέσεις. Τὰ ἐξῆς ἐπίθετα μὴ διπλασιάζοντα τὸ τελικὸν σύμφωνον λαμβάνουσι βραβεῖαν ἐπὶ τῆς παραληγουσῆς· ὡς complet πλήρης, concret συγκεκριμένος, discret νουνεχής, inquiet ἀνήσυχος, replet εὐτραφής, secret μυστικός, καὶ τὰ σύνθετα αὐτῶν· ὡς se-crète, une femme indiscreète γυνὴ ἀδιάκριτος, κτλ.

δ') Τὰ εἰς f λήγοντα τρέπουσιν εἰς τὸ θηλυκὸν τὸ f εἰς ve· ὡς bref βραχύς, brève βραχεῖα, actif δραστήριος, active δραστηρία, neuf νέος, neuve.

ε') Τὰ εἰς x λήγοντα ἐπίθετα τρέποισι τὸ x εἰς se· π.χ. courageux θαρραλέος, courageuse θαρραλέα.

Ἐξαιρέσεις. Τὸ doux γλυκύς, ἔχει θηλυκὸν douce, τὸ faux ψευδής, fausse, τὸ roux πυρρός, rousse, τὸ préfix τεταγμένος, préfixe, τὸ vieux παλαιός, γέρων, vieille;

42. Τὸ ληκτικὸν σύμφωνον διπλασιάζεται καὶ προστίθεται ε διὰ τὸ θηλυκὸν καὶ εἰς τὰ ἐξῆς ἐπίθετα· bas χαμηλός, basse, bellot

εὐχαρίς, bellote, épais πυκνός, épaisse, exprès ρητός, expresse, gentil χαρίεις, gentille, gras παχύς, grasse, gros χονδρός, grosse, las κεκμηκός, lasse, mat άμαυρός, matte, nul οὐδείς, nulle, paysanne.

Τὰ ἐπόμενα σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν άνωμάλως·

absous άπολελυμένος, absoute, bénin ἥπιος, bénigne, blanc λευκός, blanche, caduc βραχύγηρος, caduque, coi ἥρεμος, coite, dissous διαλελυμένος, dissoute, beau ἢ bel ὠραῖος, belle, fou ἢ fol μωρός, folle, frais δροσερός, fraîche, franc εἰλικρινής, franche, grec ἑλληνικός, grecque, jumeau δίδυμος, jumelle, long μακρός, longue, oblong ἐπιμήκης, oblongue, malin κακεντρεχής, maligne, mou μαλακός, molle, nouveau ἢ nouvel νέος, nouvelle, public δημόσιος, publique, sec ξηρός, sèche, tiers τρίτος, tierse, traite προδοτικός, traitresse, Turc Τουρκικός, Turquie, vieux ἢ vieil γέρων, vieille, vieillot γεροντοφανής, vieillotte.

Σημ. Τὰ ἐπίθετα beau, fou, mou, nouveau καὶ vieux, εἶναι ἐν χρήσει πρὸ συμφώνου ἢ h δασέος· τὰ δὲ bel, fol, mol, nouvel, vieil, πρὸ ὀνόματος ἀρχομένου ἀπὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου· ὡς un beau garçon ὠραῖος παῖς, un bel homme ὠραῖος άνήρ, un fol espoir μωρὰ ἐλπίς, un nouvel acteur νέος ὑποκριτής, un vieil habit παλαιὸν φόρεμα.

43. Τὰ ἐπίθετα châtain καστανόχρους, dispos εὐδιάθετος καὶ fat κοῦφος, εἶναι κοινοῦ γένους.

44. Τὰ ἐπίθετα, τὰ λήγοντα εἰς eur, ὡς τὰ οὐσιαστικά, ἔχουσι θηλυκὸν εἰς euse· ὡς flatteur κόλαξ, flatteuse, trompeur απατεών, trompeuse. Τὰ ἐπόμενα εἰς érieur ἀκολουθοῦσι τὸν γενικὸν κανόνα, ἥτοι λαμβάνουσιν εἰς τὸ θηλυκὸν e ἄφωνον· ὡς intérieur ἐσωτερικός, extérieur ἐξωτερικός, ἔτι δὲ τὰ majeur ἐνήλιξ, mineur ἀνήλιξ, meilleur κρείττων.

45. Τὰ εἰς er ἔχουσι θηλυκὸν εἰς ère, ὡς berger ποιμάν, bergère.

* Ἄλλα τινὰ ἐπίθετα τρέπουσι τὴν κατ'άληξιν eur εἰς resse καὶ ἄλλα εἰς rice, ὡς pécheur άμαρτωλός, pécheresse, acteur ἠθοποιός, actrice, vengeur ἐκδικητής, vengeresse, ambassadeur πρεσβευτής, ambassadrice, chanteur ζοιδός, chanteuse καὶ cantatrice, chasseur κυνηγός, chasseresse.

Τὸ gouverneur διοικητής ἔχει θηλυκὸν gouvernante, τὸ δὲ serviteur δοῦλος, servante.

46. Τὰ εἰς eur οὐσιαστικά ἢ ἐπίθετα σημαίνοντα ἐπάγγελμα ἢ

ἐπιτήδευμα καὶ ἄλλα τινὰ οὐσιαστικά, ὅπερ μετέρχονται συνήθως ἄνδρες εἶναι ἐν χρήσει καὶ ἐπὶ γυναικῶν, ὡς graveur χαλκογράφος, peintre ζωγράφος, auteur συγγραφεὺς· ὡς elle est l'auteur de ce livre εἶναι ἡ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου τούτου.

47. Τὰ εἰς gu ἰσχυρῶς ἐπίθετα ἔχουσι θηλυκὸν εἰς guë· ὡς aigu ὀξύς, aiguë ὀξεῖα.

9. "Αδκνδς.

(Νὰ συμπληρωθῶσιν αἱ σιγμαί).

Le loup inquiet ὁ ἀνήσυχος λύκος, la louve inquiet . . . ἡ ἀνήσυχος λύκαινα.—Un tiroir secret συρτάριον μυστικόν, une armoire secret . . . σκευοθήκη μυστική.—Air frais ἀήρ δροσερός, de l'eau frai . . . ὕδωρ δροσερόν.—L'air est necessaire à la vie ὁ ἀήρ εἶναι ἀναγκαῖος εἰς τὴν ζῶην, la chaleur est nécessaire . . . ἡ θερμότης εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὸ σῶμα.—Mon fils est bon ὁ υἱός μου εἶναι καλός, ma fille est bon . . . ἡ θυγάτηρ μου εἶναι καλή.—Voilà un chapeau neuf ἰδοὺ νέος πῖλος, voici une pensée neu . . . ἰδοὺ νέα ἰδέα.

10. "Αδκνδς.

Le cheval noir ὁ μέλας ἵππος, la jument noir . . . ἡ μέλαινα φορβάς.—Le chou vert τὸ πράσινον λάχανον, la pomme vert . . . τὸ πράσινον μήλον.—Le soleil brillant ὁ λαμπρὸς ἥλιος, la lune brillant . . . ἡ λαμπρὰ σελήνη.—Le petit coq ὁ μικρὸς ἀλέκτωρ, la petit . . . poule ἡ μικρὰ ὄρνις . . . Le froid continuel τὸ συνεχές ψῦχος, la pluie continuel . . . ἡ συνεχὴς βροχή.—Un chapeau pareil πῖλος ὅμοιος, une casquette pareil . . . κασκέτον ὅμοιον.—Un fauteuil bas θρονίον χαμηλόν, une caisse bas . . . ἔδρα χαμηλή.—L'amour fraternel ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη, l'amitié fraternel . . . ἡ ἀδελφικὴ φιλία, un meuble ancien ἐπιπλον παλαιόν, la statue ancien . . . τὸ ἀρχαῖον ἄγαλμα.

11. "Αδκνδς.

(Νὰ συμπληρωθῶσιν αἱ σιγμαί).

Un bel agneau ὠραῖον ἀρνίον, une bel . . . brebis ὠραία προ-

βατίνα.—Un désir fou μωρά ἐπιθυμία, une fol . . . ambition
 μωρά φιλοδοξία.—Le fermier actif ὁ δραστήριος γεωργός, une
 femme acti . . . γυνή δραστηρία.—Un cri plaintif κραυγή γοερά,
 une voix plaintive φωνή γοερά.—Un homme doux ἀνὴρ πρᾶος,
 une femme douce γυνή πραεῖα.—Cet enfant est naïf τὸ παι-
 δίον τοῦτο εἶναι ἀφελές, sa soeur est naïve ἡ ἀδελφή του εἶναι
 ἀφελής.—Un temoignage accusateur μαρτυρία κατηγορική, une
 parole accusat. . . λόγος κατηγορικός.—Un caractère franc χα-
 ρακτήρ εἰλικρινής, une réponse fran. . . ἀπόκρισις εἰλικρινής.

12. Ἄδκησις.

(Νὰ συμπληρωθῶσιν αἱ σιγμαί).

Ce peuple est courageux ὁ λαὸς οὗτος εἶναι ἀνδρεῖος.—Cette
 femme est courageuse ἡ γυνή αὕτη εἶναι θαρραλέα.—La ven-
 gence est odieuse ἡ ἐκδίκησις εἶναι μισητή.—Un homme veuf
 ἀνὴρ χῆρος, une femme veuve γυνή χήρα.—Un fils majeur
 υἱὸς ἐνήλιξ, une fille majeure κόρη ἐνήλιξ.—Un mal extérieur
 κακὸν ἐξωτερικόν, une maladie extérieure ἀσθένεια ἐξωτε-
 ρική.—Le temps meilleur ὁ καλλίτερος καιρὸς, la saison meil-
 leure ἡ καλλιτέρα ἐποχή.—Le commerce intérieur τὸ ἐσωτερικὸν ἐμ-
 πόριον, la navigation intérieure ἡ ἐσωτερικὴ ναυτιλία.—Le
 récit mensonger ἡ ψευδὴς διήγησις, l'histoire mensongère . . .
 ἡ ψευδὴς ἱστορία.

Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ πληθυντικοῦ τῶν ἐπιθέτων.

48. Ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται ὡς ὁ
 τῶν οὐσιαστικῶν προσθέσει S εἰς τὸ ἀρσενικόν, ὡς saint ἄγιος,
 saints, le grand chemin ὁ μέγας δρόμος, les grands chemins
 οἱ μεγάλοι δρόμοι.

49. Τὰ εἰς S ἢ X ἐν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ λήγοντα ἐπίθετα δὲν με-
 ταβάλλονται ἐν τῷ πληθυντικῷ· π.χ. le gros chien ὁ μέγας (χον-
 δρός) κύων, les gros chiens οἱ μεγάλοι κύνες.

50. Τὰ λήγοντα εἰς eau ἐπίθετα λαμβάνουσι X ἐν τῷ πληθυ-
 ντικῷ τοῦ ἀρσενικοῦ· ὡς le beau pré ὁ ὠραῖος λειμῶν, les beaux
 prés οἱ ὠραῖοι λειμῶνες.

51. Τὰ λήγοντα εἰς al ἐν τῷ ἐνικῷ ἐπίθετα τρέπουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς aux, ὡς égal ἴσος, égaux ἴσοι.

Σημ. 1. Ὀλίγα τινά, ὡς fatal ὀλέθριος, glacial παγερός, final τελικός, naval ναυτικός, κτλ. προσλαμβάνουσι s ἐν τῷ πληθυντικῷ, ὡς fatal, fatals.

Σημ. 2. Τὸ hébreu ἐβραϊκός, λαμβάνει x· τὰ δὲ bleu κυανοῦς καὶ feu μακαρίτης s. Τὸ δὲ tout ὅλος, εἰς τὸν πληθυντικὸν τοῦ ἀρσενικοῦ ἀποβάλλει τὸ t· π. χ. tous ces rideaux sont bleus πάντα τὰ παραπετάσματα ταῦτα εἶναι κυανᾶ, des livres hébreux.

13. Ἄδκησις.

(Νὰ γραφῶσι τὰ οὐσιαστικὰ καὶ ἐπίθετα ἐν τῷ πληθυντικῷ).

La charrue utile τὸ ὠφέλιμον ἄροτρον, les charru...utile... — Le cheval robuste ὁ ρωμαλέος ἵππος, les chev... robuste... — La carotte sauvage τὸ ἄγριον δαυκίον, les carrot... sauvage... — Un haut peuplier ὑψηλὴ ἐλάτη, des haut... peuplier... — Un tigre cruel σκληρὰ τίγρις, des tigre... cruel... — Un sol bas ἔδαφος ταπεινόν, des sol... bas... Un souvenir douloureux ἀλγεινὴ ἐνθύμησις, des souvenir... douloureux... — Un caractère égal χαρακτήρ εὐθύς, des caractère... ég... — Un instant fatal στιγμή ὀλεθρία, des instant... fatal... — Un sentiment moral αἴσθημα ἠθικόν, des sentiment...mor... — Le froid glacial τὸ παγερὸν ψῦχος, les froid... glacial... — Le blé nouveau ὁ νέος σῖτος, les blé... nouv.

Περὶ συγκριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν.

52. Ἐν τῇ Γαλλικῇ γλώσσῃ, μὴ ὑπάρχοντος ἰδιαιτέρου τύπου συγκριτικοῦ καὶ ὑπερθετικοῦ, γίνεται χρῆσις τῶν ἐπιρρημάτων plus μᾶλλον, moins ἥττον, très λιαν, fort σφόδρα, μετὰ τῶν θετικῶν ἐπιθέτων.

Διακρίνονται δὲ τρεῖς βαθμοὶ τῶν ἐπιθέτων, ὁ θετικὸς (le positif), ὁ συγκριτικὸς (le comparatif) καὶ ὁ ὑπερθετικὸς (le superlatif).

Ὁ θετικὸς βαθμὸς εἶναι αὐτὸ τὸ ἐπίθετον· ὡς beau ὠραῖος, belle ὠραία, noir μέλας, agréable εὐχάριστος.

Ὁ συγκριτικὸς βαθμὸς εἶναι τὸ ἐπίθετον, ὅταν ἐκφράζη τὴν ποιότητα μετὰ συγκρίσεως.

53. Εἰς τὸ συγκριτικὸν διακρίνονται τρία εἴδη συγκρίσεως.

α) Τὸ συγκριτικὸν τῆς ἰσότητος (comparatif d'égalité), ὅπερ σχηματίζεται, τιθεμένου τοῦ ἐπιρρήματος aussi πρὸ τοῦ ἐπιθέτου καὶ τοῦ συνδέσμου que μετὰ τὸ ἐπίθετον ὡς la tulipe est aussi belle que la rose, τὸ λείριον εἶναι τόσον ὠραῖον ὅσον τὸ ρόδον.

β') Τὸ συγκριτικὸν τῆς ὑπεροχῆς (le comparatif de supériorité), ὅπερ σχηματίζεται, τασσομένου τοῦ ἐπιρρήματος plus πρὸ τοῦ ἐπιθέτου καὶ τοῦ que μετ' αὐτό· ὡς la rose est plus belle que la violette τὸ ρόδον εἶναι ὠραιότερον τοῦ ἴου.

γ') Τὸ συγκριτικὸν τῆς μειονότητος (comparatif d'infériorité), ὅπερ ἐκφέρεται, τιθεμένου τοῦ ἐπιρρήματος moins πρὸ τοῦ ἐπιθέτου καὶ τοῦ συνδέσμου que μετ' αὐτό· ὡς la violette est moins belle que la rose, τὸ ἴον εἶναι ἥττον ὠραῖον τοῦ ρόδου.

Σημ. Τὸ ἐπίθετον bon ἀγαθός, ἔχει συγκριτικὸν meilleur, τὸ mauvais κακός, plus mauvais ἢ pire χείρων· τὸ δὲ petit μικρός, moindre ἢ plus petit ἐλάσσων.

54. Τὸ ὑπερθετικὸν (superlatif) εἶναι τὸ ἐπίθετον εἰς ἀνώτατον βαθμὸν. Ὑπάρχουσι δὲ δύο εἴδη ὑπερθετικῶν.

α') Τὸ ἀπόλυτον ὑπερθετικὸν (le superlatif absolu), τασσομένου τοῦ ἐπιρρήματος très, bien, fort, extrêmement, infiniment, κλ. πρὸ τοῦ ἐπιθέτου ὡς Venise est une très belle ville, ἡ Βενετία εἶναι ὠραιότατη πόλις.

β') Τὸ σχετικὸν ὑπερθετικὸν (le superlatif relatif), ὅπερ σχηματίζεται, τασσομένου τοῦ le plus, la plus, le moins, la moins, ἢ κτητικῶ ἐπιθέτου παρακολουθουμένου ὑπὸ τοῦ plus ἢ moins πρὸ τοῦ ἐπιθέτου· π.χ. Paris est la plus belle des villes οἱ Παρίσιοι εἶναι ἡ ὠραιότατη τῶν πόλεων, son plus bel habit τὸ ὠραιότατον αὐτοῦ φόρεμα.

14. Ἄσκυδις.

(Νὰ σχηματισθῶσι τὰ παραθετικά τῶν ἐξῆς ἐπιθέτων, sage, bon, bel, petit, joli, savant, variel, agréable, noir, heureux, utile, brillant, instruit, mauvais, gras)

Παραδείγματα παραθέσεως.

La rose est la plus belle des fleurs τὸ ρόδον εἶναι τὸ ὠραιό-

τατον τῶν ἀνθέων. Il est moins aimable que son frère εἶναι ἤττον ἐράσμιος τοῦ ἀδελφοῦ του. Vous êtes plus âgé que moi εἶσθε πρεσβύτερος ἐμοῦ. Jeanne est moins jolie qu'elle ne l'était ἡ Ἰωάννα εἶναι ὀλιγώτερον ὠραία ἢ ὅσον ἦτο. Le moindre mal τὸ μικρότερον κακόν. Ce qui est pis τὸ χειρότερον. Mon meilleur ami ὁ καλλίτερος φίλος μου. Mes plus jolies fleurs τὰ ὠραιότατα ἄνθη μου. La plus jeune de mes sœurs ἡ νεωτάτη τῶν ἀδελφῶν μου. Le moins sage de mes freres ὁ ὀλιγώτερον φρόνιμος τῶν ἀδελφῶν μου. Il est aussi riche que moi εἶναι τόσῳ πλούσιος ὅσον ἐγώ. Homère est plus sublime que tous les autres poètes ὁ Ὅμηρος εἶναι ὁ ὑψηλότερος πάντων τῶν ἄλλων ποιητῶν. Le meilleur travail ἡ καλλιτέρα ἐργασία. Vous le trouverez très honnête θὰ τὸν εὑρητε πολὺ τίμιον. Les Alpes sont très hautes et très escarpées αἱ Ἄλπεις εἶναι ὑψηλόταται καὶ λίαν ἀπόκρημναι. L'or est plus précieux des métaux ὁ χρυσὸς εἶναι τὸ πολυτιμώτατον τῶν μετάλλων.

Σημ. Τὸ σχετικὸν ὑπερθετικὸν συντάσσεται μετὰ γενικῆς.

Περὶ τῶν προσδιοριστικῶν ἐπιθέτων.

55. Προσδιοριστικὰ ἐπίθετα καλοῦνται ὅσα προτάσσονται τοῦ ὀνόματος, ὅπως προσδιορίσωσι τὴν σημασίαν του. Εἶνε δὲ πέντε εἰδῶν, ἤτοι δεικτικὰ, κτητικὰ, ἀριθμητικὰ, ἐρωτηματικὰ καὶ ἀόριστα.

56. Τὰ προσδιοριστικὰ ἐπίθετα συμφωνοῦσι κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν πρὸς τὸ ὄνομα, τὸ ὅποῖον προσδιορίζουσιν· ὡς ce livre τοῦτο τὸ βιβλίον, ces livres ταῦτα τὰ βιβλία, mon père ὁ πατήρ μου, ma mère ἡ μήτηρ μου.

Περὶ τῶν δεικτικῶν ἐπιθέτων.

57. Δεικτικὰ ἐπίθετα καλοῦνται ὅσα χρησιμεύουσι πρὸς δεῖξιν τῶν προσώπων ἢ πραγμάτων, περὶ ὧν γίνεται λόγος· ὡς cette maison αὕτη ἡ οἰκία, cet oiseau τοῦτο τὸ πτηνόν.

58. Τὰ δεικτικὰ ἐπίθετα εἶναι ce πρὸ ὀνόματος ἀρσενικοῦ ἀρχομένου ἀπὸ συμφώνου ἢ h δασέος, ὡς ce village τοῦτο τὸ χωριόν, ce hameau τοῦτο τὸ χωριδίον. Cet πρὸ ὀνόματος ἀρσενικοῦ ἀρχομένου ἀπὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου· ὡς cet enfant τοῦτο τὸ παιδίον, cet homme οὗτος ὁ ἄνθρωπος· cette πρὸ ὀνόματος θηλυκοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ· ὡς cette ville αὕτη ἡ πόλις. Καὶ ces πρὸ πάντων τῶν ὀνομάτων πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ.

Τὰ δεικτικὰ ἐπίθετα κλίνονται ἀνάρθρωτος, ὡς τὰ ὀνόματα προτασσόμενα πάντων τῶν εἰς τὸ αὐτὸ οὐσιαστικὸν ἀναφερομένων ἐπιθέτων.

Ἐνικὸς

Πληθυντικὸς

Ὄν. Αἰτ.	cet oiseau		ces oiseaux
Γεν.	de cet »		de ces »
Δοτ.	à cet »		à ces »
Ἄφ.	de cet »		de ces »

Ὄν. Αἰτ.	cette femme αὕτη ἡ γυνή		ces femmes
Γεν.	de cette »		de ces »
Δοτ.	à cette »		à ces »
Ἄφ.	de cette »		de ces »

Ὄν. Αἰτ.	cet ami, ὁ φίλος οὗτος		ces amis
Γεν.	de cet »		de ces »
Δοτ.	à cet »		à ces »
Ἄφ.	de cet »		de ces »

Ὄν. Αἰτ.	ce soldat οὗτος ὁ στρατιώτης		ces soldats
Γεν.	de ce »		de ces »
Δοτ.	à ce »		à ces »
Ἄφ.	de ce »		de ces »

Ὄν. Αἰτ.	cette harpe αὕτη ἡ κινύρα		ces harpes
Γεν.	de cette »		de ces »
Δοτ.	à cette »		à ces »
Ἄν.	cette »		
Ἄφ.	de cette »		de ces »

Πρὸς ἔνδειξιν προσώπων ἢ πραγμάτων εὐρισκομένων πλησίον συνάπτεται μετὰ τοῦ ὀνόματος τὸ ἐπίρρημα *ci* (ἐδῶ), ὡς *cet enfant-ci* τὸ παιδίον τοῦτο (τὸ πλησίον). Ὅπως δειχθῶσι δὲ πρόσωπα ἢ πράγματα εὐρισκόμενα μακρὰν, ἐπισυνάπτεται εἰς τὸ ὄνομα τὸ ἐπίρρημα *là* (ἐκεῖ)· π.χ. *cet enfant-là* τὸ παιδίον ἐκεῖνο ἐκεῖ. *Ces hommes là sont grands* οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι εἶναι μεγάλ. ι.

14. "Αδκνδης.

(Νὰ τεθῆ τὸ ἀρμόδιον δεικτικὸν ἐπίθετον πρὸ τῶν ὀνομάτων ὅπου εἶναι αἱ σιγμαί).

C...chapeau οὗτος ὁ πῆλος. Ce...maison αὕτη ἡ οἰκία.—
Ce...chemise τοῦτο τὸ ὑποκάμισον.—C...montagnes ταῦτα
τὰ ὄρη.—Ce...oie αὕτη ἡ χήν.—C...hôtel τοῦτο τὸ ξενοδο-
χεῖον.—Ce...rivières οὗτοι οἱ ποταμοί.—Ce...fleurs ταῦτα
τὰ ἄνθη.—C...bon maître ὁ καλὸς οὗτος διδάσκαλος.—C...
âne οὗτος ὁ ὄνος.—C...loup οὗτος ὁ λύκος.—C...écolier οὗτος
ὁ μαθητής.—C...coqs οἱ ἀλέκτορες οὗτοι.

15. "Αδκνδης.

(Νὰ τεθῶσι τὰ ἐξῆς δεικτικὰ ἐπίθετα εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν).

Cette belle allée ἡ ὠραία αὕτη δενδροστοιχία.—Ce long voy-
age τὸ μακρὸν τοῦτο ταξείδιον.—Celle sanglante bataille
αὕτη ἡ αἰμακτηρὰ μάχη.—Celle encre bleue ἡ κυανῆ αὕτη με-
λάνη.—Celle ancienne église ὁ ἀρχαῖος οὗτος ναός.—Ce vieux
coq ὁ γηραιὸς οὗτος ἀλέκτωρ.—Ce tigre féroce ἡ ἀγρία αὕτη τί-
γρις.—Celle gravure est très belle ἡ χαλκογραφία αὕτη εἶναι
πολὺ ὠραία.—Celle voiture αὕτη ἡ ἔμαξα.—Celle plante nui-
sible τὸ βλαβερὸν τοῦτο φυτόν.—Cet ouvrier οὗτος ὁ ἐργάτης.—
Ce champ fertile ὁ γόνιμος οὗτος ἀγρός.—Celle dame αὕτη ἡ
κυρία.—Celle personne αὗτος ὁ ἄνθρωπος.—Celle verte forêt
τὸ πράσινον τοῦτο δάσος.—Ce jardin-ci ὁ κήπος οὗτοςί.—Ce
jardin-là ὁ κήπος ἐκεῖνοσί.

Περὶ τῶν κτητικῶν ἐπιθέτων.

59. Κτητικὰ ἐπίθετα καλοῦνται τὰ σημαίνοντα κτήσιν· εἶναι δὲ πάντοτε συνημμένα μετ' ὀνόματος· ὡς mon livre τὸ βιβλίον μου, votre maison ἡ οἰκία ὑμῶν.

Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα εἶναι τὰ ἐξῆς·

"Όταν ὁ κτήτωρ ᾔηται εἰς καὶ τὸ κτῆμα ἓν, τὰ κτητικὰ ἐπίθετα εἶναι·

Ἐνικός.

Ἄρσενικόν.

mon, ἐμός,
ton, σός,
son, αὐτοῦ, -ῆς.

Θηλυκόν.

ma, ἐμή,
ta, σή,
sa, αὐτῆς.

Πληθυντικός.

mes, tes, ses δι' ἀμφοτέρα τὰ γένη, ὅταν ὁ κτήτωρ ἦναι εἰς καὶ πολλὰ τὰ κτήματα.

Ἐνικός.

Notre, ἡμέτερος
votre, ὑμέτερος
leur, ἰδικός των.

Πληθυντικός.

Nos
vos
leurs.

Δι' ἀμφοτέρα τὰ γένη.

Ὅταν οἱ κτήτορες ἦναι πολλοὶ καὶ τὰ κτήματα πολλὰ.

Σημ. 1. Πρὸ ὀνόματος θηλυκοῦ ἀρχομένου ἀπὸ φωνήεντος ἢ ἠ ἀφώνου τίθενται οἱ τύποι mon, ton, son, ἀντὶ τῶν ma, ta, sa. π. χ. mon âme ἢ ψυχὴ μου, ἀντὶ ma âme, ton épee τὸ ξίφος σου ἀντὶ ta épee, son humeur ἢ διάθεσις του ἀντὶ sa humeur.

Σημ. 2. Δὲν πρέπει νὰ συγχέηται τὸ δεικτικὸν ἐπίθετον ces μετὰ τοῦ κτητικοῦ ἐπιθέτου ses. Τὸ πρῶτον γράφεται διὰ τοῦ c καὶ σημαίνει δεῖξιν, τὸ δὲ δεύτερον γράφεται διὰ τοῦ s καὶ σημαίνει κτήσιν. π. χ. Voyez ces moutons qui paissent dans la prairie ἴδετε τὰ πρόβατα ταῦτα, ἕτινα βόσκουσιν εἰς τὸν λειμῶνα. Le bon Pasteur donne sa vie pour ses brebis ὁ καλὸς ποιμὴν δίδει τὴν ζωὴν του ὑπὲρ τῶν προβάτων αὐτοῦ.

16. Ἄσκησις.

(Ν' ἀνικατασταθῶσιν αἱ τελεῖαι διὰ κτητικῶν ἐπιθέτων.)

...chien ὁ κύων μου.— ...cousines αἱ ἐξαδέλφαι ὑμῶν.—
...tante ἡ θεία ὑμῶν.— ...champs οἱ ἀγροὶ του.— ...sœur ἡ ἀδελφὴ του.— ...chevaux οἱ ἵπποι μου.— ...livre τὸ βιβλίον του.— ...courage τὸ θάρρος των.— ...terres αἱ γαταίμου.— ...
maison ἡ οἰκία ἡμῶν.— ...frère ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν.

17. Ἄσκησις.

(Νὰ τεθῶσιν αἱ ἐξῆς φράσεις ἐν τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ)

Son cheval noir ὁ μέλας ἵππος του.— Leur sage conseil ἡ φρόνιμος συμβουλὴ των.— Ton riche domaine τὸ πλούσιον κτήμα σου.— Notre vœux le plus cher ἡ προσφιλεστάτη ἐπιθυμία ἡμῶν.— Leur grande armoire ἡ μεγάλη σκευοθήκη αὐτῶν.— Son bel appartement τὸ ὠραῖον του οἴκημα.— Votre robe bleue τὸ κυανοῦν ἡμῶν φόρεμα.— Leur vache brune ἡ καστανόχρους αὐτῶν ἀγελάς.— Leur œil limpide ὁ διαυγής αὐτῶν ὀφθαλμός.— Son fruit excellent ὁ ἐξάριστος καρπός του.

Περὶ τῶν ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων.

60. Τὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα διακρίνονται εἰς ἀπόλυτα καὶ τακτικά. Τὰ ἀπόλυτα σημαίνουσιν ἀπλῶς τὸν ἀριθμὸν, ὡς deux maisons δύο οἰκίαι, trois livres τρία βιβλία· τὰ δὲ τακτικὰ τὴν τάξιν· ὡς le troisième ὁ τρίτος, le sixième ὁ ἕκτος.

Ἀπόλυτα ἀριθμητικά, (cardinaux).

1. un (ἄρσ.) une (θηλ.).	20. vingt, βέν.
2. deux, ντέ.	21. vingt et un.
3. trois, τροά.	22. vingt-deux.
4. quatre, κᾶτρ.	23. vingt trois.
5. cinq, κένζ.	24. vingt quatre.
6. six, σίς.	30. trente, τράντ.
7. sept, σέτ.	40. quarante, καρᾶντ.
8. huit, οὐίτ.	50. cinquante, σενκᾶντ.
9. neuf, νέφ.	60. soixante, σοσσᾶντ.
10. dix, ντίσ.	70. soixante dix.
11. onze, ὄνζ.	71. soixante et onze.
12. douze, ντούζ.	72. soixante douze.
13. treize, τρέζ.	73. soixante treize.
14. quatorze, κατέρζ.	74. soixante quatorze.
15. quinze, κένζ.	75. soixante quinze.
16. seize, σέζ.	76. soixante seixe.
17. dix-sept, ντισέτ.	77. soixante-dix-sept.
18. dix-huit, ντιζουίτ.	78. soixante-dix-huit.
19. dix-neuf, ντιζνεφ.	79. soixante-dix-neuf.

80. quatre-vingt.	200, deux-cent.
89. quatre-vingt-neuf.	1000, mille.
90. quatre-vingt-dix.	2000, deux mille.
99. quatre-vingt-dix-neuf.	1,000,000, un million.
100. cent.	1,000,000,000, un milliard.

Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ εἶναι ἀμετάβλητα, ἐξαιρέσει τοῦ vingt καὶ τοῦ cent. ὡς voici mes quatre fils ἰδοὺ οἱ τέσσαρες υἱοὶ μου. J'ai deux maisons ἔχω δύο οἰκίας.

Τὸ vingt καὶ cent λαμβάνουσι s, τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ, ὅταν προηγῆται αὐτῶν ἄλλος ἀριθμὸς πολλαπλασιαζῶν αὐτά. ὡς quatre vingts soldats 80 στρατιῶται. Nous étions deux cents ἡμεθα 200. Ὅταν δὲ μετὰ τὸ vingt καὶ cent ἔπηται ἄλλος ἀριθμὸς, δὲν λαμβάνουσι s. ὡς nous étions deux-cent cinquante ἡμεθα 250.

Δὲν λαμβάνουσι προσέτι τὸ s, ὅταν ἦναι ἐν χρήσει ἀντὶ τῶν τακτικῶν. ὡς page quatre vingt ὀγδοηκοστὴ σελίς.

Κατὰ τὰς χρονολογίας γίνεται χρῆσις τοῦ mil ἀντὶ τοῦ mille. ὡς l'an mil sept-cent-quatre vingt-dix τὸ ἔτος 1790.

18. Ἔσκησις.

(Νὰ γραφῶσιν οἱ ἀριθμοὶ διὰ λέξεων εἰς τὰς ἐπομένας φράσεις).

Mon père mourut à l'âge de 80 ans et ma mère à l'âge de 83 ans ὁ πατήρ μου ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 80 ἐτῶν καὶ ἡ μήτηρ μου εἰς ἡλικίαν 83. La lune est à environ 80,000, lieues de la terre ἡ σελήνη ἀπέχει τῆς γῆς περίπου 80,000 λεύγας, Le soleil est 1,300,000 fois plus gros que notre globe ὁ ἥλιος εἶναι 1,000,000 φορὰς μεγαλείτερος τῆς ἡμετέρας γῆς. Ce cheval coûte 820 francs ὁ ἵππος οὗτος τιμᾶται 820 φράγκα. La constitution de la Grèce fut proclamée le 3 Septembre 1843 τὸ σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ἐκηρύχθη τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1843. Cherchez à la page 85 de votre livre ἐρευνήσατε εἰς τὴν σελίδα 85 τοῦ βιβλίου ὑμῶν. Ce jeune homme a trouvé 5 francs ὁ νέος οὗτος εὔρε πέντε φράγκα.

61. Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ (ordinaux) σημαίνουσι τὴν τάξιν ἢ τὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ ἀντικείμενον. ὡς le premier ὁ πρῶτος, le quatrième mois ὁ 4ος μῆν. παράγονται δ' ἐκ τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν προσθέσει τῆς καταλήξεως ième. ὡς premier πρῶτος, deuxième ἢ second δεύτερος, troisième τρίτος, quatrième τέταρτος, vingtième εἰκοστός, vingt-et-unième

εικοστός πρώτος, vingt deuxième εικοστός δεύτερος, centième εκατοστός, millième χιλιοστός.

62. Τὰ τακτικά ἀριθμητικά συμφωνοῦσι κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν πρὸς τὸ ὄνομα, ὅπερ προσδιορίζουσιν· ὡς le premier chemin ὁ πρῶτος δρόμος, la première rue ἡ πρώτη ὁδός.

Ἀντὶ τῶν τακτικῶν ἀριθμητικῶν εἶναι ἐν χρήσει τὰ ἀπόλυτα·

α') Ἐπὶ ἡμερομηνίας ἐκτὸς τοῦ premier· ὡς le premier Aouût τὴν πρώτην Αὐγούστου, le deux Avril τὴν δευτέραν Ἀπριλίου.

β') Ἐπὶ τῶν ὥρῶν τῆς ἡμέρας· ὡς il est sept heures εἶναι ἐβδόμη ὥρα.

γ') Ἐπὶ χρονολογίας ἀπὸ Χριστοῦ· en l'an mil huit-cent-quatre vingt-douze κατὰ τὸ 1892.

δ') Ἐπὶ τῆς χρονολογικῆς σειρᾶς τῶν βασιλέων, αὐτοκρατόρων, παπῶν, πριγκήπων, ἐν δυναστείᾳ, ἐκτὸς τοῦ πρώτου καὶ ἐνίοτε τοῦ δευτέρου· ὡς François premier, Henri II (deux ἢ second).

ε') Ἐπὶ χρήσεως παραγράφων, σελίδων, κεφαλαίων, κτλ.

626. Ἀθροιστικά ἢ περιληπτικά (collectifs), ἄτινα σημαίνουσι ποσότητά τινα· ὡς une dizaine μία δεκάς, une centaine μία εκατοντάς, κτλ. σχηματίζονται ἐκ τῶν ἀπολύτων προσθήκῃ τῆς καταλήξεως aine· ὡς huit 8, huitaine, ἐξαιρέσει τοῦ mille, ὅπερ ἔχει ἀθροιστικὸν τὸ millier, χιλιάς.

Κλασματικά (fractionnaires) εἶναι τὰ moitié ἢ demi ἡμισυ, le tiers τὸ τρίτον, le quart τὸ τέταρτον, le cinquième τὸ πέμπτον, κτλ.

63. Τὰ πολλαπλασιαστικά (multiples) εἶναι τὰ double διπλάσιον, le triple τριπλάσιον, le quadruple τετραπλάσιον, le quintuple πενταπλάσιον, le centuple ἑκατονταπλάσιον, κτλ. Διὰ τοὺς λοιποὺς ἀριθμοὺς τίθεται ἡ λέξις fois=φορὰ μετὰ τὸ ἀπόλυτον ἀριθμητικόν· ὡς une fois ἅπαξ, sept fois ἑπτάκις, cent fois ἑκατοντάκις, mille fois χιλιάκις.

64. Τὰ διανεμητικά (distributifs) ἐκφέρονται, παρεντιθεμένης τῆς προθέσεως à μεταξὺ δύο ὁμοίων ἀριθμῶν· ὡς un à un ἀνὰ εἷς ἐν, deux à deux ἀνὰ δύο, κτλ.

19. Ἄσκησις.

Le premier homme ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, La deuxième rue ἡ δευτέρα ὁδός. Le dixième volume de l'histoire d'Angleterre ὁ 10ος τόμος τῆς ἱστορίας τῆς Ἀγγλίας. Nous sommes dans la première classe εἰμεθα εἰς τὴν 1ην τάξιν. Je partirai par le se-

cond train θ' αναχωρήσω διὰ τῆς πρώτης ἀμφοστοιχίας. Un et un quart ἐν καὶ ἐν τέταρτον. Trois et trois quarts τρεῖς καὶ τρία τέταρτα. Deux fois deux font quatre δύο καὶ δύο κάμουν τέσσαρα. L'an mil huit cent trente-sept τὸ ἔτος 1837. Charles dix Κάρολος ὁ δέκατος. Napoléon trois Ναπολέων ὁ Γ'. François deux Φραγκῆσκος ὁ Β'. Athènes le premier Janvier mil huit cent quarante ἐν Ἀθήναις τῇ πρώτῃ Ἰανουαρίου 1840. Le sept du courant τὴν 7ην τρέχοντος.

Ἐρωτηματικὰ ἐπίθετα.

Ἐρωτηματικὸν ἐπίθετον εἶναι μόνον τὸ quel, quelle τίς, ὡς quel homme? quelle femme? Τὸ ἐρωτηματικὸν τοῦτο ἐπίθετον εἶναι ἐν χρήσει καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ· ὡς quel beau temps!

Περὶ τῶν ἀορίστων ἐπιθέτων.

65. Τὰ ἀόριστα ἐπίθετα (indéfini) σημαίνουσιν ὅτι τὸ οὐσιαστικὸν εἶναι ἐν χρήσει κατ' ἀόριστον καὶ γενικὸν τρόπον, οὐδέποτε δ' ἔχουσι πρὸ αὐτῶν τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον· ὡς tout homme est mortel πᾶς ἄνθρωπος εἶναι θνητός, quelque malheur nous menace δυστυχία τις ἀπειλεῖ ἡμᾶς, aucune lettre est arrivée οὐδεμία ἐπιστολὴ ἔφθασε, certain renard ἀλώπηξ τις.

66. Τὰ ἀόριστα ἐπίθετα εἶναι τὰ ἑξῆς:

Ἄρσενικόν.	Θηλυκόν.	Πληθυντικός.
aucun οὐδείς,	aucune,	aucuns, aucunes,
autre, ἄλλος,	autre,	autres.
certain, τίς.	certaine,	certain, certaines.
chaque, ἕκαστος.	chaque,	ἀμετάβλητον.
maint, πολλοί,	mainte,	maints, maintes,
même, ὁ αὐτός,	même,	mêmes.
nul, οὐδείς,	nulle,	nuls, nulles.
plusieurs, πολλοί,		ἀμετάβλητος.
un, εἷς, τις,	une,	des.
tout, πᾶς,	toute,	tous, toutes.
quel, τίς,	quelle	quels, quelles,
quelque, τίς,		quelques.
quelconque, τίς,		quelconques.
tel, τοιοῦτος,	telle,	tels, telles.

Σημ. Τὸ chaque καὶ plusieurs οὐδέποτε μεταβάλλονται.

Tò certain εἶναι ἀόριστον ἐπίθετον, ὅταν σημαίη τις· ὡς certain homme ἀνθρωπὸς τις· ὅταν δὲ σημαίη βέβαιος, εἶναι ποιοτικὸν ἐπίθετον· ὡς j'en suis certain εἶμαι βέβαιος περὶ τούτου.

Tò aucun καὶ nul συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ne, ὡς je ne connais aucun de ses frères δὲν γνωρίζω κανένα ἐκ τῶν ἀδελφῶν του.

Ἐντὶ τοῦ chaque γίνεται χρῆσις πολλάκις τοῦ tous les· ὡς tous les jours καθ' ἑκάστην.

Tò τοιοῦτος ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ un tel, τοιαύτη, une telle· ὡς dans une telle maison εἰς τοιαύτην οἰκίαν. Tò δὲ ὅλον, ὅλην πρὸς τὸ tout le, toute la· ὡς toute la nuit ὅλην τὴν νύκτα.

20. "Αἰκιδίς.

(Νὰ τεθῶσιν εἰς τὸ θηλυκὸν τὰ ἐξῆς ἀόριστα ἐπίθετα).

Aucun chemin οὐδεὶς δρόμος, . . . route οὐδεμίᾳ ὁδός. Nul pays οὐδεὶς τόπος, . . . contrée οὐδεμίᾳ χώρα. Tel homme ὁ δεῖνα ἀνθρωπός, . . . femme τοιαύτη γυνή. Chaque usage ἕκαστον ἔθος, . . . coutume ἑκάστη συνήθεια. Le même logis τὸ αὐτὸ οἴκημα. La . . . maison ἡ αὐτὴ οἰκία, . . . chien πᾶς κύων. Nul arbre οὐδὲν δένδρον, . . . herbe οὐδὲν βότανον. Certain loup λύκος τις, . . . louve λύκαινά τις, quelques personnes ἀνθρωποὶ τινες, . . . francs φράγκα τινά. Un fil unique υἱὸς μονογενής, . . . fille unique κόρη μονογενής.

21. "Αἰκιδίς.

(Νὰ τεθῶσιν ἐν τῷ πληθυντικῷ τὰ ἐξῆς ἀόριστα ἐπίθετα).

Maint animal πολλὰ ζῶα, quelque defaut ἐλάττωμά τι, quelque chose πρᾶγμα τι. Toute plante πᾶν φυτόν. Un végétal quelconque φυτόν οἰονδήποτε. Tout ruisseau πᾶν ρυάκιον. Certaine personne πρόσωπον (ἄτομόν τι). Quelle pomme ? ποῖον μήλον ; quelle sottise ! ὁποία ἀνοησία ! Plusieurs de vos amis sont ici πολλοὶ τῶν φίλων ὑμῶν εἶναι ἐνταῦθα. Tel qui rit Vendredi, Dimanche pleurera ὅστις γελεῖ τὴν Παρασκευὴν, θὰ κλάυσῃ τὴν Κυριακὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ ἀντωνυμιῶν.

67. Αἱ ἀντωνυμίαι εἶναι πέντε εἰδῶν. Προσωπικαὶ (personnels), δεικτικαὶ (démonstratifs), κτητικαὶ (possessifs), ἀναφορικαὶ (relatifs), καὶ ἀόριστοι (indéfinis).

Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

68. Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι καλοῦνται αἱ δεικνύουσαι τὰ τρία πρόσωπα, πρῶτον, δεῦτερον καὶ τρίτον· ὡς j'aime ἀγαπῶ, tu aimes ἀγαπᾷς, il aime ἀγαπᾷ.

Α' Προσώπου.

Ἐνικός

Ὅν.	je ἢ moi, ἐγώ,
Γεν.	de moi
Δοτ.	à moi, moi ἢ me
Αἰτ.	moi ἢ me
Ἄφ.	de moi

Πληθυντικός

nous, ἡμεῖς
de nous
à nous καὶ nous
nous
de nous

Β' Προσώπου.

Ἐνικός

Ὅν.	tu ἢ toi, σύ
Γεν.	de toi
Δοτ.	à toi, toi ἢ te
Αἰτ.	toi καὶ te
Ἄφ.	de toi

Πληθυντικός

vous, ὑμεῖς
de vous
à vous καὶ vous
vous
de vous

Γ' Προσώπου

Ἀρσενικόν.

Ἐνικός.

Ὅν.	il ἢ lui, αὐτός,
Γεν.	de lui
Δοτ.	à lui καὶ lui
Αἰτ.	lui ἢ le
Ἄφ.	de lui

Πληθυντικός.

ils ἢ eux, αὐτοί,
d'eux
à eux καὶ leur
eux καὶ les
d'eux

Θηλυκόν.

	Ἐνικός	Πληθυντικός
Ὅν.	elle	elles
Γεν.	d'elle	d'elles
Δοτ.	à elle καὶ lui	à elles καὶ leur
Αἰτ.	elle καὶ la	elles καὶ les
Ἄφ.	d'elle	d'elles

Παρατηρήσεις. Αἱ ἀντωνυμίαι je, tu, il, κτλ. εἶναι πάντοτε συνημμένοι μετὰ ρημάτων καὶ χρησιμεύουσιν ὡς ὑποκείμενα αὐτῶν· ὡς je parle ὁμιλῶ, tu chantes ᾄδεις, il dit λέγει. Συνημμένοι καλοῦνται ἐπ' ἴσης αἱ αἰτιατικαὶ me, te, le, la, nous, vous, les, ἔτι δὲ αἱ δοτικαὶ me, te, lui, nous, vous, leur, διότι καὶ αὗται συνάπτονται μετὰ ρημάτων ὡς ἔμμεσα ἀντικείμενα· αἱ δὲ αἰτιατικαὶ me, te, le, κτλ. ὡς ἔμμεσα ἀντικείμενα.

Αἱ ὀνομαστικαὶ moi, toi, lui, elle, nous, vous, eux, elles καὶ αἱ δοτικαὶ à moi, à toi, à lui, à elle, à elles, à vous à eux, κλ. λέγονται ἀπόλυτοι, διότι ἀπαντῶσι μόναι· ὡς à qui vous adressez-vous? πρὸς ποῖον ἀποτείνεσθε; à vous πρὸς ὑμᾶς· qui est venu? τίς ἦλθε;—moi ἐγώ.

Ἐὰν αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι ἦναι ἐν χρήσει ὡς ἀντικείμενα, α') ὅταν τὸ ρῆμα δὲν ἦναι προστακτικῆς ἐγκλίσεως καταφατικῆς, αἱ ἀντωνυμίαι τάσσονται πρὸ τοῦ ρήματος· ὡς je te le donne σοὶ τὸ δίδω, il me le dira θά μοι τὸ εἴπη.

Ἐὰν τὸ ρῆμα ἦναι προστακτικῆς ἐγκλίσεως, αἱ ἀντωνυμίαι τίθενται μετὰ τὸ ρῆμα· ὡς donnez-moi cela δότε μοι τοῦτο, dites-le lui εἴπετέ το εἰς αὐτόν.

Σημ. Ἀντὶ τοῦ tu χάριν εὐγενείας εἶναι ἐν χρήσει vous, ἀλλὰ τὸ ἐπίθετον μένει εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν, ὡς Paul vous êtes triste Παῦλε εἴσθε ἄθυμος.

69. Μετὰ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν κατατάσσονται καὶ τὰ ἄκλιτα μόρια en καὶ y.

Τὸ en εἶναι ἀντωνυμία, ὅταν τίθεται ἀντὶ τῶν de lui, d'elle, d'eux, d'elles· ὡς j'aime cet enfant, et j'en suis aimé, ἀγαπῶ τὸ παιδίον τοῦτο καὶ ἀγαπῶμαι παρ' αὐτοῦ· ἄλλως εἶναι ἐπίρρημα· ὡς j'en viens, ἔρχομαι ἐκείθεν ἢ πρόθεσις· ὡς je suis en France εἶμαι ἐν Γαλλίᾳ.

70. Τὸ y εἶναι ἀντωνυμία, ὅταν σημαίνει εἰς αὐτό, εἰς αὐτήν, εἰς αὐτάς, κτλ. ὡς l'affaire est importante, j'y donnerai tous mes soins ἢ ὑπόθεσις εἶναι σπουδαία, θὰ παρήσχω πᾶσαν φρον

τίδα ὑπὲρ αὐτῆς. Ἄλλως εἶναι ἐπίρρημα ὡς tu y cours τρέχεις ἐκεῖ.

Αὐτοπαθεῖς ἀντωνυμῖαι.

71. Αἱ αὐτοπαθεῖς ἀντωνυμῖαι σχηματίζονται ἐκ τῶν προσωπικῶν καὶ τῆς ἀορίστου ἀντωνυμίας même· ὡς moi-même ἐγὼ αὐτός, toi même σὺ αὐτός, lui même αὐτός ἐκεῖνος, κτλ. κλίνονται δ' ἀνάθροως.

Ἐνικός.

Πληθυντικός.

Ὅν. moi même
Γεν. de moi-même
Δοτ. à moi-même
Αἰτ. moi-même

nous mêmes ἡμεῖς αὐτοί.
de nous-mêmes
à nous-mêmes
nous-mêmes.

Οὕτω καὶ

toi-même, σὺ αὐτός,
lui même, αὐτός ἐκεῖνος
elle même, αὐτὴ ἐκεῖνη,
soi-même,

vous mêmes
eux-mêmes
elles mêmes.

Ἡ τριτοπρόσωπος κλίνεται ὡς ἐξῆς·

Ὅν. soi
Γεν. de soi
Δοτ. à soi καὶ se
Αἰτ. soi καὶ se

Ἡ se εἶναι σνημμένη, ἡ δὲ soi ἀπόλυτος. Εἶναι δ' ἐν χρήσει ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν, καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἀριθμῶν.

92. Ἄσκησις.

(Νὰ τεθῶσιν αἱ ἀντωνυμῖαι εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν, ὡς εἰς τὸ ἐξῆς παράδειγμα· je l'aime, je les aime, τὸν ἀγαπῶ, τοὺς ἀγαπῶ).

Nous le prions παρκαλοῦμεν αὐτόν. Tu me parles μοὶ ὁμιλεῖς. Il la frappe τὴν κτυπᾷ. Je te commande σὲ διατάττω. Je lui obéis ὑπακούω εἰς αὐτόν. Ils le regardent, τὸν παρατηροῦσι. Elle le craint τὸν φοβεῖται. Vous lui montrez δεικνύετε εἰς αὐτόν.

23. "Αδκνδς.

(Νά τεθῶσιν αἱ ἐξῆς φράσεις εἰς τὸν ἐνικὸν καὶ αἱ ἐν τῷ ἐνικῷ εἰς τὸν πληθυντικόν).

Elles nous invitent προσκαλοῦσιν ἡμᾶς. Tu les méprises περιφρονεῖς αὐτούς. Elles nous dirigeront θὰ διευθύνωσιν ἡμᾶς. Ils les frappaient ἔπληττον αὐτούς. J'y pense σκέπτομαι περὶ αὐτοῦ. J'en ai ἔχω ἐξ αὐτῶν. Tu les connais γνωρίζεις αὐτούς.

Δεικτικὰ ἀντωνυμίαι.

72. Αἱ δεικτικὰ ἀντωνυμίαι εἶναι.

Ἐνικός.		Πληθυντικός.	
Ἄρσενικόν.	Θηλυκόν.	Ἄρσ.	Θηλ.
ce, τοῦτο, ceci		ces	ces
cela, ἐκεῖνο		ceux	celles
celui, ἐκεῖνος	celle	ceux	celles
celui-ci, ἐκεῖνος	celle-ci	ceux-ci	
celui-là	celle-là.	celles-là	

Παραδείγματα.

Ce sera τοῦτο θὰ γείνη, c'est lui αὐτός εἶναι, ce qui arrive ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον συμβαίνει· celui qui viendra ἐκεῖνος ὅστις θὰ ἔλθῃ· ceux que vous voyez ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους βλέπετε· ce que nous entendons ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἀκούομεν.

73. Ἡ ἀπλῆ ce καὶ ἡ σύνθετος celui, celle, ceux, celles προτάσσονται τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν, qui, que, quoi, dont, ὡς δεικνύνται εἰς τὰ προηγούμενα παραδείγματα· ἄλλοτε ὁμοῦς ἀναφέρονται εἰς προηγούμενον οὐσιαστικόν, ὅπερ ἑλληνιστὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἄρθρου ὡς mon livre et celui de mon ami τὸ βιβλίον μου καὶ τὸ τοῦ φίλου μου.

74. Ὅταν ἦναι ἀνάγκη νὰ δειχθῇ ἀπόστασις, προστίθεται εἰς τὸ ce τὸ μόριον ci ἐπὶ τῶν πλησίον κειμένων προσώπων ἢ πραγμάτων ὡς ceci, τὸ δὲ là ἐπὶ τῶν μακρᾶν, ὡς cela· εἰς δὲ τὸ celui μεθ' ἐνωτικοῦ σημείου· ὡς celui-ci οὗτος, celui-là ἐκεῖνος, celle-ci αὐτή, celle-là ἐκεῖνη ἐκεῖ, ceux-ci, celles-ci αὐταὶ ἐδῶ, celles-la ἐκεῖναι ἐκεῖ, ceux-là ἐκεῖνοι ἐκεῖ.

24. Ἐδκεῖς.

(Νὰ τεθῶσιν αἱ ἀρμόδια ἀντωνυμίαι ὅπου εἶναι αἱ τελεῖαι)
εἰς τὰς ἐξῆς φράσεις).

...enfant τοῦτο τὸ παιδίον, ...messieurs οὗτοι οἱ κύριοι,
...femme ἡ γυνὴ αὕτη, ...amitié ἡ φιλία αὕτη, ...livre
τὸ βιβλίον τουτί, ...Je n'aime pas... δὲν ἀγαπῶ ἐκεῖνο, ...
est pour vous τοῦτο εἶναι δι' ὑμᾶς, ...qui me plaît ἐκεῖνο τὸ
ὅποσον μοὶ ἀρέσκει. Donnez-moi...ου... δότε μοι τοῦτο ἐδῶ
ἢ ἐκεῖνο. De plusieurs chapeaux...ου...ου... ἐκ πολ-
λῶν πέλων τοῦτον ἢ ἐκεῖνον, τούτους ἢ ἐκεῖνους. De plusieurs
plumes...ου...ου... Ἐκ πολλῶν γραφίδων τζύτην ἢ ἐκεῖ-
νην, ταύτας ἐδῶ ἢ ἐκεῖνας ἐκεῖ, ...est utile à vous... εἶναι
ὠφέλιμον εἰς ὑμᾶς.

Ἐντωνυμίαι κτητικά.

75. Αἱ κτητικά ἀντωνυμίαι σημερινοὶ κτησιν καὶ ἀντικαθιστιῶσι
πάντοτε προμνημονευθὲν οὐσιαστικόν. ὡς mon chapeau est meil-
leur que le vôtre ὁ πῆλός μου εἶναι καλλίτερος τοῦ ἰδικοῦ σου.
Ce champ est le mien ὁ ἀγρός οὗτος εἶναι ἰδικός μου, cette
maison est la tienne ἡ οἰκία αὕτη εἶναι ἰδική σας.

76. Αἱ κτητικά ἀντωνυμίαι εἶναι αἱ ἐξῆς.

Ἄρσενικόν.

Ἐνικός

Πληθυντικός

α'. προσ. le mien, ὁ ἰδικός μου,	les miens
β'. προσ. le tien, ὁ ἰδικός σου,	les tiens
γ'. προσ. le sien, ὁ ἰδικός του,	les siens
α'. προσ. le nôtre, ὁ ἡμέτερος,	les nôtres
β'. προσ. le vôtre, ὁ ὑμέτερος	les vôtres
γ'. προσ. le leur, ὁ ἰδικός των,	les leurs.

Θηλυκόν.

Ἐνικός.

Πληθυντικός.

la mienne,	les miennes,
la tienne,	les tiennes,
la sienne,	les siennes,
la nôtre,	les nôtres,
la vôtre,	les vôtres,
la leur.	les leurs.

77. *Παρατηρήσεις.* Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι οὐδέποτε εἶναι ἐν χρήσει ὡς ἐπίθετα. Ἡ ἔννοια τῆς κτήσεως δύναται νὰ ἐξενεχθῆ καὶ διὰ τοῦ ῥήματος être (εἶναι) καὶ τῶν ἀντωνυμιῶν à moi, à toi, à lui, à elle, à nous, à vous, à eux, à elles· ὡς à qui est ce livre? τίνος εἶναι τὸ βιβλίον τοῦτο; c'est à moi εἶναι ἰδικόν μου.

78. Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα συνοδεύουσι πάντοτε ὄνομα, ὡς notre jardin ὁ κήπος ἡμῶν, votre livre τὸ βιβλίον ὑμῶν, leurs maisons αἱ οἰκίαι αὐτῶν· αἱ δὲ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι οὐδέποτε συνοδεύουσι ὄνομα, ἐκτός τούτου προηγείται αὐτῶν ἄρθρον· ὡς ce cheval est le mien ὁ ἵππος οὗτος εἶναι ἰδικός μου.

Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι le nôtre, le vôtre φέρουσι πάντοτε περισπωμένην ἐπὶ τοῦ Ο, ὡς ce jardin est le nôtre ὁ κήπος οὗτος εἶναι ὁ ἰδικός μας, cette maison est la vôtre ἡ οἰκία αὕτη εἶναι ἡ ἰδική σας· τὰ δὲ κτητικὰ ἐπίθετα δὲν λαμβάνουσι περισπωμένην· π. χ. notre jardin, votre maison.

Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι, ὅταν εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὴν πληθυντικόν, σημαίνουσι συγγενεῖς, φίλους, οἰκογένειαν, ὀπαδούς, κτλ. π.χ. On n'est jamais trahi que par les siens οὐδέποτε προδίδεται τις παρ' ἄλλων ἢ τῶν ἀνθρώπων του,

25. Ἄσκησις.

(Νὰ γραφῶσιν ἐν τῷ πληθυντικῷ αἱ ἐξῆς φράσεις).

Ce jardin est le mien ὁ κήπος οὗτος εἶναι ἰδικός μου. Cette maison est la tienne ἡ οἰκία αὕτη εἶναι ἰδική σας. Cet encrier c'est le mien τὸ μελανοδοχεῖον τοῦτο εἶναι ἰδικόν μου. Ce cheval, c'est le sien ὁ ἵππος οὗτος εἶναι ὁ ἰδικός του. Cette écurie est la nôtre ὁ σταῦλος οὗτος εἶναι ἰδικός μας. Cette plume c'est la mienne ἡ γραφίς αὕτη εἶναι ἰδική μου. Cette place c'est la vôtre αὕτη ἡ θέσις εἶναι ἰδική σου. Ce puits, c'est le vôtre τοῦτο τὸ φρέαρ εἶναι τὸ ἰδικόν σου. Cette pomme, c'est la tienne τὸ μῆλον τοῦτο εἶναι ἰδικόν σου.

Ἄναφορικαὶ ἀντωνυμίαι.

79. Ἄναφορικαὶ ἀντωνυμίαι κκλοῦνται αἱ χρησιμεύουσαι εἰς τὸ νὰ συνδέσωσι μέρος τι τῆς φράσεως πρὸς ἀντωνυμίαν ἢ ὄνομα ὅπερ προηγείται καὶ ὀνομάζεται ἀνταποδοτικόν· ὡς Dieu qui a créé le

monde ὁ Θεὸς ὅστις ἐδημιούργησε τὸν κόσμον, les livres que j'étudie τὰ βιβλία ἅτινα σπουδάζω, celui dont je parle ἐκεῖνος περὶ οὗ ὁμιλῶ ὁ Θεὸς εἶναι ἀνταποδοτικὸν τοῦ qui, τὸ livres τοῦ que, τὸ δὲ celui τοῦ dont.

80. Αἱ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι εἶναι ἡ qui ὅστις, ἡτις, ἡ quoui ὅ,τι καὶ ἡ lequel ὅστις, laquelle ἡτις. Ἡ qui εἶναι κοινοῦ γένους ἡ δὲ quoui ἀμετάβλητος.

Κλίνονται δ' ὡς ἑξῆς·

Ὅν. qui,	ὅστις. ἡτις.	κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ.
Γεν. de qui,	ἡ dont,	οὐτινος, ἡστινος,
Δοτ. à qui,		ᾧτινι, ἡτινι,
Αἰτ. que		ὄντινα, ἡντινα.

Ὅν. quoui,	τί, ὅ,τι,
Γεν. de quoui,	οὐτινος,
Δοτ. à quoui,	ᾧτινι,
Αἰτ. quoui,	ὅ,τι.

Ἡ lequel, ὅστις, κλίνεται ὡς ἑξῆς·

Ἐνικόσ.

Πληθυντικός.

Ἀρσενικόν.

Ὅν. lequel
Γεν. duquel
Δοτ. auquel
Αἰτ. lequel

lesquels
desquels
auxquels
lesquels

Θηλυκόν.

Ἐνικόσ.

Πληθυντικός.

Ὅν. laquelle,
Γεν. de laquelle
Δοτ. à laquelle,
Αἰτ. laquelle,

lesquelles
desquelles
auxquelles
lesquelles.

Χρῆσις τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν.

81. Ἡ qui εἶναι ἐν χρήσει ὡς ὑποκείμενον ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων ὡς les lettres que j'ai écrites ἐπιστολαί, ἃς ἔχω, les hommes que j'ai vus, οἱ ἄνθρωποι, οὓς εἶδον.

Ἡ quoui εἶναι ἀμετάβλητος καὶ λέγεται μόνον ἐπὶ πραγμάτων ὡς il ne sait pas quoui dire ἀγνοεῖ τί νὰ εἴπῃ.

Ἡ dont, (οὐτινος, ἡστινος) εἶναι ἐν χρήσει ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν καὶ ἀριθμῶν προσώπων καὶ πραγμάτων, πάντοτε δ' ἔχει ἀν-

ταποδοτικόν, ὡς un plaisir dont on est assuré de se repentir τέρψις δι' ἣν εἰναι τις βέβαιος ὅτι θὰ μετανοήσῃ. Ὅταν σημαίνει καταγωγὴν, ἐφαρμόζεται μόνον εἰς πρόσωπα· ὡς la famille dont il descend ἡ οἰκογένεια ἐξ ἧς κατάγεται.

Ἐπὶ τόπου καὶ χρόνου εἶναι ἐν χρήσει ἡ οὐ, οὐδέποτε δ' ἐφαρμόζεται ἐπὶ προσώπων. Εἶναι κοινοῦ γένους καὶ δύναται ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς lequel, laquelle, κτλ, μετὰ προθέσεως· ὡς la ville où (dans laquelle) il demeure ἡ πόλις ἐν ἣ κατοικεῖ. Le jour où (pendant lequel) je suis arrivé ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἔφθασα.

Ἡ d'où εἶναι ἐν χρήσει ἀντὶ τοῦ dont πρὸς δῆλωσιν συμπεράσματος· ὡς c'est un fait, d'où je conclus, εἶναι γεγονός, ἐξ οὗ συμπεραίνω.

82. Αἱ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι χρησιμεύουσι καὶ ὡς ἐρωτηματικὰ καὶ ἐκτὸς τῆς αἰτιατικῆς que, ἣτις ἐρωτηματικῶς μένει qui· ὡς

α') qui? τίς; τίνα; quel? τί; Ἡ qui ἐπὶ προσώπων, ἡ δὲ que ἐπὶ πραγμάτων· οἷον qui êtes vous? τίς εἴσθε; qui cherchez-vous? τίνα ζητεῖτε; que cherchez vous? τί ζητεῖτε;

β') quel? quelle, ποῖος, ὁποῖός τις; ποία; ὁποία τις; quel homme est-ce? ὁποῖός τις ὁ ἀνὴρ;

γ') Lequel? laquelle? τίς ἐξ ὧν; laquelle avez vous achetée? τίνα ἐξ αὐτῶν ἠγοράσατε;

δ') quoi? τί; de quoi s'agit il? περὶ τίνος πρόκειται; de quoi parlez-vous? περὶ τίνος ὁμιλεῖτε; quoi de mieux? τί καλλίτερον;

26. Ἄσκησις.

(Νὰ προσδιορισθῇ καὶ γραφῇ ποῖον εἶναι τὸ ἀνταποδοτικόν εἰς τὰς ἐπομένας φράσεις).

Les poulets que nous avons vendus τὰ ὀρνίθια ἅτινα ἐπώλησαμεν. Voilà la maison dont je vous ai parlé ἰδοὺ ἡ οἰκία περὶ τῆς ὁποίας σὰς ὁμίλησα. L'arbre qui a été abattu, était le plus gros τὸ δένδρον τὸ ὁποῖον κατερρίφθη, ἦτο τὸ μεγαλύτερον. C'est moi qui vous en prie ἐγὼ σὰς παρακαλῶ δι' αὐτό. Le T. dont je vous ai raconté l'histoire ὁ T. οὗτινος σὰς διηγήθην τὴν ἱστορίαν. Parmentier, auquel nous devons la culture de la pomme de terre, était né à Amiens ὁ Παρμαντιέρος, εἰς ὃν ὀφείλομεν τὴν καλλιέργειαν τοῦ γεωμήλου, ἐγεννήθη ἐν Ἀμιένη.

27. Ἑσκηδίδις.

(Νὰ γραφῶσιν αἱ ἐπόμεναι φράσεις εἰς τὸ θηλυκόν.)

Le maître de qui depend notre sort ó δεσπότης ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται ἡ τύχη ἡμῶν. Les cousins desqueles vous avez reçu des nouvelles οἱ ἐξάδελφοι παρὰ τῶν ὁποίων ἐλάβετε εἰδήσεις. L'écoplier dont nous avons lu la composition ó μαθητῆς οὔτινος ἀνέγνωμεν τὴν σύνθεσιν. Le music en duquel on nous a vanté le talent ó μουσικός οὔτινος μᾶς ἐξύμνησεν τὸ προτέρημα. Auquel de mon père ou de mon cousin ferez-vous ce cadeau? εἰς ποῖον θὰ κάμητε αὐτὸ τὸ δῶρον, εἰς τὸν πατέρα μου ἢ τὸν ἐξάδελφόν μου;

28. Ἑσκηδίδις.

(Νὰ γραφῶσιν αἱ ἐξῆς φράσεις εἰς τὸν πληθυντικόν.)

La muraille à laquelle nous avons suspendu nos tableaux ó τοῖχος εἰς ὃν ἀνηρτήσαμεν τὰς εἰκόνας ἡμῶν. Le village vers lequel nous nous dirigeons τὸ χωρίον πρὸς ὃ διευθυνόμεθα. La rivière à travers laquelle il nous faut passer ó ποταμός διὰ μέσου τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ διαβῶμεν. L'atelier dans lequel mon père travaille τὸ ἐργαστήριον ἐν ᾧ ὁ πατήρ μου ἐργάζεται. Qui est ce qui? τίς; A qui écrivez-vous? πρὸς τίνα γράφετε; A qui est cette plume? τίνος εἶναι ἡ γραφικὴ αὕτη; De qui êtes-vous l'élève? τίνος μαθητῆς εἰσθε; Quel âge a cet enfant? τίνα ἡλικίαν ἔχει τὸ παιδίον τοῦτο;

Ἑσκηδίδις ἀντωνυμίας.

83. Αἱ ἀόριστοι ἀντωνυμίας παριστῶσι πρόσωπα ἢ πράγματα ἀόριστα π. χ. On frappe à la porte κάποιος κρούει τὴν θύραν· quelqu'un vous appelle κάποιος σᾶς καλεῖ.

Αἱ ἀόριστοι ἀντωνυμίας, αἱ ἀμετάβλητοι πάντοτε, εἶναι αἱ ἐξῆς· autrui ἄλλος, on τίς, personne οὐδεὶς, plusieurs πολλοί, quelconque ὅστισδήποτε, rien οὐδέν.

Αἱ δὲ μεταβαλλόμεναι κατὰ τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖον παριστῶσι, εἶναι αἱ ἐξῆς·

Ἄρσενικόν.

Ἐνικός.

aucun οὐδείς,
 certain τίς,
 chacun ἕκαστος,
 l'un ὁ μὲν,
 l'autre, ὁ δέ,
 l'un l'autre ἀλλήλων,
 nul οὐδείς,
 tout πᾶς,
 quelqu'un τίς,
 tel ὁ δεῖνα

Πληθυντικός.

aucuns,
 certains,
 les uns,
 les autres,
 les uns les autres,
 tous,
 quelques uns,
 tels.

Θηλυκόν.

Ἐνικός.

aucune,
 certaine,
 chaucune,
 l'une,
 l'autre,
 nulle,
 toute,
 quelqu'une,
 telle,

Πληθυντικός.

aucunes,
 certaines,
 les unes,
 les autres,
 toutes,
 quelqu'unes,
 telles.

Σημ. Αἱ λέξεις autre, aucun, certain, nul, tel, tout, plusieurs, εἶναι ποτὲ μὲν ἀόριστα ἐπίθετα, ποτὲ δὲ ἀόριστοι ἀντωνυμῖαι. Εἶναι ἀόριστα ἐπίθετα, ὅταν συνοδεύωσιν ὄνομα ἢ ἀντωνυμῖαν· ὡς aucun homme οὐδείς ἄνθρωπος, tout ce qui brille πᾶν ὅ,τι λάμπει.

Εἶναι ἀντωνυμῖαι, ὅταν λαμβάνωνται μετὰ ρήματος· ὡς tout est perdu τὸ πᾶν ἀπώλετο, plusieurs sont mort πολλοὶ ἀπέθανον.

Ἡ ἀντωνυμία tout ὡς οὐσιαστικὸν ἔχει πληθυντικόν.

Ἡ personne (πρόσωπον, ἄτομον) καὶ ἡ rien ὡς οὐσιαστικὰ ἔχουσι καὶ πληθυντικὸν ἀριθμόν· ὡς les personnes que vous voyez τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα βλέπετε· un rien l'effraie τὸ ἐλάχιστον πρᾶγμα τὸν τρομάζει.

84. Ὑπάρχει καὶ ἕτερον εἶδος ἀόριστων ἀντωνυμιῶν, αἵτινες εἶναι σύνθετοι ἐξ ἀντωνυμίας καὶ τοῦ συνδέσμου que· οἷον qui que ce soit ὅστισδήποτε, quoi que ce soit ὅ,τι δῆποτε, quoi que

vous fussiez δ,τι και αν προξήσετε, quel que soit votre mérite
 όποιαδήποτε και αν ή ή αξία ύμων.

29. "Αδκνίδς.

(Ν' ανικατασταθῶσιν αἱ τελεῖαι δι' άορίστου άντωννμίας άρμοδίως).

Il ne faut prendre ni retenir le bien...., δέν πρέπει νά
 λαμβάνητε μηδέ νά κρατήτε τὸ κτήμα τοῦ άλλου.—... preten-
 dent que les Danois ont decouvert l'Amέrique avant Christo-
 phe Colomb πολλοὶ δυσχυρίζονται ὅτι οἱ Δανοὶ άνεκάλυψαν τήν
 Ἄμερικὴν πρὸ τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου.—... ne sert de cour-
 rir, il faut partir á temps οὐδέν ὤφελει τὸ τρέχειν, πρέπει ν'
 αναχωρή τις έγκαιρως.—... ne viendra οὐδείς θά έλθῃ.—...
 est homme de bien aime sa patrie ὅστις δήποτε εἶναι αγαθὸς
 αγαπᾷ τήν πατρίδα του.—... dit λέγουσιν.—... vient έρχεται
 τις.—...est parti κάποιος άνεχώρησε.—... sont présents πάν-
 τες εἶναι παρόντες.

30 "Αδκνίδς.

(Νά γραφῶσιν αἱ έξῆς φράσεις εις τὸ θηλυκόν).

L'un de mes fils étudiera la musique ὁ εἷς τῶν υἱῶν μου θά
 σπουδάσῃ τήν μουσικήν.—Nul bienfaiteur ne doit compter sur
 la reconnaissance οὐδείς ευεργέτης ὀφείλει νά στηρίζεται έπι τῆς
 ευγνωμοσύνης.—Ces hommes se trompent l'un l'autre οἱ άν-
 θρωποι οὗτοι άπατῶσιν άλλήλους.—Tel qui rit vendredi, diman-
 che pleurera ὅστις γελά τήν Παρασκευήν, θά κλαύσῃ τήν Κυ-
 ριακήν.—Quelques uns des écoliers auront negligé leurs le-
 çons, τινές τῶν μαθητῶν θά έχωσιν άμελήσει τὰ μαθήματά των.
 —Ils ont gagné cinq francs chaenn έκέρδησαν πέντε φράγκα
 έκαστος.—Certains d'entre eux préféreraient la mort á la
 captivité τινές έξ αὐτῶν ήθελον προτιμήσει τῆς αἰχμαλωσίας τὸν
 θάνατον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Περὶ ῥήματος.

85. Παρεπόμενα τοῦ ῥήματος εἶναι ὁ ἀριθμὸς (nombre), τὸ πρόσωπον (la personne), ἡ ἔγκλισις (le mode), ὁ χρόνος (le temps), ἡ φωνὴ ἢ διάθεσις (la voix), ἡ συζυγία (la conjugaison).

Οἱ ἀριθμοὶ εἶναι δύο, ἐνικός (singulier), καὶ πληθυντικός (pluriel).

Τὰ πρόσωπα εἶναι τρία, πρῶτον (première), δεύτερον (seconde), καὶ τρίτον (troisième).

86. Αἱ διαθέσεις εἶναι τέσσαρες· ἐνεργητικὴ (active), παθητικὴ (passive), οὐδετέρη (neutre) καὶ αὐτοπαθῆς (réfléchie ἢ pronominale).

87. Αἱ συζυγίαι εἶναι τέσσαρες, διακρινόμεναι ἐκ τῆς καταλήξεως τῆς ἀπαρεμφάτου. Ἡ πρώτη λήγει εἰς er, οἷον parler ὁμιλεῖν, ἡ δευτέρα εἰς ir ὡς finir τελειοῦν, ἡ τρίτη εἰς oir, ὡς recevoir, καὶ ἡ τετάρτη εἰς re, ὡς rendre ἀποδίδειν.

88. Αἱ ἐγκλίσεις εἶναι πέντε, ἡ ὀριστικὴ (indicatif), ἡ ὑποθετικὴ (conditionnel), ἡ προστακτικὴ (impératif), ἡ ὑποτακτικὴ (subjonctif), καὶ ἡ ἀπαρέμφατος (infinitif).

89. Οἱ χρόνοι εἶναι ὀκτώ· ὁ ἐνεστώς (présent), ὁ παρατατικός (imparfait), ὁ ἀόριστος α' (passé défini), ὁ παρακείμενος (passé indéfini), ὁ ἀόριστος δεύτερος (passé antérieur), ὁ ὑπερσυντελικός (plus-que-parfait), ὁ ἀπλὸς μέλλων (futur simple), καὶ ὁ μέλλων β' ἢ σύνθετος μέλλων (futur composé ἢ antérieur).

90. Ὁ ἐνεστώς σημαίνει πρᾶξιν ἢ κατάστασιν γενομένην ἐν τῷ παρόντι· οἷον mon ami lit ὁ φίλος μου ἀναγινώσκει.

91. Ὁ παρατατικός σημαίνει πρᾶξιν ἢ κατάστασιν παρελθούσαν, ἥτις ἦτο σύγχρονος ἄλλης ἐπ' ἕτης παρελθούσης· ὡς il lisait lorsque j'entrâi ἀνεγίνωσκεν ὅτε εἰσῆλθον.

Εἶναι προσέτι ἐν χρήσει ἐπὶ πρᾶξεως ἢ καταστάσεως συνήθους· π. χ. il venait tous les jours ἤρχετο συνήθως καθ' ἑκάστην.

92. Ὁ ἀόριστος σημαίνει πρᾶξιν τετελεσμένην εἰς ὀρισμένην ἐποχὴν, μὴ συνεχομένην μετὰ τῆς παρούσης, ὡς je visitai Londres l'année dernière ἐπεσκέφθην τὸ Λονδίον τὸ παρελθὸν ἔτος. Il partit hier à 11 heures ἀνεχώρησε γθὲς κατὰ τὰς 11.

93. Ὁ παρακείμενος σημαίνει πρᾶξιν παρελθούσαν εἰς ἀόριστον ἐποχὴν, ἀλλὰ συνεχομένην μετὰ τῆς παρούσης· π. χ. j'ai lu ce

livre ανέγνων τὸ βιβλίον τοῦτο, je n'ai pas travaillé que très peu cette semaine ὀλίγον εἰργάσθην αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα. Nῦν δ' εἶναι ἐν χρήσει ὁ παρακείμενος ἀντὶ τοῦ ἀορίστου· ὡς je l'ai vu hier, τὸν εἶδον χθές.

94. Ὁ ἀόριστος β' σημαίνει πρᾶξιν τελεσθεῖσαν ἀμέσως πρὸ ἄλλης πράξεως παρελθούσης ὡς quand j'eus lu ce journal, je sortis ἀφ' οὗ ανέγνων τὴν ἑφημερίδα ταύτην, ἐξήλθον, quand j'eus fini ma besogne, j'allai me promener ἀφ' οὗ ἐτελείωσα τὴν ἐργασίαν μου ὑπῆγον νὰ περιπατήσω.

95. Ὁ ὑπερσεντελικὸς σημαίνει πρᾶξιν παρελθοῦσαν πρὸ πολλοῦ σχετικῶς πρὸς ἄλλην παρελθοῦσαν· π. χ. j'avais lu le journal, quand vous êtes entré, εἶχον ἀναγνώσει τὴν ἑφημερίδα, ὅτε εἰσήλθετε.

96. Ὁ ἀπλοῦς μέλλων σημαίνει πρᾶξιν γενησομένην ἐν τῷ μέλλοντι ἀορίστως καὶ ἄπαξ ὡς je chanterai demain θὰ ἄσω αὔριον. L'année prochaine j'entreprendrai un long voyage τὸ προσεχὲς ἔτος θὰ ἐπιχειρήσω μακρὸν ταξείδιον.

Σημ. Ἡ ἔκφρασις τῆς διαρκείας ἐκφέρεται διὰ προσθήκης τοῦ ἐπιρρήματος toujours πάντοτε, ὡς je le faire θὰ τὸ πράξω, je le ferai toujours θὰ τὸ πράττω.

97. Ὁ μέλλων β' ἢ σύνθετος μέλλων σημαίνει πρᾶξιν γενησομένην πρὸ ἄλλης μελλούσης πράξεως ἢ πρὸ ὀρισμένης ἐποχῆς· ὡς dès que j'aurai reçu de l'argent, j'achèterai une montre, ἔμὰ λάβω χρήματα θ' ἀγοράσω ὥρολόγιον· quand j'aurai terminé mon travail, j'en commencerai un autre ὅταν τελειώσω τὴν ἐργασίαν μου, θ' ἀρχίσω ἄλλην.

98. Οἱ χρόνοι τῶν ρημάτων διακροῦνται εἰς ἀπλοῦς καὶ συνθέτους. Ἀπλοὶ εἶναι ὁ ἐνεστώτης, ὁ παρατατικὸς, ὁ ἀόριστος, καὶ ὁ μέλλων α'. σύνθετοι δὲ οἱ λοιποί. Εἶναι δὲ σύνθετοι ἐκ τῶν δύο βοηθητικῶν ρημάτων avoir (ἔχειν) καὶ être (εἶναι) καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς. Τὰ πρόσωπα τῶν ρημάτων συνοδεύονται μετὰ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, je, tu, il, elle, nous, vous, ils, elles· ὡς je, chante, tu chantes, il chante, nous chantons, vous chantez, ils chantent, elles chantent, ἄδω, ἄδεις, ἄδει, ἄδομεν, ἄδετε, ἄδουσι.

Ὅταν δὲ τὸ ρῆμα ἔχῃ ὑποκείμενον, αἱ ὑποκειμενικαὶ ἀντωνυμίαι παραλείπονται· ὡς la femme parle ἡ γυνὴ ὁμιλεῖ, καὶ ὅχι la femme elle parle.

99. Εἰς ἕκαστον ρῆμα διακρίνονται ἡ ρίζα, καὶ ἡ κατάληξις· ρίζα εἶναι τὸ μέρος τοῦ ρήματος, τὸ ὅποσον δὲν μεταβάλλεται· εὐ

ρίσκεται δ' αὐτή, ἐὰν ἀποβληθῇ ἡ κατάληξις τῆς ἀπαρεμφάτου· ὡς εἰς τὰ ῥήματα aimer ἀγαπᾶν, finir τελειοῦν, recevoir δέχεσθαι, rendre ἀποδίδειν, ἡ ρίζα εἶναι aim, fin, recev, rend. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ῥήματα avoir καὶ être χρησιμεύουσιν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν ἄλλων ῥημάτων, προτάσσονται τῶν ἄλλων συζυγιῶν.

Σχηματισμὸς τοῦ avoir ἔχειν.

INDICATIF

Présent. ἐνιόχῃ

J'ai ἔχω.

tu as

il, elle a

nous avons

vous avez

ils, elles ont

Imparfait Παρατακτικῆς

J'avais εἶχον

tu avais

il, elle avait

nous avions

vous aviez

ils, elles avaient,

Passé défini ἀοριστικῆς

J'eus, ἔσχον

tu eus

il, elle eut

nous eûmes

vous eûtes

ils, elles eurent.

Passé indéfini Παρασυνήκτου

J'ai eu ἔχω λάβει

la as eu

il, elle a eu

nous avons eu

vous avez eu

ils, elles ont eu.

Passé antérieur ἀοριστικῆς β'

J'eus eu ἔσχον

tu eus eu

il, elle eut eu

nous eûmes eu

vous eûtes eu

ils, elles eurent eu.

Plus-que-parfait ὑπερσυνήκτου

J'avais eu, εἶχον λάβει

tu avais eu

il, elle avait eu

nous avions eu

vous aviez eu

ils, elles avaient eu

Futur

J'aurai, θὰ ἔχω

tu auras

il, elle aura

nous aurons

vous aurez

ils, elles auront

Futur antérieur

J'aurai eu

tu auras eu

il, elle aura eu

nous aurons eu

vous aurez eu

ils, elles auront eu

Conditionnel

Présent

J'aurais, θὰ εἶχον

tu aurais

il, elle aurait

nous aurions

vous auriez
ils, elles auraient—auré

Passé

J'aurais eu ἢ εἶχον λάβει

tu aurais eu

il, elle aurait eu

nous aurions eu

vous auriez eu

ils, elles auraient eu

ἢ ἄλλως,

J'eusse eu

tu eusses eu

il, elle eût eu

nous eussions eu

vous eussiez eu

ils, elles eussent eu

Impératif.

Présent.

aie, ἔχε

ayons, ἄς ἔχωμεν

ayez., ἔχετε.

Subjonctif

Présent ἢ Futur

que j'aie, νὰ ἔχω

que tu aies

qu'il, qu'elle ait

que nous ayons

que vous ayez

qu'ils, qu'elles aient.

Imparfait.

que j'eusse, νὰ εἶχον

que tu eusses

qu'il, qu'elle eût

que nous eussions

que vous eussiez

qu'ils, qu'elles eussent

Passé

que j'aie eu, νὰ ἔχω λάβει

que tu aies eu

qu'il, qu'elle ait eu

que nous ayons eu

que vous ayez eu

qu'ils, qu'elles aient eu

Plus que parfait

que j'eusse eu, νὰ εἶχον λάβει

que tu eusses eu

qu'il, qu'elle eût eu

que nous eussions eu

que vous eussiez eu

qu'ils, qu'elles eussent eu

Infinitif

Présent

avoir, ἔχειν.

Passé

avoir eu, σχεῖν.

Participe

Présent

ayant, ἔχων.

Passé

eu, ἐσχημένος

eue, ἐσχημένη

ayant eu, σχών.

Σημ. 1. Τὰ ρήματα avoir καὶ être δὲν εἶναι πάντοτε βοηθητικά. Πολλοὶ εἶναι ἐν χρήσει ὡς ἀνεξάρτητα ρήματα. Τοῦτο δὲ γίνεται, ὅταν τὸ avoir σημαίνει κτήσιν, καθήκον, ὑποχρέωσιν· ὡς il a un jardin ἔχει κήπον. Nous avons à travailler πρέπει νὰ ἐργασθώμεν. Καὶ ὅταν τὸ être σημαίνει ἀπόλυτον ὑπαρξιν ἢ ὅταν χρησιμεύῃ εἰς σύνδεσιν τοῦ κατηγορουμένου μετὰ τοῦ ὑποκειμένου ὡς Dieu est ὁ Θεὸς ὑπάρχει, l'homme est mortel ὁ ἄνθρωπος εἶναι θνητός

Σημ. 2 Ὡς τὸ avoir καὶ être καὶ ἄλλα τινὰ ρήματα χρησιμεύουσι μετ' ἀπαρεμφάτου ὡς βοηθητικά· τοιαῦτα εἶναι τὸ de-voir ὀφείλειν, aller ὑπάγειν, venir ἔρχεσθαι· ὡς je vais lire θ' ἀναγνώσω μετ' ὀλίγου, il va tomber θὰ πέσῃ, il vient d' arriver ἔφθασε πρὸ ὀλίγου, nous venons de dire εἴπομεν πρὸ ὀλίγου.

31 Ἄσκησις.

(Νὰ σχηματισθῶσι τὰ ἑξῆς ρήματα μετὰ τῶν ὀνομάτων).

Avoir raison ἔχω δίκαιον, avoir tort ἔχω ἄδικον, avoir faim πεινῶ, avoir soif διψῶ avoir de la bonne volonté ἔχω καλὴν θέλησιν, avoir mal à la tête κεφαλαλγῶ, avoir froid ριγῶ, εἰς τοὺς χρόνους τῆς ὀριστικῆς.

32 Ἄσκησις.

(Γράψατε τίνος χρόνου προσώπου καὶ τίνος ἀριθμοῦ εἶναι τὰ ἑξῆς ρήματα).

Il eut, tu as, nous a vonseu, vous eûtes, j'aurai, j'aurais, j'ai eu, vous avez, il avait eu, les enfants eurent, ils ont, elle avait, elle a eu. il aura eu, elle avait eu.

Σχηματισμὸς τοῦ βοηθητικοῦ ρήματος être εἶναι.

INDICATIF.

Présent

Ja suis, εἶμαι
tu es=é
il, elle est=т
nous sommes
vous êtes
ils, elles sont.

Imparfait

J' étais, ἦμην
tu étais
il, elle était
nous étions

vous étiez
ils, elles étaient=été
Passé défini
Je fus, ὑπῆρξα
tu fus
il, elle fut
nous fûmes
vous fûtes
ils, elles furent=fur.
Passé indéfini
J'ai été, ἔχω ὑπέρξει.
tu as été

il, elle a été
nous avons été
vous avez été
ils, elles ont été.

Passé antérieur

J'eus été
tu eus été
il, elle eut été
nous eûmes été
vous eûtes été
ils, elles eurent été,

Plus-que-parfait

J'avais été, εἶχον ὑπάρξει
tu avais été
il, elle avait été
nous avions été
vous aviez été
ils, elles avaient été.

Futur

Je serai, θὰ ἦμαι
tu seras
il, elle sera
nous serons
vous serez
ils, elles seront

Futur passé

J'aurai été, θὰ ἔχω ὑπάρξει
tu auras été
il, elle aura été
nous aurons été
vous aurez été
ils, elles auront été.

*Conditionnel**Présent*

Je serais, θὰ ἦμην
tu serais
il, elle serait
nous serions
vous seriez
ils, elles seraient.

Passé

J'aurais été, θὰ εἶχον ὑπάρξει
tu aurais été
il, elle aurait été
nous aurions été
vous auriez été
ils, elles auraient été,
'Ο αὐτός καὶ ἄλλως.

J'eusse été
tu eusses été
il, elle eût été
nous eussions été
vous eussiez été
ils, elles eussent été.

Impératif

sois, ἔσο
soyons, ἔσθε
soyez, ἔστε.

*Subjonctif**Présent ἢ futur*

que je sois, νὰ ἦμαι
que tu sois
qu'il, qu'elle soit
que nous soyons=soa-ion
que vous soyez=soa-ie
qu'ils, qu'elles soient=soi.

Imparfait

que je fusse, νὰ ἦμην
que tu fusses
qu'il, qu'elle fût
que nous fussions
que vous fussiez
qu'ils, qu'elles fussent.

Passé

que j'aie été, νὰ ἔχω ὑπάρξει
que tu aies été
qu'il, qu'elle ait été
que nous ayons été
que vous ayez été
qu'ils, qu'elles aient été

Plus que parfait
 que j eusse été, να εἶχον
 ὑπαρξεί
 que tu eusses été
 qu'il qu'elle eût été
 que nous eussions été
 que vous eussiez été
 qu'ils qu'elles eussent
 été.

Infinif
Présent
 être, εἶναι
Passé
 avoir été, ὑπάρξει.
Participe
Présent
 étant, ὄν, οὔσα ὄν,
Passé
 été, (ἄνευ θηλυκοῦ).

Περὶ τῆς χρήσεως τοῦ être

Σημ. Τὸ ρῆμα être εἶναι ἐν χρήσει,
 α') ὅπως σημαίνει ὑπαρξίν, συνθήκην, ὡς être ou ne pas être
 ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν.

β') ὡς βοηθητικὸν πρὸς σχηματισμὸν τῶν χρόνων τῶν παθητικῶν
 ρημάτων ὡς je suis aimé ἀγαπῶμαι.

γ') Πρὸς σχηματισμὸν τῶν συνθέτων χρόνων πάντων τῶν μέσων
 ρημάτων καὶ τινων οὐδετέρων ὡς je me suis flatté κολακεύομαι.

33. Ἄσκησις.

(Νὰ γραφῆ τίνος χρόνου, προσώπου καὶ ἀριθμοῦ
 εἶναι τὰ ἐξῆς ρήματα).

Il est, il eut, il eut été, je serai, il était, il a été, elle
 fut, tu es nous serons. tu as été, ils seront, il avait été,
 vous serez, ils sont, vous êtes. que je sois, soyez.

100. Τὸ ρῆμα être συμφωνεῖ κατὰ πρόσωπον καὶ ἀριθμὸν πρὸς
 τὸ ὑποκείμενον αὐτοῦ· π.χ. il est, vous êtes, ils sont, κτλ.

101. Ὄταν τὸ ρῆμα être ἔχῃ δύο ἢ πλείονα ὑποκείμενα ἐνι-
 κοῦ ἀριθμοῦ, τίθεται κατὰ γ' πληθυντικὸν πρόσωπον· ὡς Pierre
 et Paul sont malades ὁ Πέτρος καὶ ὁ Παῦλος εἶναι ἀσθενεῖς.

102. Τὸ κατηγορούμενον συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν πρὸς
 τὸ ὑποκείμενον τοῦ ρήματος· π.χ. le fruit est mûr ὁ καρπὸς εἶναι
 ὄριμος, les poires sont bonnes τὰ ἄπια εἶναι καλά, l'air est pur
 ὁ ἀήρ εἶναι καθαρὸς, l'eau est fraîche τὸ ὕδωρ εἶναι δροσερόν.

103. Ὄταν ὑπάρχωσι δύο ἢ πλείονα ὑποκείμενα ἐνικοῦ ἀριθμοῦ,
 τὸ κατηγορούμενον ἐκφέρεται πληθυντικῶς· ὡς cet abricot et ce

raisin sont excellents τὸ βερίκοκκον τοῦτο καὶ ἡ σταφυλὴ αὕτη εἶναι ἐξάριετα.

ἜΑδκηδῖς.

(Νὰ σχηματισθῶσι τὰ ἐπόμενα ῥήματα μετὰ τῶν ἐπιθέτων).

Etre attentif εἶμαι προσεκτικός, être heureux εἶμαι εὐτυχής, être obéissant εἶμαι ὑπήκοος.

35 ἜΑδκηδῖς.

(Νὰ γραφῶσι τὸ κατηγορούμενον καὶ τὸ ῥῆμα κατὰ τοὺς ἀνωτέρω κανόνας).

Ce monument était spacieux τὸ μνημεῖον τοῦτο ἦτο εὐρύχωρον. Ces monuments . . . , cette église . . . , ὁ εὐρύχωρος αὗτος ναός. Ces églises . . . , οἱ εὐρύχωροι οὗτοι.—Le pré sera vert, ὁ λειμὼν θὰ ἦναι πράσινος la prairie . . . , les prairies . . . , οἱ λειμῶνες θὰ ἦναι πράσινοι.—Le chemin fut court ὁ δρόμος ὑπῆρξε βραχύς, les chemins . . . , la routé . . . , ἡ ὁδός . . . , Les routes . . . —Le lion est vieux ὁ λέων εἶναι γέρον, Les lions . . . la lionne . . . les lionnes . . .

36. ἜΑδκηδῖς.

(Νὰ τεθῆ τὸ ῥῆμα συμφώνως πρὸς τὸ ὑποκείμενον καὶ τὸ κατηγορούμενον ἢ τὰ ὑποκείμενα κατὰ τοὺς ἀνωτέρω κανόνας).

Je suis malade εἶμαι ἀσθενής, Pierre et Paul . . . —Il est vert εἶναι πράσινον, la forêt et la prairie . . . —Il était rusé, ἦτο πικνοῦργος, le singe et le renard . . . —Il sera acide θὰ ἦναι ἄξιονον, la cerise (τὸ κεράσιον) et la groseille (φραγκοστάφυλον). . . —Il est étroit εἶναι στενός, les chemins (οἱ δρόμοι) . . . —Il fut mûr (ῥοιμος), l'abricot et la pêche . . . —J'avais été laborieux (ἐργατικός), le charpentier et le menuisier . . . , ὁ ξυλουργός καὶ ὁ λεπτοουργός εἶχον ὑπάρξει ἐργατικοί.—Il a été tendre ὑπῆρξε τρυφερός, les carottes . . . —Il aura été acerbé θὰ ἦναι στυφός, le coïns et la nèfle . . . τὸ κυδώνιον καὶ τὸ μέσπιλον θὰ ἦναι στυφά.

Πρώτη συζυγία τῶν εἰς *er* ληγόντων ρημάτων.
parler, ὁμιλεῖν· ρίζα *parl* κατάληξις *er*.

INDIKATIF.

Present.

Je parle ὁμιλῶ,
 tu parles
 il, elle parle
 nous parlons
 vous parlez
 ils, elles parlent.

Imparfait

Ja parlais, ὁμιλοῦν,
 tu parlais
 il, elle parlait.
 nous parlions
 vous parliez
 ils, elles parlaient.

Passé défini

Je parlai, ὁμίλησα
 tu parlas
 il, elle parla
 nous parlâmes=am
 vous parlâtes=at
 ils, elles parlèrent=er

Passé indéfini

J'ai parlé, ἔχω ὁμιλήσει
 tu as parlé
 il, elle a parlé
 nous avons parlé
 vous avez parlé
 ils, elles ont parlé.

Passé antérieur

J'eus parlé, ὁμίλισα,
 tu eus parlé
 il, elle eut parlé
 nous eûmes »
 vous eûtes »
 ils, elles eurent parlé,

Plus-que parfait.

J'avais parlé εἶχον ὁμιλήσει,
 tu avais parlé
 il, elle avait parlé
 nous avions parlé
 vous aviez parlé
 ils, elles avaient parlé.

Futur.

Je parlerai, θὰ ὁμιλήσω,
 tu parleras
 il, elle parlera
 nous parlerons
 vous parlerez
 ils, elles parleront.

Futur antérieur

J'aurai parlé θὰ ἔχω ὁμι-
 λήσει,
 tu auras parlé
 il, elle aura parlé
 nous aurons parlé
 vous aurez parlé
 ils, elles auront parlé.

Conditionnel

Présent.

Je parlerais θὰ ὁμιλοῦν,
 tu parlerais
 il, elle parlerait
 nous parlerions
 vous parleriez
 ils, elles parleraient=er

Passé.

J'aurais parlé, θὰ εἶχον ὁμι-
 λήσει,
 tu aurais parlé
 il, elle aurait parlé
 nous aurions parlé

vous auriez parlé
ils, elles auraient parlé.

ἢ ἄλλως

J'eusse parlé
tu eusses parlé
il, elle eût parlé
nous eussions parlé
vous eussiez parlé
ils, elles eussent parlé.

Impératif.

parle *ὀμίλει*
parlons, *ἄς ὀμιλῶμεν*
parlez *ὀμιλεῖτε*

Subjonctif.

Présent ἢ Futur

que je parle, *νὰ ὀμιλῶ.*
que tu parle
qu'il, qu'elle parle
que nous parlions
que vous parliez
qu'ils elles parlent.

Imparfait.

que je parlasse *νὰ ὀμιλοῦν*
que, tu parlasses
qu'il elle parlât
que nous parlussions
que vous parlassiez
qu'ils elles parlassent=as.

Passé.

que j'ai parlé
que tu aies parlé
qu'il, qu'elle ait parlé, *νὰ*
ἔχω ὀμιλήσει.
que nous ayons parlé
que vous ayez parlé
qu'ils, qu'elles aient parlé.

Plus-que-parfait.

que j'eusse parlé *νὰ εἶχον*
ὀμιλήσει
que tu eusses parlé
qu'il, qu'elle eût parlé
que nous eussions parlé
que vous eussiez parlé
qu'ils, qu'elles eussent
parlé.

Infinitif.

Présent.

parler, *ὀμιλεῖν.*

Passé.

avoir parlé, *ὀμιλήσει,*

Participe

Présent.

parlant, *ὀμιλῶν, οὔσα, οὔν,*

Passé.

parlé parlée
ayant parlé *ὀμιλήσας,*
σασ, αν.

37. Ἄσκησις

(*Νὰ προσδιορισθῇ τίνας προσώπου, τίνας ἀριθμοῦ, τίνας χρόνου καὶ τίνας ἐγκλίσεως καὶ συζυγίας εἶναι τὰ ἑξῆς ῥήματα).*

Tu aimes *ἀγαπᾷς*, je donnais *ἔδιδον*, tu travailleras *θὰ ἐργασθῆς*, nous lavons *νίπτομεν*, j'ai amassé *ἔχω σωρεύσει*, nous informerons *θὰ πληροφορήσωμεν*, qu'elle chante *ἄς ἄσῃ*, vous aviez placé *εἶχετε θέσει*.

38 Ἔκθεσις.

(Νὰ τεθῶσι τὰ ἐν ταῖς παρενθέσεσι ῥήματα εἰς τὸν ἐνεστώτα τῆς ὀριστικῆς).

Nous (habiter) la campagne κατοικοῦμεν εἰς τὴν ἐξοχὴν. — Je (raconter) une histoire διηγοῦμαι ἱστορίαν. — Les enfants (crier) à tue-tête τὰ παιδιὰ κραυγάζουσι μεγαλοφώνως. — Nous (passer) notre temps διερχόμεθα τὸν καιρὸν ἡμῶν. — Tu (prier) Dieu παρακαλεῖς τὸν Θεόν. Nous (honorer) nos parents τιμῶμεν τοὺς γονεῖς ἡμῶν. — Vous (mépriser) les méchants περιφρονεῖτε τοὺς κακοὺς. — La poule (couver) ses oeufs ἡ ὄρνις ἐπωάζει τὰ ὄα τῆς. — Vous (nettoyer) votre fusil καθαρίζετε τὸ ὄπλον ὑμῶν. — Elle (planter) des haricots αὕτη φυτεύει φασιόλους.

39 Ἔκθεσις.

(Νὰ τεθῶσι τὰ ῥήματα εἰς τὸν παρατατικὸν τῆς ὀριστικῆς).

Nous (éveiller) les enfants ἡγείρομεν τὰ παιδιὰ. — Nous (traverser) la rivière διηρχόμεθα τὸν ποταμόν. — Il (parler) plusieurs langues ὠμίλει πολλὰς γλώσσας. — Les canards (jouer) dans la mare αἱ νῆσσοι ἐπαιζον ἐν τῷ τενάγει, Les herbes (pousser) dans les champs τὰ χόρτα ἐβλάστανον εἰς τοὺς ἀγρούς. — Nous (sommeiller) depuis longtemps ἐκοιμώμεθα ἀπὸ πολλοῦ χρόνου. — Je (travailler) de bon coeur εἰργαζόμην προθύμως. — Elle (broder) des mouchoirs ἐκέντα ρινόμακτρα. — Tu (prier) pour lui παρεκάλεις ὑπὲρ αὐτοῦ. — Vous (tromper) tout le monde ἡπατάτε ὅλον τὸν κόσμον.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ῥημάτων τῆς πρώτης συζυγίας.

104. Τὰ εἰς *cer* λήγοντα ῥήματα, ὡς *percer* διατρύψαν, *menacer* ἀπειλεῖν, πρὸς διατήρησιν τῆς μαλακῆς προφορᾶς τοῦ *C* γράφονται μὲ ὑπόστιξιν ὑπὸ τὸ *C* (*ç*) πρὸ τῶν φωνηέντων *a* καὶ *O*. π.χ. nous menaçons ἀπειλοῦμεν, je menaçais, tu menaçais, il menaçait, ἡπειλοῦν, εἰς, εἰ, je menaçai, tu menaças, il menaçā · ἡπείλησα, ἡπείλησας, ἡπείλησε, κτλ.

(Νὰ σχηματισθῶσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὰ ῥήματα *avancer* προχωρεῖν, *commencer* ἀρχεσθαι, *effacer* ἐξαλείφειν, *lancer* ρίπτειν, *placer* θέτειν, *pincer* νύσσειν (τσιμπᾶν).

40 "Αδκνδς.

(Νὰ τεθῆ ἕκαστον ρῆμα εἰς τὸν ἐν τῇ παρενθέσει
δεικνύμενον χῶρον).

La mère (bercer, παρατ. τῆς ὀριστ.) son enfant ἢ μήτηρ ἀπεκοίμιζε τὸ τέκνον τῆς.—Nous (devancer, ἀορ. ὄρ.) nos compagnons ὑπερέβημεν τοὺς συντρόφους ἡμῶν.—Nous (forcer ἀορ. ὄρ.) nos amis à renoncer à leur entreprise ἠναγκάσαμεν τοὺς φίλους ἡμῶν νὰ παραιτήσωσι τὴν ἐπιχείρησίν των.—La crainte (glacer παρατ. ὄρ.) tous les coeurs ὁ φόβος ἐπάγωνεν ὄλας τὰς καρδίαις.—Nous (avancer, ἀορ. α') de quelques pas προσέβημεν κατὰ τινα βήματα.—Dieu (exaucer ἀορ. α' ὄρ.) nos vœux ὁ Θεὸς εἰσήκουσε τὰς δεήσεις ἡμῶν.—Nous (ensemencer, παρατ. ὄρ.) nos terres avec plus de soin que nous les (ensemencer, παρατ. ὄρ.) autre fois ἐσπείρομεν τὰς γαίας μετὰ πλείονος φροντίδος ἢ ὅσον τὰς ἐσπείρομεν ἄλλοτε.

105. Τὰ εἰς ger λήγοντα ρήματα ὡς juger κρίνειν, λαμβάνουσιν ὁ ἄφωνον πρὸ τῶν φωνηέντων α καὶ ο π. χ. nous jugeons κρίνομεν, je jugeai ἔκρινα, κτλ.

41 "Αδκνδς.

Nà γραφῶσι τὰ ρήματα changer μεταβάλλειν, diriger διευθύνειν songer ὀνειρεύεσθαι, soulager ἀνακουφίζειν, negliger ἀμελεῖν interroger ἐρωτᾶν εἰς τὸ α' πληθυντικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς τὰ δὲ lancer ρίπτειν, remplacer ἀντικαθιστᾶν, écorcer ἀποφλοιοῦν, εἰς τὸ γ' πληθυντικὸν τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς.

42 "Αδκνδς.

(Νὰ γραφῆ ἕκαστον ρῆμα εἰς τὸν ἐν ταῖς παρενθέσει χῶρον).

Vous nous (obliger ἀορ. τῆς ὀριστ.) beaucoup ὑπεχρεώσατε ἡμᾶς πολὺ.—Nous (partager, ἐνεστ. ὀριστ.) notre superflu avec les pauvres μοιράζομεν τὰ περισσεύματα ἡμῶν μετὰ τῶν πτωχῶν.—Il (négliger παρατ. ὀριστ.) souvent son devoir ἡμέλει πολλάκις τὸ καθήκον του.—Vous (manger ὑπερσ. ὄρ.) εἴχετε φάγει.—Tu (corriger μελ. α') votre conduite θὰ διορθώσης τὴν διαγωγὴν σου.

106. Τὰ εἰς eler καὶ eter ρήματα ἐν τῇ ἀπαρεμφάτῳ λήγοντα γράφονται μὲ δύο l ἢ δύο t πρὸ e ἀφώνου π.χ. j' appelle, tu appelle, j' appellerai, tu appelleras, κτλ. εἰς πᾶσαν ἄλλην περιπτώσειν γράφονται μὲ ἐν l ἢ t. ὡς appeler, nous jetons, je jetai, κτλ.

Σχηματίσατε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὰ ρήματα épeler, projeter, rejeter, atteler, chanceler, étinceler..

³Εξαίρεσις. Ρήματά τινα λήγοντα εἰς eler καὶ eter ὡς celer, congeler, geler, acheter, épousseter ἀντὶ νὰ διπλασιάζωσι τὸ l ἢ t γράφονται μὲ ἐ ἀνοικτὸν πρὸ τοῦ l ἢ t. ὡς j' achète, ἀγοράζω, j' achèterai, que j' achète, je pèle μαδῶ, je pèlerai, κτλ.

43. Ἔσκησις.

Σχηματίσατε τὰ ρήματα renouveler ἀνανεοῦν, interjeter ἐκκαλεῖν ἀπόφασιν, feuilleter φυλλομετρεῖν, εἰς τὸν ἐνεστώτα καὶ τὸν μέλλοντα· θέσατε δ' ἕκαστον ρῆμα εἰς τὸν ἐν ταῖς παρενθέσεσι χρόνον εἰς τὰς ἐξῆς φράσεις, écris moi s' il (geler, ἐν. ὄρ.) dans ton pays γράψον μοι ἂν ἦναι πάγος εἰς τὸν τόπον σου.—Les vignes (geler παρὰτ. ὄρ.) souvent αἱ ἀμπέλοι ἐπήγνυοντο πολλάκις.—Mes soeurs (acheter, ἐν. ὄριστ.) aujourd' hui des robes ou elles en (acheter μέλ.) demain αἱ ἀδελφαί μου ἀγοράζουσι φρορέματα σήμερον ἢ θ' ἀγοράσωσιν αὔριον.

107. Τὰ ἔχοντα e ἀφώνον εἰς τὴν παραλήγουσαν τῆς ἀπαρεμφάτου ὡς semer σπείρειν, ἀντικαθιστῶσι τὸ e ἀφώνον δι' ἐ ἀνοικτοῦ πρὸ ἀφώνου συλλαβῆς, ὡς je sème, tu sèmeras κτλ.

Οὕτω σχηματίζονται καὶ τὰ ρήματα amener προσάγειν, achever περαίνειν, lever ὑψοῦν, enlever ἀφαιρεῖν.

44. Ἔσκησις.

(Νὰ τεθῶσι τὰ ρήματα εἰς τὸν ἐν ταῖς παρενθέσεσι δεικνύμενον χρόνον).

Les taupes (soulever ἐν. ὄρ.) la terre à mesure qu'elles creusent leurs galeries souterraines οἱ ἀσπάλακες ἀνυψοῦσι τὴν γῆν (τὸ χῶμα) καθ' ὅσον κοιλιάνουσι τὰς ὑπογείους στοάς των.—Le printemps (ramener ἐν. ὄρ.) les travaux des champs interrompus pendant l'hiver τὸ ἔαρ ἐπαναφέρει τὰς ἐργασίας τῶν ἀγρῶν, τὰς διακοπέσας τὸν χειμῶνα.—Les cultivateurs (semer ἐν. ὄρ.) le blé, soit d'une seule main en allant et de l'autre en revenant ou encore ils (semer ἐν. ὄρ.) des deux mains à la

fois, οί γεωργοί σπείρουν τὸν σῖτον εἴτε διὰ μιᾶς μόνης χειρὸς πο-
ρευόμενοι καὶ διὰ τῆς ἄλλης ἐπανερχόμενοι ἢ ἀκόμη καὶ μὲ τὰς
δύο χεῖρας συγχρόνως.

108 Εἰς τὰ ρήματα, τὰ ἔχοντα θ κλειστὸν εἰς τὴν παραλήγου-
σαν τῆς ἀπαρεμφάτου, ὡς altérer ἀλλοιοῦν, po-séder κατέχειν,
τὸ ἔ κλειστὸν ἀντικαθιστᾶται δι' ἑ ἀνοικτοῦ πρὸ ἀφώνου συλλαβῆς
ἐκτὸς εἰς τὸν μέλλοντα καὶ τὴν ὑποθετικὴν, ὅπου διατηρεῖται τὸ ἑ
κλειστὸν. π.χ. je possède, tu possèdes, il possède, κατέχω. εἰς,
ει. Οὕτω σχηματίζονται τὰ ρήματα céder ὑποχωρεῖν, répéter
ἐπαναλαμβάνειν, espérer ἐλπίζειν, κτλ.

45. "Αδκιδις.

(Νὰ γραφῆ ἕκαστον ρῆμα κατὰ τὸν ἐν τῇ παρενθέσει
δεικνυόμενον χρόνον.)

Je vous (répéter ὁρ. ἐν.) que la terre est ronde comme une
boule σᾶς ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἡ γῆ εἶναι στρογγύλη ὡς σφαῖρα.—
L'huile trop vieille (s'altérer, ὁρ. ἐν.) et prend un mauvais
g o ù t τὸ πολὺ παλαιὸν ἔλαιον ἀλλοιοῦται καὶ λαμβάνει κακὴν
γεῦσιν.— Le jeune chêne (végéter, μέλ.) longtemps avant
qu'il (s'élève, Ἐν Ὁρστ.) ἡ νέα δρυς βλαστάνει πολὺν χρόνον,
πρὶν ὑψωθῆ.— En Egypte le fils (succéder Ὁρ. Παρατ.) tou-
jours à son père dans la profession ἐν Αἰγύπτῳ ὁ υἱὸς διεδέχετο
τὸν πατέρα πάντοτε εἰς τὸ ἐπάγγελμά του.

109. Τὰ εἰς oyer καὶ uyer ρήματα τρέπουσι τὸ y εἰς i πρὸ θ
ἀφώνου. π.χ. ployer κάμπτειν, je ploie, tu plois, κτλ.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον σχηματίζονται τὰ déployer ἀναπτύσ-
σειν, essayer σπογγίζειν, appuyer στηρίζειν, ennuyer ἐνοχλεῖν.

110. Τὰ εἰς ayer κατὰ τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν διατηροῦσι
πανταχοῦ τὸ y. π. χ. payer πληρώνειν, je paye, je balayé σα-
ρώνω.

Οὕτω σχηματίζονται καὶ τὰ ρήματα essayer δοκιμάζειν, déla-
yer διαλύειν, effrayer ἐκφοβίζειν.

46. "Αδκιδις.

(Νὰ γραφῆ ἕκαστον ρῆμα κατὰ τὸν ἐν τῇ παρενθέσει
σημειούμενον χρόνον.)

Les chiens (aboyer Μέλ. Ὁρ.) οἱ κύνες θὰ ὑλακτῆσωσι.— Les
Anglais (envoyer Παρατ. Ὁρστ.) leurs condamnés à Botany.

Bay οἱ Ἄγγλοι πέμπουσι τοὺς καταδίκους αὐτῶν εἰς τὸν Βοτανικὸν Κόλπον. C'est une erreur de croire que les gens qui se (noyer, Ὄριστ. Ἐν.) avalent beaucoup d'eau, εἶναι πλάνη νὰ πιστεύῃ τις ὅτι οἱ ἄνθρωποι, οὔτινες πνίγονται, καταπίνουσι πολὺ ὕδωρ.

Les eaux (tournoyer, Παρρατ. Ὄρισ.) avant de pénétrer dans le gouffre τὰ ὕδατα περιστρέφοντο, πρὶν εἰσδύσωσιν εἰς τὸ βῆραθρον.

111 Τὰ εἰς *ier* ῥήματα, ὡς τὸ *prier* παρακκαλεῖν, γράφονται μὲ δύο ἰ κατὰ συνέχειαν (ii) εἰς τὰ δύο πρῶτα πρόσωπα τοῦ πληθυντικοῦ, εἰς τὸ α' τοῦ παρατικοῦ τῆς Ὄριστικῆς καὶ εἰς τὸ β' τοῦ ἐνεστώτος τῆς Ὑποτακτικῆς.

47. Ἄσκησις.

(Νὰ ιεθῶσιν εἰς τὸν πληθυντικὸν αἱ ἐξῆς προτάσεις).

Je congédiais mes domestiques ἀπέπεμπον τοὺς ὑπηρέτας μου.—J'étudie la grammaire σπουδάζω τὴν γραμματικὴν. Tu niais faussement ἤρνεῖσο ψευδῶς.—Je m'humiliais devant Dieu ἐταπεινούμην ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Je me souciais peu d'entreprendre ce voyage ὀλίγον ἐφρόντιζον νὰ ἐπιχειρήσω αὐτὸ τὸ ταξείδιον.—Autrefois je pariais de faire deux lieues à l'heure ἄλλοτε ἐστοιχημάτιζον ὅτι διανύω δύο λεύγας τὴν ὥραν.

Δευτέρα συζυγία, finir, τελειοῦν, οἷζα fin, κατάληξις ir.

INDICATIF

Présent

Je finis, τελειώνω
tu finis
il, elle finit
nous finissons
vous finissez
ils, elles finissent,

Imparfait

Je finissais, ἐτελείωνον
tu finissais
il, elle finissait
nous finissions
vous finissiez
ils, elles finissaient.

Passé défini

Je finis, έτελείωσα
tu finis
il, elle finit
nous finimes.
vous finites
ils elles finirent.

Passé indéfini

J'ai fini, έχω τελειώσει
tu as fini
il, elle a fini
nous avons fini
vous avez fini
ils, elles ont fini.

Passé antérieur

J'eus fini, έτελείωσα
tu eus fini
il, elle eut fini
nous eumes fini
vous eutes fini
ils, elles eurent fini.

Plus-que-parfait

J'avais fini, είχον τελειώσει
tu avais fini
il, elle avait fini
nous avions fini
vous aviez fini
ils, elles avaient fini

Futur

Je finirai
tu finiras
il, elle finira
nous finirons
vous finirez
ils, elles finiront

Futur passé

J'aurai fini, θά έχω τελει-
ώσει
tu auras fini
il, elle aura fini

nous aurons fini
vous aurez fini
ils, elles auront fini.

Conditionnel

Présent

Je finirais, θά έτελείωνον
tu finirais
il, elle finirait
nous finirions
vous finiriez
ils, elles finiraient.

Passé

J'aurais fini
tu aurais fini
il, elle aurait fini
nous aurions fini
vous auriez fini
ils, elles auraient fini

ή έλλως

J'eusse fini
tu eusses fini
il, elle eût fini
nous eussions fini
vous eussiez fini
ils, elles eussent fini.

Impératif

finis, τελείωνε
finissons, ζς τελειώσωμεν
finissez, τελειώσατε

Subjonctif

Présent

Que je finisse νά τελειώνω
-σω
que tu finisses
qu'il, qu'elle finisse
que nous finissions
que vous finissiez
qu'ils, qu'elles finissent.

Imparfait

Que je finisse νὰ ἐτελείωνον
que tu finisses
qu'il, qu'elle finit
que nous finissions
que vous finissiez
qu'ils, qu'elles finissent.

Passé

Que j'aie fini
que tu aies fini
qu'il elle ait fini
que nous ayons fini
que vous ayez fini
qu'ils, qu'elles aient fini

Plus-que parfait

Qu'j'eusse fini, νὰ εἶχον
τελειώσει
que tu eusses fini
qu'il, qu'elle eût fini

que nous eussions fini
que vous eussiez fini
qu'ils, qu'elles eussent fini.

*Infinitif**Présent*

Finir τελειώνειν.

Passé

Avoir fini, τελειῶσαι.

*Participe**Présent*

Finissant, τελειῶνων.

Passé

ayant fini, τελειώσας.

Παθητικὴ μετοχὴ

Finì, τελειωθεὶς, ἐν,
finie, τελειωθεῖσα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον σχηματίζονται τὰ ῥήματα avertir εἰδοποιεῖν, guérir θεραπεύειν, rougir ἐρυθριᾶν, faiblir ἐξασθενεῖν, fléchir κάμπτειν, punir τιμωρεῖν, pâlir ὠχρεῖν.

112. Παρατηρήσεις. Τὸ bénir εὐλογεῖν, ἔχει παθητικὴν μετοχὴν bénit, καὶ beni κατὰ τὴν διάφορον σημασίαν. Τὸ bénit λέγεται ἐπὶ πραγμάτων ἡγιασμένων διὰ θρησκευτικῆς τελετῆς, ὡς du pain bénit ἀντίδωρον, de l'eau bénite ἡγιασμός· τὸ δὲ beni σημαίνει εὐλογημένος· ὡς c'est une nation bénie de Dieu εἶναι ἔθνος εὐλογημένον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

113. Τὸ fleurir ἀνθεῖν, ἔχει καὶ μετοχὴν florissant καὶ παρατακτικὸν τῆς Ὀριστικῆς florissais, ὅταν σημαίνῃ ἀκμάζειν, l'empire des Assyriens florissait à cette époque τὸ κράτος τῶν Ἀσσυρίων ἤκμαζε κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν.

114. Τὸ haïr μισεῖν, ἀποβάλλει τὸ διαιρετικὸν σημεῖον εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς καὶ προστακτικῆς ὡς je hais, tu hais, il hait· προστακτικὴ hais.

48. "Αδκνίδις.

(Νὰ τεθῶσι τὰ ἐν ταῖς παρενθέσεσι ρήματα εἰς τὸν ἐνεσιῶτα τῆς δρισηκῆς).

Tu (vernir) les meubles βερνικῶνεις τὰ ἔπιπλα.—Je (polir) le marbre στιλβῶνω τὸ μάρμαρον.—Elle (pâler) affreusement ὠχρῆζ φρικωδῶς. — L'étoile (éblouir) l'oeil ὁ ἀστὴρ θαμβώνει τὸν ὀφθαλμόν.—Nous (vieillir) tous les jours γηράσκωμεν καθ' ἐκάστην.—(Tu gémir) trop ἀναστενάζεις πάρα πολύ.—Les enfants (salir) leurs vêtements τὰ παιδία ρυπαίνουσι τὰ φορέματά των.—Ils (flétrir) l'injustice καταισχύνουσι (στιγματίζουσι) τὴν ἀδικίαν.—Nous (compatir) aux maux des autres συμπάσχωμεν εἰς τὰ δεινὰ τῶν ἄλλων.

49. "Αδκνίδις.

(Νὰ τεθῆ τὸ ρῆμα εἰς τὸν παρατατικὸν τῆς δρισηκῆς).

Des rues larges (assainir) la ville ὁδοὶ μεγάλα ἐξυγίζινον τὴν πόλιν.—Nous (rougir) de plaisir ἠρθηριῶμεν ἐξ ἡδονῆς. Elles (attendrir) tous les assistants συνεχίνουσι πάντας τοὺς παρόντας.—Tu (frémir) d'indignation ἐφρύαττες ἐξ ἀγανακτήσεως. Les boissons accides (rafraichir) le corps τὰ ὀξεῖα ποτὰ ἐδρῶσιζον τὸ σῶμα.—Vous (maigrir) tous les jours ισχναίνετε καθ' ἐκάστην.—Je (nourrir) les pauvres ἔτρεφον τοὺς πτωχοὺς.

50. "Αδκνίδις.

(Νὰ τεθῶσι τὰ ρήματα εἰς τὸν παρακειμένον τῆς Ὀρισηκῆς).

Nous (bénir) nos bienfaiteurs ἔχομεν εὐλογῆσει τοὺς εὐεργέτας ἡμῶν.—Nous (punir) les enfants paresseux ἔχομεν τιμωρήσει τὰ ἀκηρὰ παιδία.—Vous (choisir) les plus beaux fruits, ἔχετε ἐκλέξει τοὺς ὠραιοτάτους καρπούς.—L'écolier (noircir) ses doigts avec de l'encre ὁ μαθητὴς ἔχει μαυρίσει τοὺς δακτύλους του μὲ μελάνην.—Le soldat (désobéir) à ses chefs ὁ στρατιώτης ἔχει ὑπακούσει εἰς τοὺς ἀρχηγούς του.—Les ennemis (ensevelir) leurs morts οἱ ἐχθροὶ ἔχουσι θάψει τοὺς νεκροὺς αὐτῶν.—J' (assouplir) mes membres ἔχω μαλάξει τὰ μέλη μου.—Il m' (enhardir) à parler μ' ἔχει ἐνθαρρύνει νὰ ὀμιλήσω.

Γ'. Συζυγία εἰς **oir recevoir**, οἶζα **rec** κατα-
λνξίς **avoir**.

INDICATIF

Présent.

Je reçois, λαμβάνω
tu reçois
il, elle reçoit
nous recevons
vous recevez
ils, elles reçoivent.

Imparfait

Je recevais, ἐλάμβανον
tu recevais
il, elle recevait
nous recevions
vous receviez
ils, elles recevaient.

Passé défini

Je reçus, ἔλαβον
tu reçus
il, elle reçut
nous reçûmes
vous reçûtes
ils, elles reçurent.

Passé indéfini

J'ai reçu, ἔχει λάβει
tu as reçu
il, elle a reçu
nous avons reçu
vous avez reçu
ils, elles ont reçu.

Passé antérieur

J'eus reçu, ἔλαβον
tu eus reçu
il, elle eut reçu
nous eûmes reçu
vous eûtes reçu
ils, elles eurent reçu.

Plus-que-parfait

J'avais reçu, εἶχον λάβει
tu avais reçu
il, elle avait reçu
nous avions reçu
vous aviez reçu
ils, elles avaient reçu

Futur

Je recevrai, θὰ λάβω
tu recevras
il, elle recevra
nous recevrons
vous recevrez
ils, elles recevront.

Futur passé

J'aurai reçu, θὰ ἔχω λάβει
tu auras reçu
il, elle aura reçu
nous aurons reçu
vous aurez reçu
ils, elles auront reçu

*Conditionnel**Présent*

Je recevrais, θὰ ἐλάμβανον
tu recevrais
il, elle recevrait
nous recevriions
vous recevriez
ils, elles recevraient.

Passé

J'aurais reçu, θὰ εἶχον λάβει
tu aurais reçu
il, elle aurait reçu

nous aurions reçu
vous auriez reçu
ils, elles auraient reçu

ἢ ἄλλως

J'eusses reçu
tu eusses reçu
il, elle eût reçu
nous eussions reçu
vous eussiez reçu
ils, elles eussent reçu.

Impératif.

reçois, λάβε
recevons, ἄς λάβωμεν
recevez λάβετε.

Subjonctif

Présent

Que je reçoive, νὰ λάβω
que tu reçoives
qu'il, qu'elle reçoive
que nous recevions
que vous receviez
qu'ils, qu'elles reçoivent.

Imparfait

Que je reçusse νὰ ἐλάμβανον
que tu reçusses
qu'il qu'elle reçût
que nous reçussions
que vous reçussiez
qu'ils, qu'elles reçussent.

Passé

Que j'aie reçu νὰ ἔχω λάβει
que tu aies reçu
qu'il, qu'elle ait reçu
que nous ayons reçu
que vous ayez reçu
qu'ils, qu'elles aient reçu.

Plus-que-parfait

Que j'eusse reçu νὰ εἶχοῦ
λάβει

que tu eusses reçu
qu'il, qu'elle eût reçu
que nous eussions reçu
que vous eussiez reçu
qu'ils, qu'elles eussent reçu

Infinitif

Présent

recevoir, λαμβάνειν.

Passé

avoir reçu

Participe présent

reçu reçue ληφθεῖς.

Passé

ayant reçu

λαβών, οὔσα, όν.

25. "Αόκησις.

(Νὰ τεθῆ τὸ ρῆμα κατὰ τὸν ἐν τῇ παρενθέσει δεικνύμενον χρόνον).

J'(apercevoir ὄρ. ἐν.) votre erreur παρατηρῶ τὴν πλάνην σου.—Ils (recevoir, ὄρ. ἐν.) un tribut en argent δέχονται φόρον εἰς χρήματα.—Ils (concevoir παρατ. ὄρ.) la profondeur de sa trahison ἐνόησα τὸ μέγεθος τῆς προδοσίας του.—Tu (devoir μέλ. ὄρ.) beaucoup de remerciements à ton ami θὰ ὀφείλῃς πολλὰς εὐχαριστίας εἰς τὸν φίλον σου.—Tu (recevoir, ὑποθ. ἐν.) un télégramme ἤθελες λάβει τηλεγράφημα.—(recevoir προστ.)

mes sincères remerciements δέχθητε τὰς εὐλικρινεῖς εὐχαριστίας μου.—Je le (recevoir Μελ.) avec politesse θὰ τὸν δεχθῶ εὐγενῶς.—Que nous (recevoir ὑποτ. ἐν.) l'argent νὰ λάβωμεν τὸ χρῆμα.—Que je (concevoir παρατ. ὑποτ.) tout à fait ma leçon νὰ ἐννοήσω ἐντελῶς τὸ μάθημά μου.—En me (décevoir μετοχ. ἐν.) vous avez mérité d'être puni ἀπατῶν με εἴστε ἀξίος νὰ τιμωρηθῆτε.—J'avais (recevoir ὑπερσ. ὄρ.) votre lettre εἶχον λάβει τὴν ἐπιστολήν σας.—Je désirais que (apercevoir παρατ. ὑποτ.) votre danger θὰ ἐπεθύμουν νὰ παρατηρήσητε τὸν κίνδυνόν σας.—Elle avait (apercevoir παθ. μετ.) ses intentions αὕτη εἶχε παρατηρήσει τοὺς σκοπούς του.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ὀνημάτων τῆς τρίτης συζυγίας.

115. Ἡ τρίτη συζυγία περιέχει 7 μόνον ὀνημὰ ῥήματα, τὰ ἐξῆς, décevoir ἐξαπατᾶν, devoir ὀφείλειν, percevoir εἰσπράττειν, recevoir δέχεσθαι, apercevoir παρατηρεῖν, concevoir ἀντιλαμβάνεσθαι. Τὰ λοιπὰ εἰς οἱρ εἶναι ἀνώμαλα.

Σημείωσις. Τὸ devoir ἔχει περισπωμένην ἐπὶ τοῦ u τῆς παθ. μετοχῆς· ἀλλ' ἡ περισπωμένη δὲν τίθεται, ὅταν ἡ μετοχὴ ἦναι θηλυκοῦ γένους ἢ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ· ὡς dû, due, dus dues.

Τετάρτη Συζυγία εἰς re. **Rendre**, ἀποδίδειν· οἶζα **rend**, κατάλνξις re.

INDICATIF.

<i>Présent</i>	il, elle rendait
Je rends, ἀποδίδω.	nous rendions
tu rends	vous rendiez
il elle, rend	ils, elles rendaient.
nous rendons	<i>Passé défini.</i>
vous rendez	Je rendis
ils, elles rendent.	tu rendis
	il, elle rendit
<i>Imparfait.</i>	nous rendimes
Je rendais, ἀπέδιδον	vous rendites
tu rendais	ils, elles rendirent.

Passé indéfini

J'ai rendu ἔχω ἀποδώσει
tu as rendu
il, elle a rendu
nous avons rendu
vous avez rendu
ils, elles ont rendu.

Passé antérieur.

J'eus rendu
tu eus rendu
il, elle eut rendu
nous eûmes rendu
vous eûtes rendu
ils, elles eurent rendu.

Plus-que-parfait.

J'avais rendu, εἶχον ἀποδώσει
tu avais rendu
il, elle avait rendu
nous avions rendu
vous aviez rendu
ils, elles avaient rendu.

Futur

Je rendrai θ' ἀποδώσω.
tu rendras
il, elle rendra
nous rendrons
vous rendrez
ils, elles rendront.

Futur passé.

J'aurais rendu θὰ ἔχω ἀποδώσει
tu auras rendu
il, elle aura rendu
nous aurons rendu
vous aurez rendu
ils, elles auront rendu.

Conditionnel

Présent

Je rendrais, θ' ἀπέδιδον
tu rendrais

il, elle rendrait
nous rendrions
vous rendriez
ils, elles rendraient.

Passé.

J'aurais rendu, θὰ εἶχον
ἀποδώσει
tu aurais rendu
il, elle aurait rendu
nous aurions rendu
vous auriez rendu
ils, elles auraient rendu

ἢ ἄλλως

J'eusse rendu
tu eusses rendu
il, elle eût rendu
nous eussions rendu
vous eussiez rendu
ils, elles eussent rendu

Impératif

Présent

Rends, ἀπόδος
rendons, ἄς ἀποδῶμεν
rendez, ἀπόδοτε

Subjonctif

Présent

que je rende, ν' ἀποδίδω-σω
que tu rendes
qu'il qu'elle rende
que nous rendions
que vous rendiez
qu'ils, qu'elles rendent.

Imparfait

Que je rendisse, ν' ἀπέδιδον
que tu rendisses
qu'il, qu'elle rendit
que nous rendissions
que vous rendissiez

qu'ils qu'elles rendissent.

Passé

Que j'aie rendu, *νὰ ἔχω*
ἀποδώσει

que tu aies rendu

qu'il, qu'elle ait rendu

que nous ayons rendu

que vous ayez rendu

qu'ils, qu'elles aient rendu

Plus-que-parfait

Que j'eusse rendu

que tu eusses rendu, *νὰ*
εἶχον ἀποδώσει

qu'il, qu'elle eût rendu

que nous eussions rendu

que vous eussiez rendu

qu'il, qu'elle eussent rendu

Infinitif

Présent

rendre, *ἀποδίδειν*

Particip

Présent

Rendant, *ἀποδίδων, ουσα, ον.*

Passé

rendu, *ἀποδοθείς, εἶσα, θέν,*

rendue ayant rendu, *ἀποδούς*

52. "Ασκήσις.

(*Νὰ τεθῆ τὸ ρῆμα κατὰ τὸν ἐν τῇ παρενθέσει χρόνον*).

Rendez à César ce qui est (devoir *παθ. μετ.*) à César et à Dieu ce qui est (devoir *παθ. μετ.*) à Dieu *ἀπόδοτε εἰς τὸν Κρίστω* *ὅ,τι ὀφείλεται εἰς τὸν Κρίστω καὶ εἰς τὸν Θεὸν ὅ,τι ὀφείλεται εἰς τὸν Θεόν.*—A chacun son (devoir *παθ. μετ.*) *εἰς ἕκαστον τὸ ὀφειλόμενον.*—Je (concevoir, *ὄρ. ἐν.*) comment cela est arrivé *καταλαμβάνω πῶς συνέβη τοῦτο.*—Nous (redevoir, *ὄρ. ἐν.*) le loyer de notre maison *ὀφείλομεν τὸ ἐνοίκιον τῆς οἰκίας ἡμῶν.*—(Recevoir *προστ.*) mes remerciements de toutes vos bontés *δέχθητε τὰς εὐχαριστίας μου δι' ὅλας τὰς καλωσύνας ὑμῶν.*—Elle (concevoir, *ἀορ. ὄρ.*) un grand projet *συνέλαβε μέγα σχέδιον.*—Vous (décevoir, *ἐν. ὄρ.*) ses espérances *διαψεύδετε τὰς ἐλπίδας του.*

53. "Ασκήσις.

(*Νὰ τεθῆ τὸ ρῆμα κατὰ τὸν ἐν τῇ παρενθέσει χρόνον*).

La nécessité (apprendre *Ὁρ. Ἐν.*) à souffrir les adversités *ἡ ἀνάγκη διδάσκει νὰ ὑπομένωμεν τὰς δυστυχίας.*—La plupart des amis ressemblent à un nuage d'été qui se (fondre *Ἐν Ὁρ.*) au moindre rayon du soleil *οἱ πλεῖστοι τῶν φίλων ὁμοιάζουσι πρὸς νέφος τοῦ θέρους, τὸ ὅποῖον διαλύεται εἰς τὴν ἐλαχίστην ἀκτίνα*

τοῦ ἡλίου.—Tout le monde poursuit le bonheur et personne ne l'(atteindre, Μελ.) ὁλος ὁ κόσμος ἐπιδιώκει τὴν εὐτυχίαν καὶ οὐδεὶς θὰ τὴν φθάσῃ. Que d'heureux on pourrait faire avec tout le bonheur qui se (perdre, 'Εν ὀριστ.) dans le monde ! Πόσους εὐτυχεῖς ἤθελε δυνηθῆ τις νὰ κάμῃ δι' ὅλης τῆς εὐτυχίας, ἣτις χάνεται εἰς τὸν κόσμον !

Dieu seul peut tout ce qu'il (resoudre. 'Εν 'Ορ.) ὁ Θεὸς μόνος δύναται (νὰ ἐκτελέσῃ) ὅ,τι ἀποφασίζει.

116. Τὰ εἰς andre, endre, ondre, ordre ρήματα ὡς répandre, rendre, répondre, tordre, διακτηροῦσι τὸ d εἰς τὸν ἐνικὸν τοῦ ἐνεστώτος, ἀλλὰ δὲν λαμβάνουσι τὸ t εἰς τὸ γ' ἐνικ. πρόσ. τοῦ 'Ενεστώτος τῆς 'Οριστικῆς, ὡς répandre, il répand.

Οὕτω σχηματίζονται καὶ τὰ ρήματα attendre περιμένειν, vendre πωλεῖν, défendre ὑπερασπίζεσθαι, tendre τείνειν, mordre δάκνειν.

117. Τὰ εἰς aitre καὶ oître, ὡς connaître, croître, γράφονται μὲ περισπωμένην ἐπὶ τοῦ i, ὅταν τοῦτο ἀκολουθῆται ὑπὸ t. Π. γ. Il connaît γνωρίζει, je connaîtrai θὰ γνωρίσω, je crois, il croît je croîtrai, je croitrais· τὸ δὲ u τῆς παθ. μετοχῆς τοῦ croître ἔχει περισπωμένην, ὡς cru.

Περὶ τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν ρημάτων.

118. Τὸ ρῆμα εἶναι ἐνεργητικὸν ἢ μεταβατικόν, ὅταν ἔχῃ ἀντικείμενον ἢ ἄμεσον συμπλήρωμα ὡς j'aime mon père αγαπῶ τὸν πατέρα μου. Παθητικὸν ὅταν σχηματίζεται μὲ τὸ βοηθητικὸν être ὡς je suis aimé αγαπῶμαι· αὐτοπαθές, ὅταν σχηματίζεται μετὰ δύο ἀντωνυμιῶν τοῦ αὐτοῦ προσώπου ὡς je m'aime αγαπῶ ἑμαυτόν, tu t'aimes αγαπᾷς σεαυτόν, il s'aime αγαπᾷ ἑαυτόν, κλ.

119. Οὐδέτερον ἢ ἀμετάβατον κλεῖται, ὅταν δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἄμεσον ἀντικείμενον. Τὸ οὐδέτερον ρῆμα λέγεται ἀπρόσωπον, ὅταν σχηματίζεται μόνον εἰς τὸ γ' ἐνικὸν προσώπων· π. γ. il neige χιονίζει.

120. Ρήματά τινὰ ἐνεργητικὰ ἔχουσι ἔμμεσον ἢ ἐμπρόθετον ἀντικείμενον ὡς je donne du pain à l'enfant δίδω ἀρτον εἰς τὸ παιδίον. Ἄνευ δ' ἀντικειμένου ἐκφερόμενα γίνονται οὐδέτερα· ὡς cet enfant écrit τὸ παιδίον τοῦτο γράφει.

Περὶ τῶν παθητικῶν ρημάτων

121. Ἐν τῇ Γαλλικῇ γλώσσῃ δὲν ὑπάρχει παθητικός τύπος· ἀναπληροῦται δὲ διὰ τῶν χρόνων τοῦ être καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς, ἥτις εἶναι ὁ μόνος ἀπλοῦς παθητικός χρόνος· ὡς je suis mordu ἐδήχθην, je serai mordu θὰ δηχθῶ.

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ συμφωνεῖ πάντοτε κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν πρὸς τὸ ὑποκείμενον τοῦ ρήματος· ὡς il est aimé, elle est aimée, αὕτη ἀγαπᾶται.

Σχηματισμὸς τοῦ παθητικοῦ ρήματος être aimé, ἀγαπᾶσθαι

INDICATIF.

Présent.

Je suis aimé, aimée, ἀγαπῶμαι

Tu es aimé, aimée.

il, elle est aimé, aimée

nous sommes aimés, aimées

vous êtes aimés, aimées

ils, elles sont aimés, aimées

Imparfait.

J'étais aimé, aimée, ἠγαπώμην κτλ.

Passé défini.

Je fus aimé, aimée, ἠγαπήθην κτλ.

Passé indéfini.

J'ai été aimé, aimée, ἠγαπήθην κτλ.

Passé antérieur.

J'eus été aimé, aimée, ἠγάπηθην κτλ.

Plus-que-parfait.

J'avais été aimé, aimée εἶχον ἀγαπηθῆ κτλ.

Futur.

Je serai aimé, aimée, θ' ἀγαπηθῶ κτλ.

Futur Passé.

J'aurai été, aimé, aimée, θὰ ἔχω ἀγαπηθῆ κτλ.

*Conditionnel.**Présent,*

Je serais aimé, aimée, κτλ. θὰ ἡγαπώμην :

Passé.

J'aurais été aimé—ée, θὰ εἶχον ἀγαπηθῆ.

*Impératif.**Présent.*

Sois aimé ἢ aimée, ἀγαπήθητε
Soyons aimés, —ées, ἄς ἀγαπώμεθα.
Soyez aimés, —ées, ἀγαπήθητε.

*Subjonctif.**Présent.*

que je sois aimé, aimée κτλ. —ν' ἀγαπῶμαι.

Imparfait.

que je fusse aimé,—ée, νὰ ἡγαπώμην.

Passé.

que j'ai été aimé—ée, νὰ ἔχω ἀγαπηθῆ.

Plus—que—parfait.

que j'eusse été aimé—ée, νὰ εἶχον ἀγαπηθῆ.

*Infinitif**Présent.*

être aimé, ἢ aimée. ἀγαπᾶσθαι.

Passé.

avoir été aimé, ἢ aimée, ἀγαπηθῆναι.

*Participe.**Présent.*

étant aimé, aimée, ἀγαπώμενος, η, ον.

Passé.

ayant été aimé, ée, ἀγαπηθείς, θεῖσα. έν,

54. Ἀσκησις

(Νὰ τεθῇ τὸ ρῆμα κατὰ τὸν ἐν τῇ παρενθέσει χρόνον).

Ta soeur (être aimé, loué ἐν. ὄρ.) de ses parents ἢ ἀδελφή σου ἀγαπᾶται καὶ ἐπαινεῖται ὑπὸ τῶν γονέων της. Tu (être, blâmé) de tiens σὺ ψέγεσαι ὑπὸ τῶν ἰδικῶν σου, Ils (n'être puni, ὄρ. ὄρ.) δὲν ἐτιμωρήθησαν, mais (être puni Μελ.) ἀλλὰ θὰ τιμωρηθῶσι. Il (être invité, ὄρ. ὄρ.) par Mme D. προσεκλήθη ὑπὸ τῆς Κυρίας Δ. Elle (être puni Μελ.) comme il l'a mérité αὐτὴ θὰ τιμωρηθῇ, ὡς τὸ ἤξιζε. Ces dames (être attaque ὄρ. ὄρ.) hier soir par des voleurs αἱ κυρίαὶ αὗται προσεβλήθησαν χθὲς τὴν ἑσπέραν ὑπὸ κλεπτῶν. Un homme de bien (être estimé, ἐν. ὄρ.) ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐτιμᾶται. Vous (être aimé ὑποθ. ἐνεστ.) de vos maîtres si vous étiez plus attentif θὰ ἡγαπᾶσθε ὑπὸ τῶν διδασκάλων σας, ἐὰν ἦσθε προσεκτικώτερος. L'âme (être élevé ἐν. ὄρ.) par la religion ἢ ψυχὴ ἀνυψοῦται ὑπὸ τῆς θρησκείας. Si vous aviez fait vos devoirs vous (être loué ὑποθ. ὄρ.) ἐὰν εἴχετε ἐκτελέσει τὰ χρέη σας, ἠθέλετε ἐπαινεθῆ.

55. Ἀσκησις.

Σχηματίσατε τὰ παθητικὰ ρήματα être appelé καλεῖσθαι, être vendu πωλεῖσθαι être étonnée (διὰ τὸ θηλυκόν) ἐκπλήττεσθαι.

Παρατηρήσεις. Ἐπὶ τῶν παθητικῶν ρημάτων.—Τὸ ποιητικὸν αἴτιον εἰς τὰ παθητικὰ ρήματα ἐκφέρεται διὰ τῶν προθέσεων *de* ἢ *par*, ὡς il est aimé par le professeur ἀγαπᾶται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, il a été tué par un voleur ἐφρονεύθη ὑπὸ κλέπτου. Il est estimé de ses citoyens ἐτιμᾶται ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του.

Ἡ ἐνεργητικὴ φωνὴ δύναται ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς παθητικῆς ὡς les écoliers respectent le maître οἱ μαθηταὶ σέβονται τὸν διδάσκαλον καὶ le maître est respecté par les écoliers ὁ διδάσκαλος εἶναι σεβαστὸς ὑπὸ τῶν μαθητῶν.

56. Ἀσκησις.

(Νὰ ἀντικατασταθῇ ἡ ἐνεργητικὴ διὰ τῆς παθητικῆς φωνῆς καὶ τὸ ἀνάπαλιν εἰς τὰς ἐξῆς φράσεις). La mère gronde l'enfant ἢ μήτηρ ἐπιπλήττει τὸ τέκνον. Le maître punira les écoliers paresseux ὁ διδάσκαλος θὰ τιμωρήσῃ τοὺς ὀκνηροὺς μαθητάς. Je lui

donnai une belle bague τῷ ἔδωκα ὠραῖον δακτυλίδιον. Le jardinier arrosait les fleurs ὁ κηπουρὸς ἐπότιζε τὰ ἄνθη.

(Αἱ ἐξῆς φράσεις γὰ τραπῶσιν εἰς ἐνεργητικὴν φωνήν).

Abel fut tué par Cain ὁ Ἄβελ ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Κάιν. L'Amérique fut découverte par Christophe Colombe en 1492 ἡ Ἀμερικὴ ἀνεκκλύφθη ὑπὸ τοῦ Χριστοφóρου Κολόμβου τὸ 1492.

Περὶ τῶν οὐδέτερον ρημάτων.

122. Τὸ οὐδέτερον ρῆμα σημαίνει τὴν κατάστασιν ἢ τὴν ἐνέργειαν περιοριζομένην εἰς τὸ ὑποκείμενον καὶ δὲν ἔχει ἄμεσον ἀντικείμενον· ὡς je tombe πίπτω. Τὸ οὐδέτερον ρῆμα λέγεται καὶ ἀμετάβητον, διότι δὲν μεταβιβάζει τὴν ἐνέργειαν.

123. Οὐδέτερά τινα ρήματα εἰς τοὺς συνθέτους αὐτῶν χρόνους ἔχουσι πάντοτε ὡς βοηθητικὸν τὸ avoir. Τοιαῦτα εἶναι τὰ ἐξῆς· courir τρέχειν, dormir κοιμᾶσθαι, marcher βαδίζειν, paraître φαίνεσθαι, périr ἀπόλλυσθαι, régner βασιλεύειν, succéder διαδέχεσθαι, vivre ζῆν, κτλ.

Ἄλλα δέ τινα ἔχουσιν ὡς βοηθητικὸν τὸ être· τοιαῦτα εἶναι τὰ ἐπόμενα· aller ὑπάγειν, arriver φθάνειν, choir πίπτειν, déce-der ἀποθνήσκειν, mourir θνήσκειν, naître γεννᾶσθαι, venir ἔρχεσθαι, devenir γίνεσθαι, parvenir φθάνειν, revenir ἐπανέρχεσθαι, κτλ. ὡς je suis allé à Rome μετέβην εἰς τὴν Ρώμην.

Ἄλλα τινὰ οὐδέτερα σχηματίζονται μετὰ τοῦ avoir, ὅταν σημαίνωσιν ἐνέργειαν· μετὰ δὲ τοῦ être, ὅταν σημαίνωσι κατάστασιν. Τοιαῦτα εἶναι τὰ ἐξῆς· accourir, apparaître, cesser croître descendre, empirer, entrer, grandir, monter, partir, passer, rester, vieillir, κτλ.

Σχηματισμός τοῦ οὐδετέρου ῥήματος
tomber πίπτειν.

INDICATIF

Présent

Je tombe, πίπτω
tu tombes
il, elle tombe
nous tombons
vous tombez
ils, elles tombent.

Imparfait

se tombais, ἔπιπτον
tu tombais
il, elle tombait

nous tombions
vous tombiez
ils, elles tombaient..

Passé défini

Je tombai, ἔπεσον
tu tombas
il, elle tomba
nous tombâmes
vous tombâtes
ils, elles tombèrent.,

Passé Indéfini

Je suis tombé ἢ tombée, ἔπεσον.

Passé antérieur

Je fus tombé, ἔπεσον.

Plus que-parfait

J'étais tombé, ée, εἶχον πέσει.

Futur

Je tomberai, θὰ πέσω

Futur passé

Je serai tombé, ée, θὰ ἔχω πέσει.

*Conditionnel**Présent*

Je tomberais, θὰ ἔπιπτον.

Passé

Je serais tombé ée, θὰ εἶχον πέσει.

ἢ

Je fusse tombé, -ée, θα εἶχον πέσει.

Impératif

tombe πίπτε, tombons, ἄς πίπτωμεν.
tombez, πίπτετε.

*Subjonctif**Présent*

Que je tombe, νὰ πίπτω.

Imparfait

que je tombasse, νὰ ἔπιπτον.

Passé

que je sois tombé ée, νὰ ἔχω πέσει.

Plus-que-parfait

que je fusse tombé, -ée νὰ εἶχον πέσει.

Infinitif

Présent

Passé

tonber, πίπτειν.

avoir tombé, ée.

Participe

Présent

tombant, πίπτων. τσα, ον.

tombée, πίπτουσα

tombés, πίπτοντες

tombées, πίπτουσαι.

Ὅτω σχηματίζονται καὶ τὰ ἑξῆς ρήματα arriver ἀφικνεῖσθαι, décéder ἀποθνήσκειν, entrer, εἰσερχεσθαι, ἔχοντα βοηθητικὸν τὸ être.

57. Ἐδακούς.

(Νὰ τεθῆ τὸ ρῆμα εἰς τὸν ἀόριστον τῆς ὀριστικῆς).

Il (partir ἀνεχώρησε. Il, elle (venir) αὐτός, αὐτή ἦλθε. Il (arriver) ἔφθασε. François 1er (mourir) en 1547 Φραγκίσκος ὁ Α' ἀπέθανε τῷ 1547. Il (demeurer) en France διέμεινεν ἐν Γαλλίᾳ. Ce monsieur (tomber) ὁ κύριος οὗτος ἔπεσε. Madame (monter) ἡ κυρία ἀνέβη. L'enfant (descendre) trop vite et (tomber) τὸ παιδίον κατέβη πολὺ ταχέως καὶ ἔπεσε. La fête de Pâques (passer) de puis plus de quinze jours ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα παρῆλθε ἀπὸ πλέον τῶν 15 ἡμερῶν. Nous (aller μελ.) en France θὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν Γαλλίαν. Il (demeurer) deux jours ἔμεινε δύο ἡμέρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν αὐτοπαθῶν ρημάτων.

124. Τὸ ρῆμα καλεῖται αὐτοπαθές, ὅταν τὸ ὑποκείμενον αὐτοῦ ἐκτελῇ συγχρόνως τὴν ἐνέργειαν καὶ πάσχη· ὡς *tu te blesses* τραυματίζεσαι, *je me mords* δάκνω ἑμαυτόν.

Τὸ αὐτοπαθές ρῆμα λέγεται καὶ ἀντανακλώμενον, διότι ἡ ἐνέργεια ἐπιστρέφει εἰς τὸ ἐνεργούν πρόσωπον· ἔτι δὲ ἀντωνυμικόν, διότι σχηματίζεται τῇ βοήθειᾳ δύο προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μὲν πρώτη χρησιμεύει ὡς ὑποκείμενον, ἡ δὲ δευτέρα ὡς ἀντικείμενον· αἱ ἀντωνυμίαι δ' αὗται δέον νὰ ἴναι τοῦ αὐτοῦ προσώπου· ὡς *je me flatte* κολακεύω ἑμαυτόν.

Σημ. Εἰς τὸ γ' πρόσωπον ἐνικόν ἢ πληθυντικόν τὸ ὑποκείμενον δύναται νὰ ἴναι ὄνομα ἀντὶ ἀντωνυμίας· ὡς *Pierre se blessera* ὁ Πέτρος θὰ τραυματισθῇ, *les orgueilleux se vantent* οἱ ὑπερήφανοι καυχῶνται.

125. Οἱ σύνθετοι χρόνοι τῶν αὐτοπαθῶν ρημάτων σχηματίζονται πάντοτε μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ *être* ὡς *je me suis blessé* ἐτραυματίσθην.

126. Τὰ αὐτοπαθῆ εἶναι πολλάκις ἐν χρήσει ἀντὶ τῶν παθητικῶν π.χ. *le blé de mars se sème au printemps* ὁ σῖτος τοῦ Μαρτίου σπείρεται τὸ ἔαρ, ἀντὶ τοῦ *est semé au printemps*.

127. Ρήματά τινα σχηματίζονται μόνον κατὰ τὸν ἀντωνυμικόν τύπον· τοιαῦτα εἶναι τὰ ρήματα *se repentir* μετανοεῖν, *s'abstenir* ἀπέχεσθαι, *se moquer* σκώπτειν, κτλ· Ταῦτα λέγονται οὐσιωδῶς ἢ κυρίως ἀντωνυμικά·

128. Ὅταν τὸ ρῆμα ἴναι φύσει αὐτοπαθές, ἡ παθητικὴ μετοχὴ αὐτοῦ συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν πρὸς τὴν πρὸ αὐτῆς ἀντωνυμίαν, ἂν αὕτη ἴναι ἀντικείμενον αἰτιατικῆς πτώσεως· ὡς *ils se sont aimés* ἠγάπησαν ἑαυτούς· μένει δ' ἀμετάβλητος, ἂν ἡ ἀντωνυμία ἴναι ἀντικείμενον πτώσεως δοτικῆς· ὡς *ils se sont nuï* ἔδωκαν ἑαυτούς.

Δὲν μεταβάλλεται προσέτι, ὅταν τὸ ρῆμα ἴναι οὐδέτερον· ὡς *el les se sont plu* ἤρεσαν ἀλλήλαις, ἢ ὅταν τὸ ρῆμα ἴναι ἐνεργητικόν καὶ παρακλούθηται ὑπὸ τοῦ ἀμέσου ἀντικειμένου του· ὡς *ils se sont dit des injures* ὕβρισαν ἀλλήλους.

Σχηματισμός τοῦ αὐτοπαθοῦς ὀνόματος
se reposer, ἀναπαύεσθαι.

INDICATIF.

Présent.

Je me repose, ἀναπαύομαι nous nous reposons
 tu te reposes vous vous reposez
 il, elle se repose ils, elles se reposent

Imparfait

Je me reposais, ἀναπαύομην
 tu te reposais
 il, elle se reposait
 nous nous reposions
 vous vous reposiez
 ils, elles se reposaient.

Passé défini

Je me suis reposé, ἀναπαύθηκα
 tu t'es reposé, -ée
 il, elle s'est reposé, ée
 nous nous sommes reposés, -ées
 vous vous êtes reposés, -ées
 ils, elles se sont reposés, -ées.

Passé indéfini

Je me reposai, ἀναπαύθηκα
 tu te reposas
 il elle se reposa
 vous vous reposâmes
 vous vous reposâtes
 ils, elles se reposèrent.

Passé antérieur

Je me fus reposé-ée, ἀναπαύθηκα
 tu te fus reposé, -ée
 il, elle se fut reposé, -ée.
 nous nous fûmes reposés, -ées
 vous vous fûtes reposés, -ées
 ils, elles se furent reposés, -ées.

Plus-que-parfait.

Je m'étais reposé-ée, εἶχον ἀναπαυθῆναι
 tu t'étais réposé, -ée

il, elle s'était reposé,-ée
 nous nous étions reposés,-ées
 vous vous étiez reposés,-ées
 ils, elles s'étaient reposés,-ées

Futur

Je me reposerai, θ' ἀναπαυθῶ
 tu te reposeras
 il, elle se reposera
 nous nous reposerons
 vous vous reposerez
 ils, elles se reposeront.

Futur passé.

Je me serai reposé,-ée, θὰ ἔχω ἀναπαυθῆ
 tu te seras reposé,-ée
 il, elle se sera reposé,-ée
 nous nous serons reposés,-ées
 vous vous serez reposés,-ées
 ils, elles se seront reposés,-ées.

*Conditionnel**Présent*

Je me reposerais, θὰ ἀναπαύομαι
 tu te reposerais
 il, elle se reposerait
 nous nous reposerions
 vous vous reposeriez
 ils, elles se reposeraient.

Passé

Je me serais reposé,-ée, θὰ εἶχον ἀναπαυθῆ
 tu te serais reposé,-ée
 il, elles serait reposé,-ée
 nous nous serions reposés,-ées
 vous vous seriez reposés,-ées
 ils, elles se seraient reposés,-ées.

Imperatif

Repose-toi, ἀναπαύσου
 reposons-nous, reposez-vous.

*Subjonctif.**Présent.*

Que je me repose, ν' ἀναπαύωμαι
 que tu te reposes
 qu'il, qu'elle se repose
 que nous nous reposions
 que vous vous reposiez
 qu'ils, qu'elles se reposent.

Imparfait.

Que je me reposasse, ν' ἀνεπαυόμην
 que tu te reposasses
 qu'il, qu'elle se reposât
 que nous nous reposassions
 que vous vous reposassiez
 qu'ils, qu'elles se reposassent.

Passé.

Que je me sois reposé, -ée, νὰ ἔχω ἀναπαυθῆ
 que tu te sois reposé, -ée
 qu'il, qu'elle se soit reposé, -ée
 que nous nous soyons reposés, -ées
 que vous vous soyez reposée, -ées
 qu'ils, qu'elles se soient reposée, -ées.

Plus-que-parfait.

Que je me fusse reposé, -ée, νὰ εἶχον ἀναπαυθῆ
 que tu te fusses reposé, -ée
 qu'il, qu'elle se fût reposé, -ée
 que nous nous fussions reposés, -ées
 que vous vous fussiez reposés, -ées
 qu'ils, qu'elles se fussent reposés, -ées.

Infinitif.

Présent, se reposer, ἀναπαύεσθαι

Passé, s'être reposé, -ée, ἀναπαυθῆναι.

Participe

Présent, se reposant. *Passé*, s'étant reposé, ée.

Passé, reposé, reposée, ἀναπαυθείς, εἶσα, ἐν.

58. Ἄσκησις.

(Νὰ ιεθῆ τὸ ρῆμα εἰς τὸν ἐν τῇ παρενθέσει
δεικνύμενον χρόνον).

Il (dépêcher ὁρ. ἐν.) σπεύδει.—Elle (se rendre ἄορ. ὁρ.) malheureuse κατέστη δυστυχής.—Ils (se tromper ἐν ὁρ.) ἀπαντῶνται.—Je (s'imaginer παρατ. ὁρ.) qu'il avait raison ἐφανταζόμεν ὅτι εἶχε δίκαιον.—Ces fleurs (se flétrir, ἐν. ὁρ.) τὰ ἄνθη ταῦτα μαραινόνται.—Il (se promener ἄορ. ὁρ.) περιεπάτησε.—Je (se trouver μελ.) dans ma chambre θὰ εὐρίσκωμαι εἰς τὸ δωμάτιόν μου.—Je (s'applaudir ἄορ. ὁρ.) ἐπευφημήθην.—Nous (se proposer ὁρ. ἐν.) de voyager σκοπεύομεν νὰ ταξιδεύσωμεν.—Il (se ruiner ἄορ. ὁρ.) complètement κατεστράφη ἐντελῶς.—Nous (se sacrifier ἄορ. ὁρ.) pour nos amis ἐθυσιάσθημεν ὑπὲρ τῶν φίλων ἡμῶν.—Elle (se fier παρατ. ὁρ.) à moi ἐνεπιστεύετο εἰς ἐμέ.—(Se lever προστ.) ἐγέρθητε.—(Se dépêcher προστ.) ἄς σπεύσῃ.—Il (s'amuser παρατ. ὁρ.) διεσκέδαζε. Je (s'étonner ἐνεσ. ὑποθ.) de ce procédé θὰ ἐξεπληττόμην δι' αὐτὴν τὴν διαγωγὴν, δι' αὐτὸν τὸν τρόπον.)

Περὶ τῶν ἀπροσώπων ρημάτων.

129. Τὰ ἀπρόσωπα ρήματα εἶναι ἐν χρήσει μόνον εἰς τὸ γ' ἐνικὸν πρόσωπον καὶ ἔχουσι πρὸ αὐτῶν τὴν ἀντωνυμίαν il, ἥτις δὲν ἀναφέρεται εἰς ὑποκείμενον. ἀλλ' ἔχει ἀόριστον σημασίαν.

130. Ἐκτὸς τῶν φύσει ἀπροσώπων ρημάτων, il pleut βρέχει, il neige χιονίζει, κτλ. εἶναι ἐν χρήσει καὶ ἄλλα ἐνεργητικὰ καὶ οὐδέτερα ρήματα ὡς ἀπρόσωπα· ὡς il tombe de l'eau βρέχει, il fait beau εἶναι ὠραῖος καιρὸς, il est arrivé de grands malheurs συνέβησαν μεγάλα δυστυχήματα, il convient d'obéir ἀρμόζει, (πρέπει) νὰ ὑπακούῃ τις.

Παραδείγματα ἀπροσώπων.

Il pleut βρέχει il neige χιονίζει, il grêle πίπτει χάλαζα, il gèle εἶναι παγετός, il faut πρέπει, εἶναι ἀναγκαῖον, il sied ἀρμόζει, il tonne βροντᾷ, il importe ἐνδιζφέρει, il éclaire ἀστράπτει, il y a ὑπάρχει, κτλ.

**Σχηματισμός τοῦ ἀπροσώπου ρήματος neiger
χιονίζειν.**

INDICATIF

<i>Présent</i>	<i>Participe</i>
Il neige, χιονίζει	<i>Présent</i>
<i>Imparfait</i>	neigeant, χιονίζων.
il neigeait, εχιόνιζε	<i>Passé</i>
<i>Passé</i>	neigé,
Il neigea εχιόνισε	<i>Conditionnel</i>
<i>Passé Indefini</i>	<i>Présent</i>
il a neigé, ἔχει χιονίσει	Il neigerait, θὰ εχιόνιζε.
<i>Passé antérieur</i>	<i>Passé</i>
Il eut neigé, εχιόνισε.	Il aurait neigé, θὰ εἶχε
<i>Plous-que-parfait</i>	χιονίσει.
Il avait neigé, εἶχε χιονίσει	<i>Subjonctif</i>
<i>Futur</i>	<i>Présent</i>
Il neigera, θὰ χιονίση.	Qu il neige, νὰ χιονίζη, -ση.
<i>Futur passé</i>	<i>Imparfait</i>
Il aura neigé. θὰ ἔχη χιονίσει	Qu'il neigeât, νὰ εχιόνιζε.
<i>Infinitif</i>	<i>Passé</i>
<i>Présent</i>	Qu'il ait neigé, νὰ ἔχη
neiger, χιονίζειν.	χιονίσει.
<i>Passé</i>	<i>Plous-que-parfait</i>
avoir neiger, χιονίσει.	Qu'il eût neigé, νὰ εἶχε
	χιονίσει.

39. "Ασκήσις.

Θὰ βρέξη (pleuvoir); βρέχει, ἔβρεξε, (plu), ἔβρεχε, ἤθελε βρέξει, νὰ βρέξη, εἶχε χιονίσει, θὰ εχιόνιζε, θὰ ἀστράψη (éclairer), ὑπάρχει, ὑπῆρχεν, ὑπῆρξε, ἤθελεν ὑπάρχει, εἶναι ἀνγκραῖον, θὰ ὑπάρξη.

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν ρημάτων ἐρωτηματικῶς.

251. Ἦν σχηματισθῆ τὸ ρῆμα ἐρωτηματικῶς, ἢ ἀντωνυμίας εἰς μὲν τοὺς ἀπλοῦς χρόνους τίθεται μετὰ τὸ ρῆμα· ὡς aimez-vous?

ἀγαπάτε ; εις δὲ τοὺς συνθέτους μεταξύ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς· ὡς ai-je aimé ? ἔχω ἀγαπήσει ; avais je aimé ? εἶχον ἀγαπήσει ;

132. Ἐὰν τὸ α' ἐνικὸν πρόσωπον λήγῃ εἰς ε ἄφωνον ὡς j'aime τὸ ε τοῦτο ἀντικαθιστᾶται δι' ἐ κλειστοῦ, ὡς aimé-je ? ἀγαπῶ ;

133. Ὅταν τὸ γ' ἐνικ. πρόσωπον λήγῃ εἰς φωνῆεν, ὡς il aime, il va, ὑπάγει, μεταξύ τοῦ ρήματος καὶ τῆς ἀντωνυμίας τίθεται t, ὅπερ λέγεται εὐφωνικόν· ὡς aime-t-il ? ἀγαπᾷ ;

134. Εἰς τὰ μονοσύλλαβα ρήματα ἢ ἐρώτησις γίνεται ἐνίοτε διὰ τοῦ est-ce-que πρὸ τοῦ ρήματος· ὡς est-ce que vous aimez cette ville ? ἀγαπάτε ταύτην τὴν πόλιν ;

135. Ὅταν τὸ ρῆμα ἔχῃ ὑποκειμενον ὄνομα, τίθεται πρῶτον τὸ ὄνομα, ἢ δε ἀντωνυμία τοῦ αὐτοῦ γένους, ἀριθμοῦ καὶ προσώπου, ὡς τὸ ὄνομα, τάσσεται μετὰ τὸ ρῆμα· π.χ. votre ami est-il ici ? ὁ φίλος ὑμῶν εἶναι ἐνταῦθα ;

136. Ἴνα σχηματισθῇ τὸ ρῆμα ἀρνητικῶς τίθεται ne μεταξύ τῆς ἀντωνυμίας καὶ τοῦ ρήματος καὶ pas μετὰ τὸ ρῆμα εἰς τοὺς ἀπλοὺς χρόνους· je ne veux pas δὲν θέλω· εἰς δὲ τοὺς συνθέτους τὸ pas τίθεται μεταξύ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς· ὡς je n'ai pas voulu δὲν ἠθέλησα, je n'aurais pas voulu δὲν θὰ ἤθελον.

Σχηματισμὸς τοῦ ρήματος **parler** ὀμιλεῖν ἐρωτηματικῶς.

INDICATIF

<i>Présent</i>	<i>Plus-que-parfait</i>
Parlé-je ? ὀμιλῶ ;	Avais-je parlé ? εἶχον ὀμιλήσει ;
parles-tu ?	<i>Futur</i>
parle t-il ?	Parlerai-je θὰ ὀμιλήσω ;
parlons-nous ?	<i>Futur passé</i>
parlez-vous ?	Aurai-je parlé ? θὰ ἔχω ὀμιλήσει ;
parlent-ils ?	<i>Conditionnel</i>
<i>Imparfait</i>	<i>Présent</i>
Parlais-je ? ὀμιλοῦν ;	Parlerais-je ? θὰ ὀμιλοῦν ;
<i>Passé défini</i>	<i>Passé</i>
Parlai je ? ὀμίλησα ;	Aurais-je parlé ? θὰ εἶχον ὀμι-
<i>Passé indéfini</i>	Ai-je parlé ? ἔχει ὀμιλήσει ; λήσει ;
<i>Passé antérieur</i>	<i>ἦ</i>
Eus je parlé ? ὀμίλησα ;	eussé-je parlé ? » » »

60. Ἔσκησις.

(Νὰ τεθῆ τὸ ῥῆμα κατὰ τὸν ἐν τῇ παρενθέσει
δεικνυόμενον χρόνον).

Il (demeurer παρατ. ὄρ.) à Londres? διέμενεν ἐν Λονδίῳ;
ils (entendre παρατ. ὄρ.) le bruit de la voiture? ἤκουον τὸν
κρότον τῆς ἀμάξης; (aimer ὄρ.) son séjour à la campagne?
ἠγάπησε τὴν διαμονὴν του ἐν τῇ ἐξοχῇ; (réussir μελ. α') à le
persuader? θὰ ἐπιτόχω νὰ τὸν πείσω; (choisir ὑποθ. ἐν.) ce che-
val? θὰ ἐξελέγετε τοῦτον τὸν ἵππον; (recevoir) ses lettres? λαμ-
βάνει ἐπιστολάς του; (chanter παρακ. ὄρ.) ce matin? ἔχετε τρα-
γωδήσει αὐτὴν τὴν πρωΐαν, (diner ὄρ.) ἐγευματίσεν αὐτὴ;
A qui (parler ὑπερσ. ὄρ.)? εἰς ποῖον εἴχετε ὀμιλήσει; vouloir
παρατ. ὄρ.) tuer ce pauvre chien? ἤθελον νὰ φονεύσωσι τὸν δυ-
στυχῆ τοῦτον κύνα; (préferer μελ. β') ce bouquet à l'autre?
θὰ ἔχω προτιμήσει τὴν ἀνθοδέσμην ταύτην ἐκείνης; où (passer ὄρ.)
la soirée? ποῦ διήλθετε τὴν ἑσπέραν; Pourquoi (déchirer
ὄρ.) mon cahier? διὰ τί ἐσχίσατε τὸ τετράδιόν μου;

**Σχηματισμὸς τοῦ ῥήματος Tomber πίπτειν
ἀρνητικῶς καὶ ἐρωτηματικῶς**

INDICATIF

Présent

Ne tombé-je pas? δὲν πίπτω;
ne tombes tu pas?
ne tombe-t-il pas?
ne tombons-nous pas?
ne tombez-vous pas?
ne tombent-ils pas?

Imparfait

Ne tombais-je pas? δὲν ἐπιπτόν;

Passé défini.

Ne tombai-je pas? δὲν ἔπεσον;

Passé indéfini

Ne suis-je pas tombé, κλ. δὲν ἔπεσον;

Futur

Ne tomberai-je pas? κλ. δὲν θὰ πέσω;

Futur Passé

Ne serai-je pas tombé? κλ. δὲν θὰ ἔχω πέσει;

Passé antérieur

Ne fus je pas tombé? κλ. δὲν ἔπεσον;

Plus-que parfait

N'étais-je pas tombé? κλ. δὲν εἶχον πέσει;

*Conditionnel**Présent*

Ne tomberais-je pas? κλ. δὲν θὰ ἔπιπτον;

Passé

Ne serais-je pas tombé? κλ. δὲν θὰ εἶχον πέσει;

Σημ. Τὸ ne...que σημαίνει μόνον· ὡς je n'ai que trois francs. ἔχω μόνον τρία φράγκα.

Σχηματισμὸς τοῦ ὀνόματος **parler** ἄρνητικῶς.

INDICATIF.

Présent

Je ne parle pas, δὲν ὁμιλῶ.
tu ne parles pas,
il, elle ne parle pas,
nous ne parlons pas,
vous ne parlez pas,
ils, elles ne parlent pas.

Passé indéfini

Je n'ai pas parlé, δὲν ἔχω ὁμιλήσει.
tu n'as pas parlé,
il, elle n'a pas parlé,
nous n'avons pas parlé,
vous n'avez pas parlé,
ils, elles n'ont pas parlé.

Σημ. Οἱ λοιποὶ χρόνοι σχηματίζονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.
Ἐντὶ τοῦ ne pas, ἡ ἄρνησις ἐκφράζεται κατὰ τὴν διάφορον ἔννοιαν καὶ διὰ τῶν ἑξῆς.

ne point, ποσῶς.
ne plus, ὄχι πλέον.
ne jamais, οὐδέποτε,
ne rien, οὐδέν,
ne personne, οὐδεὶς,

ne aucun, ἢ nul, οὐδείς, ἐν,
ne aucunement, οὐδόλως.

Σημ. ne que σημαίνει μόνον ὡς je n'ai que trois francs.
"Ἐχω μόνον τρεῖς φράγκα.—

61. "Αδικοῖς.

(Νὰ τεθῆ ῥῆμα κατὰ τὸν ἐν τῇ παρενθέσει χρόνον).

Je ne (être ἐν ὀρ.) plus malheureux que vous? δὲν εἶμαι δυστυχέστερος ὑμῶν; Ne (vouloir Παρ.τ. Ὀρ.) tuer cet homme? δὲν ἤθελον νὰ φονεύσωσι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον; Ne (acheter ἀορ. ὀρ.) elle une belle montre d'or? δὲν ἠγόρασεν αὕτη ὠραῖον ὠρολόγιον χρυσοῦν; — Ne (préférer ἐν ὀριστ.) l'honnête à l'utile? δὲν προτιμάτε τὸ ἐντιμον παρὰ τὸ ὠφέλιμον; — Ne (recevoir ὑποθ. ἐνεστ.) cette faveur avec reconnaissance? — Ne (trouver ἀορ. ὀριστ.) vous? δὲν σὰς εὔρον; (repondre μέλ.) à cette lettre? δὲν θ' ἀπαντήσητε εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην; Vos amis ne (recevoir ἀορ. ὀρ.) votre invitation la veille? οἱ φίλοι ὑμῶν δὲν ἔλαβον τὴν πρόσκλησιν ὑμῶν τὴν προτεραίαν; — Qui n'(aimer ὑποθ. ἐν.) ses parents? τίς δὲν ἤθελεν ἀγαπᾶ τοὺς γονεῖς του;

Περὶ τῆς παραγωγῆς τῶν χρόνων τῶν ρημάτων.

137. Οἱ πρωτότυποι χρόνοι, (temps primitifs) τῶν ρημάτων εἶνε πέντε. Ἡ ἐνεστώς τῆς ἀπαρεμφάτου, ἡ ἐνεργητικὴ μετοχή, ἡ παθητικὴ μετοχή, ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ ἀόριστος τῆς ὀριστικῆς. Πάντες δὲ οἱ λοιποὶ, οἱ καλούμενοι παράγωγοι (temps dérivés) παράγονται ἐκ τῶν πέντε τούτων ὡς ἑξῆς:

138 Ὁ ἐνεστώς τῆς ἀπαρεμφάτου σχηματίζει δύο χρόνους:

α') Τὸν ἀπλοῦν μέλλοντα, εἰς μὲν τὴν α' καὶ β' συζυγίαν προσθέσει τῆς καταλήξεως αἰ ὡς trouver εὐρίσκειν, je trouverai, finir τελειοῦν, je finirai· εἰς δὲ τὴν τρίτην τροπῇ τῆς καταλήξεως οἰr εἰς rai, ὡς recevoir, je recevrai· εἰς δὲ τὴν δ' τροπῇ τοῦ e εἰς ai ὡς rendre, je rendrai.

β') Τὸν ἐνεστώτα τῆς ὑποθετικῆς τροπῇ τῶν καταλήξεων r, oir, re, εἰς rais, rais, rait, rions, raient· ὡς trouver, je trouverais, finir, je finirais, recevoir, je recevrais, rendre, je rendrais.

139. Ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ σχηματίζει τρεῖς χρόνους.

α') Τὰ τρία πρόσωπα τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ ἐνεστώτος τῆς Ὀρι-

στικῆς τροπῆ τῆς καταλήξεως *ant*, εἰς *ons ez ent* ὡς *parlant, nous parlons, vous parlez, ils parlent, finissant, nous finissons, vous finissez, ils finissent, rendant, nous rendons, vous rendez, ils rendent*.

Ἐξαιρεῖται τὸ γ' πληθ. πρόσωπον τῶν ρημάτων τῆς τρίτης συζυγίας, τὸ ὁποῖον σχηματίζεται ἀνωμάλως τροπῆ τῆς καταλήξεως *evant* εἰ *oivent* ὡς *recevant, nous recevons, vous recevez, ils recoivent*.

β') Τὸν παρατατικὸν τῆς Ὀριστικῆς τροπῆ τῆς καταλήξεως *ant* εἰς *ais, ais, ait, ions, iez, aient* ὡς *parlant, je parlais, tu parlais. κτλ. finissant. je finissais, tu finissais, κτλ. recevant, je recevais, tu recevais, κτλ. rendant, je rendais, tu rendais, κλ.*

γ') Τὸν ἐνεστώτα τῆς ὑποτακτικῆς τροπῆ τῆς καταλήξεως *ant* εἰς *e, es, e, ions iez, ent* ὡς *parlant, que je parle, que tu parles, κτλ, finissant, que je finisse κτλ, rendant, que je rende κλ.*

Ἐξαιροῦνται τὰ ρήματα τῆς γ' συζυγίας, τῶν ὁποίων τὰ τριζ ἐνικὰ πρόσωπα καὶ τὸ γ' πληθυντικὸν σχηματίζονται τροπῆ τῆς καταλήξεως *evant*, εἰς *oive, oives, oive, oivent* ὡς *recevant, que je reçoive, que tu reçoives, κλ.*

140. Ἡ πληθυντικὴ μετοχὴ σχηματίζει πάντας τοὺς συνθέτους χρόνους μετὰ τοῦ *avoir* ἢ τοῦ *être* ὡς *j'ai parlé, j'avais fini, j'étais arrivé, que je sois tombé, κτλ.*

Τὸ β' ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ἀορίστου (*passé défini*) σχηματίζει τὸν παρατατικὸν τῆς ὑποτακτικῆς τροπῆ τοῦ τελικοῦ *s*, εἰς *sse, sses, t; ssions, ssiez, ssient* ὡς *tu parlas, que je parlasse, κτλ. qu'il rendit, que je reçusse, qu'il reçû, κλ.*

141. Ἐκ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς σχηματίζεται ἡ Προστακτικὴ, παραλειπομένων τῶν ἀντωνυμιῶν ὡς *je parle, nous parlons, vous parlez, προστακτικὴ, parle, parlons, parlez, je finis. Προστακτικὴ, finis, je rends. Προστ. rends, rendons, rendez, je reçois, Προστ. reçois, recevons, recevez.*

Παραβολὴ τῶν ἀντιστοιχούντων χρόνων ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν.

1. ὁμιλῶ, je parle.
2. ὁμίλου, je parlais.
3. ἔχω ὁμιλήσει, j'ai parlé.
4. εἶχον ὁμιλήσει, j'avais parlé,

5. θὰ ὁμιλῶ, je parlerai.
6. θὰ ὠμίλουν, je parlerais.
7. θὰ ἔχω ὁμιλήσει, j'aurai parlé.
8. θὰ εἶχον ὁμιλήσει, j'aurais parlé.
9. (Νὰ ὁμιλῶ. que je parle.
9. ἐπὶ ταυτοπροσωπίας parler
10. Νὰ ὠμίλουν, que je parlasse
11. Νὰ ἔχω ὁμιλήσει, que j'aie parlé.
12. Νὰ εἶχον » que j'eusse »
13. ὠμίλησα (3) je parlai. j'eusse parlé, avoir parlé.
14. Ὁμίλησον, ὁμίλει, parle.
15. ὁμιλῶν, parlant.
16. ὁμίλησας, ayant parlé.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν ἀνώμαλων ῥημάτων.

142. Πᾶν ῥῆμα λέγεται ἀνώμαλον, ὅπερ κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν χρόνων τοῦ ἐκτρέπεται τῶν κανόνων, τοὺς ὁποίους ἐμνημονεύσαμεν

Τὸ ῥῆμα δύναται νὰ ἦναι ἀνώμαλον· α' ὅταν στερεῖται μιᾶς ἢ πλειόνων ἐγκλίσεων, χρόνων ἢ προσώπων τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων, ὅποτε καλεῖται ἑλλειπὴς (défectif).

β') δύναται νὰ ἔχη πάσας τὰς ἐγκλίσεις, χρόνους ἢ πρόσωπα, ἀλλὰ νὰ διαφέρει ὡς πρὸς τὸν σχηματισμὸν ἀπὸ τῶν προδιαγεγραμμένων τύπων· τότε δὲ κυρίως λέγεται ἀνώμαλον.

Ῥήματα ἀνώμαλα σχηματίζοντα τοὺς παραγώγους χρόνους τῶν κατὰ τοὺς περὶ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων κανόνας.

Α'. Συζυγία.

Ἡ πρώτη συζυγία στερεῖται τοιούτων ῥημάτων

Β'. Συζυγία.

Bouillir βράζειν, μετοχή bouillant, Ὅρ. ἐν. je bous tu bous, il bout, nous bouillons, vous bouillez, ils bouillent, ἄορ. je bouillis.

Dormir κοιμάσθαι, μετοχ. dormant, dormi Ἐν. ὄρ. je dors, tu dors, il dort, nous dormons, vous dormez, ils dorment, ἄόρ. je dormis. (μετὰ τοῦ avoir).

Fuir φεύγειν, μετοχ. fuyant, fui. Ὅρ. ἐν. Je fuis, tu fuis, il fuit, nous fuyons, vous fuyez, ils fuient, ἄόρ. je fuis, σχηματίζεται μετὰ τοῦ avoir.

Mentir ψεύδεσθαι, μετοχ. mentant, menti. Ὅρ. ἐν. je mens, tu mens, il ment, nous mentons, vous mentez, ils mentent. ἄόρ. je mentis, σχηματίζεται μετὰ τοῦ avoir.

Offrir προσφέρειν, μετ. offrirant, offert. Ὅρ. ἐν. J'offre, ἄόρ. j'offris. Ἔχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

Ouvrir ἀνοίγειν, μετοχ. ouvrant, ouvert. Ὅρ. ἐν. J'ouvre, ἄόρ. j'ouvris, ἔχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

Partir ἀναχωρεῖν, μετοχ. partant, parti. Ὅρ. ἐν. je pars, tu pars, il part, nous partons, vous partez ils partent, ἄόρ. je partis (μετὰ τοῦ avoir).

Sentir αἰσθάνεσθαι, μετοχ. sentant, senti, ὄρ ἐν. je sens, tu sens, il sent, nous sentons, vous sentez, ils sentent, ἄόρ. je sentis, ἔχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

Servir ὑπηρετεῖν, μετοχ. servant, servi. Ὅρ. ἐν. je sers, tu sers, il sert, nous servons, vous servez, ils servent, ἄόρ. je servis. Ἔχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

Sortir ἐξέρχεται, μετοχ. sortant, sorti. Ἐν. ὄρ. je sors, tu sors, il sort, nous sortons, vous sortez, ils sortent, ἄόρ. je sortis. Ἔχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

Suffrir ὑποφέρειν, μετοχ. souffrant, souffert. Ὅρ. ἐν. je souffre ἄόρ. je souffris. (ἔχει βοηθ. τὸ avoir).

Vêtir ἐνδύειν, Μετοχ. vêtant vêtu, ὄρ. ἐν. Je vêts, tu vêts, il vêt, nous vêtions, vous vêtez, ils vêtent ἄόρ. je vêtis.

62. Ἄδικοις.

La chaux vive (bouillir ὄρ. ἐν.) quand on l'arrose d'eau ἢ τίτανος βράζει, ὅταν τὴν ποτίζῃ τις δι' ὕδατος. — Retirez cette eau aussitôt qu'elle (bouillir Μελ.) ἀποσύρατε τὸ ὕδωρ τοῦτο ἄμα βράσῃ. — La viande rôtie est meilleure que la viande (bouillir παθ. μετοχ.) τὸ ὀπτὸν κρέας εἶνε καλλίτερον ἢ τὸ βραστόν. — Les esclaves ne sentent pas (bouil. ἐν ἀπαρ.) dans leur coeur l'ardeur de la liberté οἱ δούλοι δὲν αἰσθάνονται νὰ βράζῃ

εις τὴν καρδίαν των ὁ πόθος τῆς ἐλευθερίας. — j'ai très bien (dormir παθ. μετοχ.) ἐκοιμήθην πολὺ καλὰ. — Les nuages (fuir ὄρ. ἐν.) τὰ νέφη φεύγουσι. — L'ennemi (fuir μελ.) dès le premier choc, ὁ ἐχθρὸς θὰ τραπήῃ εἰς φυγὴν ἀπὸ τῆς πρώτης συγκρούσεως. — Il faut que nous (fuir ὑποτ. ἐν.) les mauvais exemples πρέπει ν' ἀποφεύγωμεν τὰ κακὰ παραδείγματα. Nous ressentir, (ἀόρ. ὄρ.) la plus vive douleur, ἤσθάνθημεν τὴν ζωηροτέραν λύπην. — Il faut que je (sortir ὑποτ. ἐν.) à l'instant πρέπει νὰ ἐξέλθω ἀμέσως. — Nous (sortir ἀόρ. ὄρ.) d'un danger pour tomber dans un autre ἐξήλθομεν ἐξ ἐνὸς κινδύνου ὅπως ἐμπέσωμεν εἰς ἄλλον. — N' (ouvrir, προστ.) la fenêtre μὴ ἀνοίξῃτε τὸ παράθυρον. — qu'il (ouvrir, ὑποτ. ἐν.) les yeux ἄς ἀνοίξῃ τοὺς ὀφθαλμούς.

Γ'. Συζυγία

Pourvoir προμηθεύειν, μετ. pourvoyant, pourvu. 'Όρ. ἐν. Je pourvois, ἀόρ. je pourvus.

Prévoir προβλέπειν, μετ. prévoyant. prévu ὄρ. ἐν. je prévois, ἀόρ. je prévis.

Δ'. Συζυγία.

Battre τύπτειν, μετοχ. battant, battu, ὄρ. ἐν. je bats, tu bats, il bat, nous battons, vous battez, ils battent, ἀόρ. je battis, ἔχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

Conclure συμπεραίνειν, μετ. concluant, conclu, ὄρ. ἐν. je conclus, tu conclus, il conclut κτλ. ἀόρ. je conclus. Σχηματίζεται μετὰ τοῦ avoir.

Confire ζαχαρώνειν, μετοχ. Confisant. confit. 'Όρισ. ἐν. je confis, tu confis, il confit, nous confisons, vous confisez, ils confisent. 'Αόρ. je confis. ἔχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

Connaître γνωρίζειν, μετοχ. Connaisseur, connu, 'Όρ. ἐν. Je connais, tu connais, il connaît, nous connaissons, vous connaissez, ils connaissent. 'Αόρ. je connus, ἔχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

Coudre ράπτειν, μετ. cousant, cousu, 'Όρ. ἐν. Je couds, tu couds, il coud, nous cousons, vous cousez, ils cousent, ἀόρ. je cousis. Σχηματίζεται μετὰ τοῦ avoir.

Craindre φοβεῖσθαι, μετ. craignant, eraint. ὄρ. ἐν. je crains,

tu crains, il craint, nous craignons, vous craignez, il craignent ἀόρ. je craignis. (avoir).

Joindre ἐνοῦν, μετοχ. joignant, joint, ὄρ. ἐν. je joins, κλ. ὡς τὸ craindre, σχηματίζεται μετὰ τοῦ avoir.

Croire πιστεύειν, μετοχ. croyant, cru. ὄρ. ἐν. je crois, tu crois, il croit, nous croyons, vous croyez, ils croient. ἀόρ. je crus, κλ. (avoir).

Croître αὐξάνειν, μετοχ. croissant. crû, ὄρ. ἐν. je crois, tu crois, il croit, nous croissons, vous croissez, ils croissent, ἀόρ. je crûs ἔχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

Écrire γράφειν, μετοχ. écrivant, écrit. ὄρ. ἐν. j'écris, tu écris il écrit, nous écrivons, vous écrivez, ils écrivent. ἀόρ. j'écrivis. Σχηματίζεται μετὰ τοῦ avoir,

Lire ἀναγινώσκειν, μετοχ. lisant, lu. ὄρ. ἐν. je lis, tu lis, il lit, nous lisons, vous lisez, il lisent, ἀόρ. je lus, κτλ. Βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ avoir.

Mettre θέτειν, μετοχ. mettant, mis, ὄρ. ἐν. je mets, tu mets il met, nous mettons, vous mettez, ils mettent, ἀόρ. je mis. ἔχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

Moudre ἀλέθειν, μετοχ. moulant, moulu. ὄρ. ἐν. je mouds, tu mouds, il moud, nous moulons, vous moulez, ils moulent. ἀόρ. je moulus κλ. ἔχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

Naître γεννᾶσθαι, μετοχ. naissant, né. ὄρ. ἐν. je nais, tu nais il naît, nous naissons, vous naissez, ils naissent. ἀόρ. je nquis. (avoir).

Paraître φαίνεται, μετοχ. paraissant, paru. ὄρ. ἐν. je parais, tu parais, il paraît, ἀόρ. je parus. (avoir).

Plaire ἀρέσκειν, μετοχ. plaissent, plu. ὄρ. ἐν. je plais, tu plais il plaît, nous plaisons, vous plaisez, ils plaisent. ἀόρ. je plus, κτλ. ἔχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

Prendre λαμβάνειν, μετοχ. prenant, pris, ὄρ. ἐν. je prends, tu prends, il prend, nous prenons, vous prenez, ils prennent. ὑποτ. ἐν. que je prenne κτλ. que vous preniez, qu'il prennent. ἀόρ. je pris. Τὸ η διπλασιάζεται πρὸ τῶν ἀφώνων καταλήξεων. Σχηματίζεται μετὰ τοῦ avoir.

Conduire ὀδηγεῖν, μετ. conduisant, conduit. Ὅρ. ἐν. je conduis κλ. ἀόρ. je conduisis, ἔχει βοηθ. τὸ avoir.

Pire γελᾶν, μετ. riant, ri. Ὅρ. ἐν. je ris, tu ris, il rit,

nous rions, vous riez, ils rient. Ἄορ. je ris. Σχηματίζεται μετὰ τοῦ avoir.

Rompre θραύειν, μετ. romphant, rompu. Ὀρ. ἐν. je romps, tu romps, κτλ. ἄορ. je rompis.

Suffire ἐπαρκεῖν, μετ. suffisant, suffi. Ὀρ. ἐν. je suffis, tu suffis, κλ. ἄορ. je suffis.

Suivre ἀκολουθεῖν, Μετχ. suivant, suivi. Ὀρ. ἐν. je suis, tu suis, il suit, nous suivons, -ez, vent, ἄορ. je suivis. Βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ avoir.

Taire σιωπᾶν, μετ. taisant, tu. Ὀρ. ἐν. je tais. tu tais, il tait, nous taisons -ez, ils taisent. Ἄορ. je tus, κτλ. (avoir).

Vaincre νικᾶν, μετοχ. vainquant, vaincu. Ὀρ. ἐν. je vains, tu vains, il vainc, nous vainquons, vous vainquez, ils vainquent. Ἄορ. je vainquis. (avoir).

Vivre ζῆν. Μετοχαί. vivant, vécu. Ὀρ. ἐν. je vis, tu vis, il vit, nous vivons, vous vivez, ils vivent. Ἄορ. je vécus, κτλ. Σχηματίζεται μετὰ τοῦ avoir.

63. Ἄδικησις.

Georges me (battre ὄρ. ἐ.) Ὁ Γεώργιος μὲ κτυπᾷ. Il m' (battre ἄορ. ὄρ.) le premier, μ' ἐκτύπησε πρῶτος. (Mettre, προστ.) nous à table ἄς καθίσωμεν εἰς τὴν τράπεζαν. qu'ils se (mettre ὑποτ. ἐν.) à l'ouvrage ἄς ἀρχίσωσι τὴν ἐργασίαν. vous (commettre, παρκα. ὄρ.) une erreur ἐκάμετε λάθος. La fièvre (disparaître, ἄορ. ὄρ.) ὁ πυρετὸς ἠφανίσθη. Il me (connaître, ὄρ. ἐν.), μὲ γνωρίζουσι. Vous le (connaître. Μέλ.) bientôt θὰ τὸν γνωρίσητε μετ' ὀλίγον. Ces jeunes filles coudre, ὄρ. ἐν.) une heure tous les jours αἱ νεκνίδες αὐταὶ ράπτουσι μίαν ὥραν καθ' ἑκάστην.—Nous (croire' ὄρ. ἐν.) que l'âme est immortelle πιστεύομεν ὅτι ἡ ψυχὴ εἶνε ἀθάνατος.

Quelqu'un trouva un jour le grand Corneille (coudre, μετ. ἐν.) sa chaussure, εἶρέ τις μίαν ἡμέραν τὸν μέγαν Κορνέλιον ράπτοντα τὸ ὑπόδημά του.—Ces plantes (croître, ὄρ. ἐν.) sur les montagnes, τὰ φυτὰ ταῦτα φύονται ἐπὶ τῶν ὄρεων.—A qui (écrire ὄρ. ἐν.) vous? πρὸς ποῖον γράφετε;—Le poète (décrire παρ. ὄρ.) la bataille, ὁ ποιητὴς περιέγραψε τὴν μάχην. L'avare (se plaire, ὄρ. ἐν.) à regarder ses trésors ὁ φυλάργυρος εὐχαριστεῖται νὰ βλέπῃ τοὺς θησαυροὺς του.—Ne (prendre ὄριστ. ἐν.) pas mon livre μὴ πέρνετε τὸ βιβλίον μου.

**Ρήματα μὴ δχηματίζοντα τοὺς παραγώγους
χρόνους των κατὰ τοὺς περὶ δχηματισμοῦ
τῶν χρόνων κανόνας.**

A'. Συζυγία.

Aller ὑπάγειν, μετοχ. allant, allé. ὄρ. ἐν. je vais, tu vas, il va, nous allons, vous allez, ils vont. Παρρατ. j'allais, tu allais κτλ. ἄορ. j'allai, Μέλ. j'irai, tu iras, il ira, nous irons vous irez, ils iront. Προστ. va, allons, allez. ὑποτ. ἐν. que j'aille, que tu ailles, qu'il aille, que nous allions, que vous alliez, qu'ils aillent. ἔχει βοηθητικὸν τὸ être. Οὕτω σχηματίζεται καὶ τὸ s'en aller, ἀπέρχεσθαι.

Envoyer πέμπειν, μετοχ. envoyant, envoyé. ὄρ. ἐν. j'envoie, ἄορ. j'envoiai, μελ. j'enverrai. ὑποθ. ἐ. j'enverrais. Σχηματίζεται μετὰ τοῦ avoir.

B'. Συζυγία.

Courir τρέχειν, μετοχ. courant, couru. ὄρ. ἐν. je cours, tu cours, il court, κτλ. μέλ. je courrai, ἄορ. je courus, κτλ. Τοῦ μέλλοντος προφέρονται καὶ τὰ δύο r. Ἔχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

Cueillir συλλέγειν, μετοχ. cueillant, cueilli. ὄρ. ἐν. je cueille, ἄορ. je cueillis. (βοηθητ. ἔχει τὸ avoir).

Mourir θνήσκειν, μετοχ. mourant, mort. ὄρ. ἐν. je meurs, tu meurs, il meurt, nous mourons, vous mourez, ils meurent. ἄορ. je mourus. μέλ. je mourrai. Σχηματίζεται μετὰ τοῦ être.

Tenir κρατεῖν, μετοχ. tenant, tenu, e. ὄρ. ἐν. je tiens, tu tiens il tient, nous tenons, vous tenez, ils tiennent, μέλ. je tiendrai ὑποτ. ἐν. que je tienne, que tu tiennes, qu'il tiennè, que nous tenions, que vous teniez, qu'il tiennent, Παρρατ. que je tinsse, que tu tinsses, qu'il tint, ἄορ. je tins. προστ. tiens, tenons, tenez. Ἔχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

Οὕτω σχηματίζεται καὶ τὸ venir, ἔρχεσθαι, τὸ ὁποῖον ἔχει βοηθητικὸν τὸ être.

Τὸ η τοῦ tenir, καὶ venir καὶ τῶν συνθέτων ἐξ αὐτῶν ρημάτων διπλασιάζεται πρὸ ἀφώνου συλλαβῆς· ὡς ils tiennent, ils viennent. Τὸ δὲ en προφέρεται ἑρρίνω.

Γ'. Συζυγία.

Asseoir καθίζειν. Μετοχά. asseyant, assis, ise. ὁρ. ἐν. j'assieds, tu assieds, il assied, nous asseyons, vous asseyez, ils asseyent. ἄορ. j'assis. μέλ. j'assiérai. προστ. assieds, asseyons, asseyez. Ὑποτ. ἐν. que j'asseye. Παρκατ. que j'assisse. Συνήθως εἶναι ἀνωσυμικόν. je m'as-ieds. κλπ.

Falloir Πρέπει. ἀπρόσωπον. ὁρ. ἐν. Il faut. Παρκατ. il fallait. Ἄορ. il fallut. Μέλ. il faudra. Παρκατ. il a fallu. Ὑποθ. ἐν. il faudrait. Ὑποτ. ἐν. qu'il faille. Παρκατ. qu'il fallût. Ἐνεργ. Μετοχά. λείπει. Σχηματίζεται μετὰ τοῦ avoir.

Pleuvoir βρέχειν. Ἀπρόσωπον. Μετοχ. pleuvant, plu. Ὅρ. Ἐν. il pleut. Παρκατ. il pleuvait. Ἄορ. il plut. Μέλ. il pleuvra. Ὑποθ. il pleuvrait. Ὑποτ. qu'il pleuve. Παρκατ. qu'il plût. Ἔχει βοηθητικόν τὸ avoir.

Pouvoir δύνασθαι. Μετοχ. pouvant, pu. Ὅρ. ἐν. je peux ἢ puis, tu peux, il peut, nous pouvons, vous pouvez, ils peuvent. Ἄορ. je pus. Μέλ. je pourrai. Ὑποθ. je pourrais. Ὑποτ. ἐν. que je puisse. Παρκατ. que je pusse. Ἐπί ἐρωτήσεως εἶνε ἐν χρήσει τὸ puis je ? Ἔχει βοηθητικόν τὸ avoir.

Savoir γινώσκειν. Μετοχ. sachant, su. Ὅρ. ἐν. je sais, tu sais, il sait nous savons, vous savez, ils savent. Ἄορ. je sus. Μέλ. je saurai. Προστ. sache, sachons, sachez. Ὑποτ. ἐνεστ. que je sache, κτλ. Παρκατ. que je susse. Ἔχει βοηθητικόν τὸ avoir.

Valoir ἀξίζειν. Μετοχ. valant, valu. Ὅρ. ἐν. je vauz, tu vauz, il vaut, nous valons, vous valez, ils valent. Ἄορ. je valus. Μέλ. je vaudrai. Προστ. vauz, valons, valez. Ὑποτ. ἐν. que je vaille. Παρκατ. que je valusse. Ἔχει βοηθητικόν τὸ avoir.

Voir βλέπειν. Μετοχ. voyant, vu. Ὅρ. ἐν. je vois, tu voit, il voi, nous voyons, voyez ils voient. Μέλ. je verrai. Ἄορ. je vis. Ἔχει βοηθητικόν τὸ avoir.

Vouloir θέλειν. Μετοχ. voulant, voulu. Ὅριστ. ἐν. je veux, tu veux, il veut, nous voulons, vous voulez, ils veulent. Ἄορ. je voulus. Μέλ. je voudrai. Ὑποτ. ἐν. que je veuille, παρκατ. que je voulusse. (βοηθητικόν avoir).

64. Ἄδικηδης.

(s'asseoir Προστ.) près de moi καθήσατε πλησίον μου. Nous nous (s'asseoir Μελ.) à l'ombre θὰ καθήσωμεν εἰς τὴν σκιάν.— Il faut que nous nous (s'asseoir Ὑποτ. ἐν.) πρέπει νὰ καθήσωμεν. — Il est fâcheux qu'il (falloir Ὑποτ. ἐν.) être malheureux pour connaître ses amis εἶναι λυπηρὸν ὅτι χρειάζεται νὰ εἶναι τις δυστυχής, ἵνα γνωρίσῃ τοὺς φίλους του.— Je ferai tout ce qui il (falloir μελ.) pour réussir θὰ πράξω πᾶν ὅτι χρειασθῆ ὅπως ἐπιτύχω. Il (falloir, ὁρ. παρατ) que Dieu suscitât un grand homme pour retirer la Grèce de l'abîme, ou elle est tombée ἐχρειάζετο νὰ ἐγερθῆ μέγας ἀνὴρ, ἵνα ἀποσύρῃ τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῆς ἀβύσσου, εἰς τὴν ὁποίαν ἔπεσε. Je ne croyais pas qu'il (pleuvoir παρ. ὑπ.) si longtemps δὲν ἐπίστευον ὅτι ἤθελον βρέξει τόσον πολὺν χρόνον.— Le bruit courait qu'il (pleuvoir ὁριστ. ὑπερτ.) des pierres διέτρεχε φήμη ὅτι ἔχει βρέξει λίθους. — La terre est le seul lieu où les végétaux (pouvoir ὑποτ. ἐν.) exister ἢ γῆ εἶνε ὁ μόνος τόπος, ὅπου τὰ φυτὰ δύνανται νὰ ὑπάρχωσι. Quelque qu'il arrivât, nous ne (pouvoir ὑποθ. ἐν.) vous abandonner ὅτι καὶ ἂν συμβῆ, δὲν θὰ ἡδυνάμεθα νὰ σᾶς ἐγκαταλείψωμεν.

Il y a peu d'hommes qui (savoir ὑποτ. ἐν.) se contenter de leur état ὀλίγοι ἄνθρωποι ὑπάρχουσιν οἵτινες γινώσκουσι νὰ εὐχαριστῶνται εἰς τὴν κατάστασίν των.— Il faudrait qu'on (savoir ὑποτ. Παρατ.) bien que le bonheur est inséparable de la modération ἔπρεπε νὰ γινώσκῃ τις ὅτι ἡ εὐτυχία εἶναι ἀχώριστος ἀπὸ τῆς μετριότητος. Il faut pratiquer la vertu, si l'on (vouloir ἐν. ὁρ.) être heureux πρέπει νὰ ἀσκή τις τὴν ἀρετήν, ἐὰν θέλῃ νὰ εἶναι εὐτυχής.

L'amour propre ne (voir, ὁρ. ἐν.) rien hors de lui-même ἢ φιλαυτία δὲν βλέπει οὐδὲν ἐκτὸς ἐαυτῆς.

Δ'. Συζυγία.

Absoudre ἀθωοῦν. Μετοχ. absolvant, absous, θηλ. absoute. Δὲν ὑπάρχει ἀόριστος. Ἔχει βοηθητικὸν τὸ avoir.

Boire πίνειν. Μετοχ. buvant, bu. Ὅρ. ἐν. Je bois, tu bois, il boit, nous buvons, vous buvez, ils boivent. Ἀόρ. je bus, κτλ. Μελ. je boirai. Ὑποτ. ἐν. que je boive, que tu boives,

qu'il boive, que nous buvions, que vous buviez, qu'ils boivent. Παρρατ. que je busse· ἔχει βοηθ. τὸ avoir.

Bruire θορυβεῖν. Τοῦ ρήματος τούτου ὑπάρχουσιν οἱ ἐξῆς τύποι μόνον· bruire, il bruit, il bruyait, ils bruyaient· ἡ δὲ μετοχὴ bruyant εἶναι μετοχικὸν ἐπίθετον.

Dire λέγειν. Μετοχ. disant, dit. Ὅρ. ἐν. Je dis, tu dis, il dit, nous disons, vous dites, ils disent. Ἄορ. Je dis. Μελ. je dirai. Ὑποτ. ἐν. que je dise. Παρρατ. que je disse. Προστ. dis, disons, dites. Πάντα τὰ σύνθετα αὐτοῦ εἰς τὸ θ' πληθ. ἔχουσι dissez, ἐκτὸς τοῦ maudire καὶ redire, καταρῆσθαι, ἐπαναλαμβάνειν. Σχηματίζεται μετὰ τοῦ avoir.

Faire ποιεῖν. Μετοχ. faisant, fait. Ὅρ. ἐν. je fais, tu fais, il fait, nous faisons, vous faites, ils font. Ἄορ. je fis. Μελ. je ferai. Προστ. fais, faisons, faites. Ὑποτ. ἐν. que je fasse. Παρρατ. que je fisse· ἔχει βοηθ. τὸ avoir.

Frîre τηγνίζειν. Μετοχ. frit, frite. Ὅρ. ἐν. je fris, tu fris, il frit. Μελ. je frirai. Ὑποθ. je frirais. Προστ. fris.—Τὸ ρῆμα τοῦτο σχηματίζεται γενικώτερον, τιθεμένου τοῦ faire πρὸ τοῦ frîre, ὡς nous faisons frîre, vous faites frîre, (ὅρα τὸ bouillir).

Paître βόσκειν. Μετοχ. paissant, pu. Ὅρ. ἐν. je pais, tu pais, il pait nous paissions, vous paisez, ils paissent. Μελ. je paîtrai. Ὑποθ. je paîtrais. Προστ. pais, paissions, paisez. Ὑποτ. ἐν. que je paise, κτλ.

Traire ἀμέλγειν. Μετοχ. trayant, trait. e. Ὅρ. ἐν. je trais, tu trais, il trait, nous trayons, vous trayez, ils traient, (πάντοτε ἔ πρὸ τοῦ e ἀφώνου). Ἄορ. λείπει. Μελ. je trairai. Προστ. trais, trayons, trayez. Ὑποτ. ἐν. que je traie κτλ. que nous trayions, que vous trayiez, qu'ils traient. (avoir).

64. Ἄδικησις.

Dieu (absoudre Ὅρ. ἐν.) bien souvent, ceux que les hommes condamnent ὁ θεὸς ἀθωώνει πολὺ συχνὰ ἐκεῖ οὖς, τοὺς ὁποίους οἱ ἄνθρωποι καταδικάζουσι. Personne ne nous (absoudre Μελ.) d'une pareille faute οὐδεὶς θὰ σᾶς συγχωρήσῃ διὰ τοιοῦτον σφάλμα.—Il doutait que je ne (boir ὑποτ. Παρρατ.) que de l'eau ἀμφέβχλλεν ὅτι ἔπινον μόνον ὕδωρ. Il faut que nous (boire ὑποτ. ἐν.) du lait tous les matins πρέπει νὰ πίνωμεν γάλα καθ' ἑκάστην πρωΐαν. —Il (boire ἄορ. Ὅρ.) de toutes les liqueurs qu'

on leur offrit ἔπιον ἐξ ὄλων τῶν ποτῶν, τὰ ὅποια προσέφερον αὐτοῖς. (Προστ ἐν. dire) moi combien il y a de jours dans l'année; εἶπετέ μοι πόσαι εἶναι αἱ ἡμέραι εἰς τὸ ἔτος; Il approuve tout ce que vous (dire ὀρ. ἐν.) ἐπιδοκιμάζει ὅ,τι λέγετε. On peut condamner ce que les hommes (dire ἐν 'Ορ.) et ce qu'ils (dire μελ.) δύναται νὰ κατακρίνη τις πᾶν ὅ,τι οἱ ἄνθρωποι λέγουσι, καὶ πᾶν ὅ,τι θὰ εἴπωσι.—Ce qu'ils (ἀόρ. ὀρ.) ὅ,τι εἶπον.—Que vouliez-vous qu'il (faire ὑποτ. 'Εν). Τί ἠθέλετε νὰ κάμῃ contre trois, ἐναντίον τριῶν.—On (fr.ire, 'Ορ. ἐν) chaque matin tout le poisson qu'il pêche τηγανίζουσιν κατὰ πᾶσαν πρωΐαν ὄλους τοὺς ἰχθύς, οὓς ἀλιεύει, (paître προστ.) paisez mes chères brebis βόσκατε ἐν εἰρήνῃ ἀγαπητά μου πρόβατα. Le lion et le tigre ne (paître μελ.) jamais avec les agneaux ὁ λέων καὶ ἡ τίγρις ποτὲ δὲν θὰ βοσκήσωσι μετὰ τῶν ἀρνίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ Μετοχῆς.

143. Ὑπάρχουσι δύο εἰδῶν μετοχαὶ ἡ ἐνεργητικὴ καὶ ἡ παθητικὴ. Ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ λήγει πάντοτε εἰς *ant*, ἡ δὲ παθητικὴ ἔχει διαφόρους καταλήξεις, *é, i, u, t, s*. Ὅταν σημαίνῃ ἐνέργειαν, εἶναι ἀκλιτος ὡς *des enfant aimant leur mère* τέκνα ἀγαπῶντα τὴν μητέρα των ὅταν δὲ σημαίνῃ κατάστασιν ἢ ιδιότητα διαρκῆ προσώπου ἢ πράγματος, εἶναι ἐπίθετον, ὅπερ καλεῖται ρημτικὸν ἐπίθετον, καὶ συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὐσιαστικόν, εἰς ὃ ἀναφέρεται κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν ὡς *ces enfant sont charmants et obéissants* τὰ παιδία ταῦτα εἶναι θελκτικὰ καὶ ὑπήκοα.

144. Ὅταν ἡ παθητικὴ μετοχὴ εἶναι ἐν χρήτει ἄνευ βοηθητικοῦ, εἶναι ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὄνομα κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν ὡς *une maison meublée* οἰκία ἐπιπλωμένη, *des champs bien cultivés* ἀγροὶ καλλιεργημένοι. Ὅταν δὲ συνοδεύηται μετὰ τοῦ *être*, συμφωνεῖ πάντοτε πρὸς τὸ ὑποκείμενον ὡς *elle était tombée* αὕτη εἶχε πέσει, *les lettres furent écrites* αἱ ἐπιστολαὶ ἦσαν γεγραμμέναι.

145. Ὅταν ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἐνεργητικῶν ρημάτων συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ *avoir*, συμφωνεῖ μόνον πρὸς τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον, ἐὰν τοῦτο προηγῆται αὐτῆς π. χ. *les maisons que j'ai vues* αἱ οἰκίαι τὰς ὁποίας εἶδον μένει δ' ἀμεταβλητος, ἐὰν τὸ ἄμε-

σον ἀντικείμενον ἔπηται μετὰ τὴν παθητικὴν μετοχὴν ὡς *mon ami m'a adressé une lettre* ὁ φίλος μου μοι ἔγραψεν ἐπιστολήν.

66. Ἄδικους.

Ces rumeurs sont (alarmer μετοχ.) αἱ φήμαι αὗται εἶναι ἐπιφοβοί. Une offre (obliger, μετ.) προσφορὰ ὑποχρεωτικὴ (εὐγενής). En (obliger, μετ.) vos amis vous mériterez leur amitié ὑποχρεῶν τοὺς φίλους σας, θὰ ἦσθε ἄξιοι τῆς φιλίας των. Les fleurs (flétrir μετοχ.) par la chaleur τὰ ἀνθη μακρυνθέντα ἐκ τοῦ καύσωνος. La société se compose (ἢ est composée) d'hommes (vivre μετοχ.) sous les mêmes lois ἢ κοινωρία συνίσταται ἐξ ἀνθρώπων ζώντων ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς νόμους. Il n'a d'autorité (chérir μετοχ.) que celle qui est (fonder, μετοχ.) sur la justice et (exercer μετοχ.) par la vertu δὲν ὑπάρχει ἐξουσία ἀγαπητή, εἰ μὴ ἐκείνη, ἣτις στηρίζεται ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐξασκεῖται διὰ τῆς ἀρετῆς. Une maison (finir μετοχ.) τελειωμένη. Les esclaves (supplier, μετοχ.) le juge οἱ δοῦλοι ἱκετεύοντες τὸν διναστὴν. Les savants sont des livres (vivre, μετοχ.) qui éclairent l'esprit οἱ πεπαιδευμένοι (σοφοί) εἶναι βιβλία ζῶντα φωτίζοντα τὸ πνεῦμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ Ἐπιρρήματος.

146. Τὰ ἐπιρρήματα χρησιμεύουσιν εἰς τροποποίησιν τῆς σημασίας τῶν ρημάτων, τῶν ἐπιθέτων ἢ ἄλλων ἐπιρρημάτων ὡς *le cheval court vite* ὁ ἵππος τρέχει ταχέως· *cette rose est très belle* τὸ ρόδον τοῦτο εἶναι πολὺ ὠραῖον· *cet enfant marche très lentement*, τὸ παιδίον τοῦτο βαδίζει πολὺ βραδέως.

147. Τὰ ἐπιρρήματα διακίρουνται εἰς ὅκτῳ εἶδη· τόπου, χρόνου, ποιότητος (τρόπου), ποσότητος, ἐρωτήσεως, καταφάσεως, ἀρνήσεως καὶ ἀμφιβολίας.

Τὰ κυριώτερα τοπικὰ ἐπιρρήματα εἶναι *ici*, ἐνταῦθα, *là*, ἐκεῖ, *y* ἐδῶ ἢ ἐκεῖ, *où* ὅπου, *en* ἐν, *loin* μακρὰν, *ailleurs* ἀλλοχοῦ, *partout* πανταχοῦ, *dessus* ὑπεράνω, *deçà*, ἐντεῦθεν, *delà*,

ἐκεῖθεν, ça ἐνταῦθα, dessous ὑποκάτω, dedans ἐντός, dehors ἐκτός, devant ἔμπροσθεν, derrière ὀπίσθεν, alentour πέριξ, κτλ.

148. Τὰ χρονικά ἐπιρρήματα εἶναι quand ὅταν, puis ἔπειτα, depuis ἀφ' ὅτου, souvent πολλάκις, toujours πάντοτε, maintenant τώρα, jamais ποτέ, aujourd'hui σήμερα, demain, αὔριον, hier χθές, jadis τὸ πάλαι, lors, alors τότε, longtemps ἐπὶ πολλὸν χρόνον, enfin, ἐν τέλει, κτλ.

149. Τὰ τροπικά ἐπιρρήματα σχηματίζονται προσθήκῃ τῆς κατὰ-λήξεως *ment* εἰς τὸ θηλυκὸν ἐπίθετον, ὡς courageuse, θαρραλέα, courageusement, θαρραλέως.

1. Ἐξαιρέσεις. Ἐν τὸ θηλυκὸν ἐπίθετον λήγῃ εἰς δύο φωνήεντα, τὸ τελευταῖον ἀποβάλλεται ὡς hardie τολμηρὸς, hardiment τολμηρῶς.

2. Ἐπίθετά τινα σχηματίζουν τὰ ἐπιρρήματά των προσλαμβάνοντα ὄξεϊν ἐπὶ τοῦ e, ὅπερ προηγεῖται τῆς καταλήξεως *ment* ὡς aveugle τυφλὸς, aveuglement τυφλῶς, profond βαθύς, profondément βαθέως.

3. Ὀλίγα τινα λαμβάνουσι περισπωμένην εἰς τὸ u ὡς assidûment, ἐνδελεχῶς ἐπιμῶνως.

Τὸ gentille (gentil) ἔχει ἐπίρρημα gentiment, χαριέντως κομψῶς.

150. Τὰ εἰς *ent* καὶ *ant* ἐπίθετα ἔχουσιν ἐπιρρήματα λήγοντα εἰς *ement* ὡς prudent, φρόνιμος, prudemment, obligant, ὑποχρεωτικὸς, obligeamment. Ἐξαίρουνται τινα.

151. Ἐνίοτε ἀπλοῦν ἐπίθετον ἔχει ἐπιρρηματικὴν σημασίαν ὡς chantez juste, ἄδειν ἐμμελῶς, voir clair, βλέπειν εὐκρινῶς.

152. Τὰ τροπικά ἐπιρρήματα καὶ τὰ ἐπίθετα, τὰ ἐν χρήσει ὡς ἐπιρρήματά, σχηματίζουν τὸ συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν αὐτῶν ὡς τὰ ἐπίθετα ὡς clairement, plus clairement, le plus clairement, σαφῶς, σαφέστερον, σαφέστατα.

Τὸ ἐπίρρημα bien, καλῶς, ἔχει συγκριτικὸν mieux τὸ δὲ mal, κακῶς, ἔχει συγκριτικὸν pis. χειρὸν ἢ plus mal, καὶ ὑπερθετικὸν le pis, καὶ le plus mal, χειριστά.

Ἡ θέσις τοῦ ἐπιρρήματος εἶναι ἐν γένει μετὰ τὸ ρῆμα ὡς il a chanté admirablement, ἔψαλε θαυμασίως. Ἀλλὰ τὸ bien, πολύ, toujours, πάντοτε, καὶ trop ἄγαν, προτάσσονται τῆς παθητικῆς μετοχῆς ἢ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ἀπαρεμφάτου.

153. Τὰ κυριώτερα ποσοτικά ἐπιρρήματα εἶναι *assez* ἀρκούντως, *trop* ἄγαν, *peu* ὀλίγον, *beaucoup* πολύ, *très* λίαν, *tant* τόσον, κτλ.

Τὸ *peu* ἔχει συγκριτικὸν *moins*, καὶ ὑπερθετικὸν *le moins*.

154. Τὰ καταφακτικά ἐπιρρήματα εἶναι *oui* ναι, *certes* βεβήτως, *vraiment* ἀληθῶς, κτλ.

155. Τὰ ἀποφακτικά εἶναι *non*, *ne*, *pas*, *goutte*, *personne*, *rien*, κτλ. π. χ. *non*, *je ne veux pas* ὄχι δὲν θέλω.

156. Τὰ ἐπιρρήματα τῆς ἀμφιβολίας καὶ τοῦ δισταγμοῦ εἶναι *peut-être* ἴσως, *probablement* πιθανῶς· ὡς *il sera probablement ici demain* θὰ ἦναι πιθανῶς ἐνταῦθα αὔριον.

157. Συνδυασμὸς λέξεων, αἵτινες ἰσοδυναμοῦσι πρὸς ἐπιρρήμα, καλεῖται ἐπιρρηματικὴ φράσις, ὡς *tout à fait* ἐντελῶς, *point du tout* ποσῶς, κτλ.

67. ἘΑσκησις.

Παραδείγματα.

Cet événement est arrivé tout à coup τὸ συμβῆν τοῦτο ἔγινεν ἀφνιδίως. — *Combien d'actions avez-vous achetées dans cette entreprise ?* πόσας μετοχὰς ἠγοράσατε εἰς ταύτην τὴν ἐπιχείρησιν ;

Il perd souvent son argent χάνει πολλάκις τὰ χρήματά του. *Il est toujours en retard pour le train* εἶναι πάντοτε ὀπίσω (καθυστερεῖ) διὰ τὴν ἐμαξροστοιχίαν. *Je suis allé hier à Amrousson* ὑπῆγα χθὲς εἰς τὸ Ἀμκρούσιον. *Voyez-vous cette maison là-bas ?* βλέπετε τὴν οἰκίαν ἐκείνην ἐκεῖ κάτω ; *Ce qu'on conçoit bien*, ὅ,τι ἐννοεῖ τις καλῶς. *J'y consens* συναινῶ εἰς αὐτό. *Nous reussirons tôt ou tard* θὰ ἐπιτύχωμεν τάχιον ἢ βραδίον. *Mon ami vient quelquefois* ὁ φίλος μου ἔρχεται ἐνίοτε. — *Quand nous rencontrerons de nouveau* ὅταν συναντηθῶμεν πάλιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ προθέσεων.

158. Αἱ προθέσεις διακροῦνται εἰς σημαντικὰς τόπου, χρόνου, κλπ.
 α'.) Τόπου· ὡς ἂ ἐν, εἰς, vers πρὸς, dans ἐντός, chez παρὰ τῷ, (ἐν τῇ οἰκίᾳ τινός), devant ἔμπροσθεν, derrière ὀπίσω.

β'.) Χρόνου· οἷον avant πρὸ, après μετά, depuis ἀπό, pendant ἐπί, ἐν καιρῷ.

γ'.) Τρόπου ἢ μέσου, ὡς par διά, avec μετά, sans χωρίς, selon κατὰ (συμφώνως) κτλ.

δ'.) Καταγωγῆς ἢ αἰτίας· οἷον de ἐκ, par διά, pour ἕνεκα, attendu, vu ἕνεκα, κτλ.

ε'.) Τάσεως πρὸς τι ἢ ἀπομακρόνσεως ἀπὸ τινός· ὡς envers πρὸς, pour διά, contre ἐναντίον, à εἰς, de, ἐκ, ἀπό, κτλ.

159. Προθέσεις τινὲς συνίστανται ἐκ μιᾶς μόνον λέξεως οἷον ἂ εἰς, de ἐκ, dans, pour, par, sur, καὶ καλοῦνται ἀπλᾶι προθέσεις, ἄλλαι δὲ σύγκεινται ἐκ δύο ἢ πλείονων λέξεων, ὡς quant ἂ ὡς πρὸς, à cause de ἐξ αἰτίας, vis-à-vis de ἀπέναντι, au dessus de ὑπεράνω, à l'égard de ὡς πρὸς, κτλ. καὶ καλοῦνται προθετικαὶ φράσεις.

68. Παραδείγματα.

Il est en Italie εἶναι ἐν Ἰταλίᾳ. Il va à Syra ὑπάγει εἰς τὴν Σύραν. Les soldats sans les officiers οἱ στρατιῶται ἄνευ τῶν ἀξιωματικῶν. Pour la gloire ἕνεκα τῆς δόξης. Mon livre est dans la chambre τὸ βιβλίον μου εἶναι ἐν τῷ δωματίῳ. Vers le nord πρὸς βορρᾶν. Dès aujourd'hui ἀπὸ σήμερον. Venez chez moi ἔλθετε εἰς τὴν οἰκίαν μου. Mettez votre chapeau sur la table θέσατε τὸν πῖλόν σας ἐπὶ τῆς τραπέζης. Irez-vous jusqu'à B? θὰ ὑπάγητε μέχρι τοῦ Β; Quant à moi je meurs de faim ἐγὼ τοῦλάχιστον ἀποθνήσκω τῆς πείνης. Malgré moi ἀκουσίως μου. Nous irons par terre θὰ ὑπάγωμεν διὰ ξηρᾶς. Avant la guerre πρὸ τοῦ πολέμου. Sous le ciel ὑπὸ τὸν οὐρανόν. Il l'a percé de son épée τὸν διεπέρασε διὰ τοῦ ξίφους του. Il marchait devant moi ἐβάδιζεν ἔμπροσθέν μου. Depuis le déluge ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ. Entre ses bras μεταξὺ τῶν βραχιόνων του. Parmi les morts μεταξὺ τῶν νεκρῶν. Il est à Athènes, εἶναι ἐν

Ἰ᾿Αθῆναις. Il vient d'Athènes ἔρχεται ἐξ Ἰ᾿Αθηνῶν. Tout est perdu hors l'honneur τὸ πᾶν ἀπώλετο ἐκτός τῆς τιμῆς. Après vous κατόπιν ὑμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ Συνδέσμων.

160. Οἱ κυριώτεροι ἀπλοῖ σύνδεσμοι εἶναι οἱ ἐξῆς: car διότι, parce que διότι, comme ἐπειδὴ, puis que ἐπειδὴ, or ἀλλά, donc λοιπόν, et καί, mais ὅμως, si ἐάν, sinon εἰδεμὴ, quoique καίτοι, ni οὔτε, tandis que ἐν ᾧ, à moins que πλὴν ἂν, cependant ἐν τούτοις, peut-être ἴσως, ou ἢ, savoir ἤτοι, τοῦτέστιν, plutôt μᾶλλον, lorsque ὅτε, néanmoins οὐχ ἦπτον, c'est à dire τοῦτέστι, par conséquent ἐπομένως.

161. Αἱ κυριώτεραι συνδεσμικαὶ φράσεις εἶναι, au contraire τούναντίον, au moins τολλάχιστον, tandis que ἐν ᾧ, alors que ὅτε, sans que χωρὶς, dès que ἔμ.α, avant que πρίν, après que ἀφ' οὗ, en cas que ἐάν, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν, à mesure que καθ' ὅσον, d'ailleurs ἄλλως, par conséquent ἐπομένως, attendu que ἐπειδὴ, outre que ἐκτός, afin que ἵνα, pour que ἵνα, de peur que ἵνα μή, de crainte que μήπως, bien que εἰ καί, encore que καίτοι, κτλ.

69. Παραδείγματα.

Vous et moi ὑμεῖς καὶ ἐγώ. Lui ou elle αὐτός ἢ αὐτή. J'ai fait mon thème, mais je n'ai pas appris ma leçon, ἔκαμον τὸ θέμα μου, ἀλλὰ δὲν ἔμαθον τὸ μάθημά μου. Soyez tranquille, car le maître est là ἔστε ἡσυχος, διότι ὁ διδάσκαλος εἶναι ἐκεῖ. Puisque vous ne voulez m'accompagner, je ne sortirai pas ἐπειδὴ δὲν θέλετε νὰ με συνοδεύσητε, δὲν θὰ ἐξέλθω. Il ne sait ni lire ni écrire δὲν γινώσκει οὔτε ν' ἀναγινώσκη οὔτε νὰ γράφη. Quoique il aille à Londres, il ne verra pas son ami εἰ καὶ ὑπάγει εἰς Λονδίνον, δὲν θὰ ἴδῃ τὸν φίλον του. L'adulation enfante l'orgueil, et l'orgueil est toujours l'écueil fatal de toutes les vertus ἡ κολλυκεία γεννᾷ τὴν ὑπερηφάνειαν καὶ ἡ ὑπερηφάνεια εἶναι πάντοτε ὁ σκόπελος, ὁ ὄλεθρος πασῶν τῶν ἀρετῶν. Puisque je doute, je pense, puisque je pense, j'existe ἐπειδὴ ἀμφιβάλλω, σκέπτομαι, ἐπειδὴ (δὲ) σκέπτομαι, ὑπάρχω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ ἐπιφωνήματος.

162. Τὰ εὐχρηστότερά ἐπιφωνήματα εἶναι τὰ ἑξῆς.
 Χαρᾶς. Ha ! bon ! εὖγε !
 Λύπης. Aie ! hélas ! αἶ ! φεῦ !
 Φόβου. Ha ! hé ! ho ! ἄ ! αἶ ! ὦ !
 Θαυμασμοῦ. Ah ! oh ! ἔα ! ὦ !
 Ἀποτροπιᾶσεως. Fi ! fi donc ! ἄπαγε, οὐφ, εὐφήμει.
 Ἐνθαρρύνσεως. Allons ! courage ! ἐμπρός ! θάρρος ! θάρρει !
 Ἐκπλήξεως. Quoi ! vraiment ! πῶς ! ἀληθῶς !
 Σιωπῆς. Silence ! chut ! paix ! σιωπή ! ἡσυχία !
 Προειδοποιήσεως. Gare ! προσοχή !
 Κλήσεως. Hola ! he ! αἶ ! σύ !
 Προσοχῆς. Tenez ! voilà ! ἰδοὺ !
 Δυσπιστίας. Ah ! bah ! ἄ, μπᾶ !

Ἐπιφωνηματικαὶ φράσεις.

Ciel ! Θεέ μου ! Bis ! δὶς, πάλιν ! Bravo ! Εὖγε ! eh bien !
 λοιπόν ! Grand Dieu ! Ὑψιστε Θεέ ! Bon Dieu ! Θεέ μου ! Quelle
 horreur ! ὁποῖα φρίκη ! Juste ciel, δίκαιε Οὐρανέ ! A la bonne
 heure ! καλὰ, καλῶς, ἀγαθῇ τύχῃ. A merveille, θαυμαστῶς !
 Ma foi ! Εἰς τὴν πίστιν μου.

70. Παραδείγματα.

Aie ! aie ! je me suis fait mal ! ὦ πόσον ἐβλάβην ! Ah !
 que tu me fais de chagrin ! ὦ πόσον μὲ λυπεῖς ! Oh ! com-
 ment peux-tu agir ainsi ! ὦ ! πῶς δύνῃσαι νὰ ἐνεργῆς οὕτως !
 Eh ! Laissez-moi en repos ! Ἐ ! ἄφερ με ἡσυχον ! Chut ! tais-
 toi, σιωπή ! σιώπησον ! Fi ! ce que tu fais est bien vilain !
 αὐτὸ τὸ ὁποῖον πράττεις, εἶνε πολὺ αἰσχρόν !

Τ Ε Λ Ο Σ

024000027903

Ψηφιοποιήθηκε στο πλαίσιο του Εθνικού Προγράμματος Ψηφιοποίησης της Εθνικής Παιδείας

